

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
НАРОДНА СКУПШТИНА
ЧЕТВРТА СЕДНИЦА
ДРУГОГ РЕДОВНОГ ЗАСЕДАЊА
Шести дан рада
4. децембар 2018. године

(Седница је почела у 10.20 часова. Председава Верољуб Арсић, потпредседник Народне скупштине.)

*
*   *

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Поштоване даме и господо народни посланици, настављамо рад Четврте седнице Другог редовног заседања Народне скупштине Републике Србије у 2018. години.

На основу службене евиденције о присутности народних посланика констатујем да седници присуствује 75 народних посланика.

Ради утврђивања броја народних посланика присутних у сали, молим народне посланике да убаце своје идентификационе картице у посланичке јединице електронског система за гласање.

Констатујем да је применом електронског система за гласање утврђено да је у сали присутно 90 народних посланика, односно да су присутна најмање 84 народна посланика и да постоје услови за рад Народне скупштине.

Да ли неко од председника, односно овлашћених представника посланичких група жели да затражи обавештење или објашњење у складу са чланом 287. Пословника?

Реч има народни посланик Војислав Шешељ.

ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ: Даме и господо народни посланици, ја имам питање за министра унутрашњих послова др Небојшу Стефановића.

Пошто сам дошао у посед врло поверљиве информације, а рачунам ако сам ја са својим ограниченим материјалним и кадровским ресурсима дошао до такве информације, онда мора и да су све наше службе безбедности, државне службе такође о томе информисане и да имају потпуније информације.

Расим Љајић је дугогодишњи сарадник британске обавештајне службе. На вези је са Луси Мејзелс, шефом политичког одељења

Британске амбасаде у Београду. С њом се повремено састаје и, поуздано сам обавештен да су, на последњем или претпоследњем разговору, договарали моју ликвидацију. И још је рекла Луси Мејзелс да би волела да се тај посао обави док је она у Београду пошто јој ускоро истиче мандат и одлази из Београда. Неким од тих разговора присуствује и Силија Соместин, која од јула месеца ради у Београду и припрема се да замени Луси Мејзелс.

Постављам питање министру унутрашњих послова – шта је служба безбедности, односно полиција, под његовом надлежношћу, урадила поводом овога? Имају ли неки план? Да ли њихов план значи хапшење оних који планирају и припремају ово кривично дело пре него што га покушају, па да поднесе кривичну пријаву због планирања и припремања, где су казне слабије? Или чекају да се прво изврши кривично дело па да их онда похapse, ако им на време не побегну, и онда би то кривично дело било кажњиво много вишом казном? Ја захтевам, као народни посланик и као грађанин, информације о томе.

Уосталом, ви знате, господо народни посланици, да наша полиција има врло способне службе и праћења, и јављања и обавештавања, а доста ресурса користе за заштиту одређених личности којима нико не прети и којима никаква заштита није потребна. Цели батаљон полиције ангажован да се штите особе попут Наташе Кандић, Соње Бисерко и сличних. Колико би полиција могла других послова да обави? Колико би ти кадрови били успешни у гоњењу починилаца кривичних дела, у спречавању шверца, у гоњењу трговаца дрогом и свих осталих?

Крајње је време да полиција изађе са неким конкретним резултатом и у борби против криминала који има политичке атрибуте али је у суштини много опаснији, представља мафијашки вид криминала повезан пре свега са производњом и трговином дрогом, јер се та дрога производи и у нашој земљи и несметано постоје читаве лабораторије. Кад се деси инцидент у некој од тих лабораторија, па се изложе смртној опасности двојица радника, па их спасава Љајићев брат, успе њих да спасе, а он сам погине због ваздуха засићеног хероином, полиција дође, направи увиђај, а после тога неко склони целу лабораторију.

Ето, то је моје питање. Очекујем да напoкон министар унутрашњих послова почне да одговара на моја питања.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Шешељ.

Реч има народни посланик Муамер Бачевац.

МУАМЕР БАЧЕВАЦ: Уважене колегинице и колеге, уважени председавајући, грађани Републике Србије, видите да је нестало идеја и измишљених глупости овог лажног војводе господина Шешеља на рачун...

(Председавајући: Постављајте питање, колега Бачевац.)

Питање ћу поставити, јер је заиста везано за овај иступ и везано је за оно што ми радимо у овој скупштини. Ја ћу вас подсетити да смо ми највеће законодавно тело, које не само да доноси законе већ се и брине о њиховом извршењу.

Подсећам јавност да је Жалбено веће Механизма за међународне кривичне судове одбило захтев Војислава Шешеља, чиме су постале јасне две ствари: да нема више ниједне сумње и да нема више ниједне законске недоумице да овај човек више не седи у овој скупштини и, друга ствар, да је Војислав Шешел писањем ове жалбе признао сам Хаг и ово веће као надлежно и као валидно да му пресуђује.

Подсетићу јавност да су у априлу ове године судије осудиле Шешеља на казну затвора од десет година, по три тачке оптужнице – за подстицање, за прогон, депортацију и друга нехумана дела, као и за злочин против човечности. Сви добро знате, по Закону о избору народних посланика, у члану 88. у ставу 3. јасно се каже да особа која је осуђена на затворску казну дужу од шест месеци не може бити народни посланик. И позивам вас да што пре... Пре свега позивам председницу Скупштине да сазове Административни одбор, да се констатује ова ствар. Још једном понављам, нема у Европи парламента у којем седи један осуђени ратни злочинац.

Шешел је подстицао на убијање и прогоне позивајући добровољце своје Српске радикалне странке да никог међу својим историјским непријатељима, цитирам, не поштеђују. А његови историјски непријатељи су Бошњаци, којима се треба посебно осветити, јер су, цитирам Шешеља, муслимански душмани, и Хрвати, цитирам Шешеља, којима треба испоставити рачуне за жртве из Првог и Другог светског рата и, цитирам опет господина Шешеља, светити им се тамо где су најслабији.

Господо драга, у 21. веку човек који даје овакве изјаве, у модерној Србији, против закона ове државе, треба да седи овде и да промовише парламентаризам, законодавство и све оно што је савремена Србија. Таквим говорима, господо, Шешел је створио околности за изазивање насиља и директно упућивао на злочине у рату који је иза себе оставио 20.000 мртвих у Хрватској и 100.000 мртвих у БиХ.

На основу исказа 72 сведока, доказано је да је Шешел одговоран за оснивање паравојне формације Српски четнички покрет, познате под називом „шешелјевци“, који су починили злочине над Бошњацима и Хрватима у Вуковару, Бијељини, Зворнику, Брчком, Невесињу и околини Мостара. Зар је више ишта довољно додати осим овога што је изречено?

Посебно забрињава поплава ове ријалити-звезде у медијима са националном фреквенцијом, па чак и његово све веће присуство у

култури. Господо, подсетићу вас шта се десило на познатом сајму књига где је, не знам каквим чудом, господин Шешел имао своје место, на месту где стоје репрезентативни издавачи, и где је ширио националне мрачне идеје, позивао и злоупотребљавао младу децу у политичке сврхе. Па како да се осећа једно одељење које дође из Новог Пазара када чује да он промовише четнике и Српски четнички покрет и позива да се сликају с њим они који су четници? Како да се осећају мањине?

Стога вас позивам да у што краћем року испуните законе ове државе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Владимир Ђурић. Изволите.

ВЛАДИМИР ЂУРИЋ: Захваљујем, председавајући.

Прво питање желим да упутим министру унутрашњих послова, да каже да ли има сазнања која су лица починила дело оштећивања возила Предрага Воштинића, одборника Локалног фронта у Краљеву, које је оштећено пре неки дан и на којем је изгребано СНС Ђ+8.

Друго питање председнику Републике – одакле му подаци о пензионерима да им шаље писма с обзиром на то да одговор на ово питање који је стигао из владајуће странке засигурно не може бити тачан? Наиме, речено је да председник Републике ове податке поседује из теренских акција владајуће странке, а ево ја лично знам барем неколико пензионера који никада нису на терену владајућој странци оставили све своје податке, поготово не личне и адресне податке. Има чак и народних посланика међу њима који то никада нису урадили.

Следеће питање министарки за европске интеграције. Наиме, 26. октобра ове године потписан је Споразум о сарадњи у области европских интеграција између овог министарства и Покрајинског секретаријата за регионални развој. Нажалост, о овом споразуму у јавности се не зна ништа пошто исти није нигде објављен. Интересује нас – на који начин ће тачно по овом споразуму покрајинска администрација бити укључена у процесе европских интеграција, и то по различитим фазама у којима се преговарачка поглавља налазе? Посебно, да ли ће бити уважене специфичности Војводине као вишенационалне средине? Имамо ситуацију да уџбеници за ђаке који слушају наставу на језицима националних мањина касне, ево, на самом крају првог полугодишта. Да ли ће бити уважене и војвођанске специфичности у поглављима од посебног интереса као што су пољопривреда и рурални развој?

Следеће питање је министру рада, запошљавања и социјалних питања. Да ли је упознат са дешавањима у новосадској фабрици „Лир“? Према подацима синдиката „Независност“, преко 260 радника ове фабрике било је недавно приморано да потпише некакве споразумне

раскиде уговора о раду унапред. Поред ових незаконитих споразумних раскида радног односа, на које се, према информацијама Гранског синдиката индустрије, енергије и рударства, радници приморавају, у јавност су преко радника ове фабрике доспеле и информације о непоштовању одредаба Закона о раду које се тичу минималне зараде, коришћења годишњих одмора и плаћања прековремених радних сати. Прековремени сати се, наводно, уместо да се плаћају, у фабрици „Лир“ у Новом Саду евидентирају у некакву банку сати из које радници никад не успевају да наплате те прековремене сате. Притисцима су обично изложени радници који су ишли на боловање, али и радници који су једноставно користили годишњи одмор. Ови радници пребацују се у нешто што се колоквијално у фабрици назива тзв. шкарт групом. Сматрамо недопустивим да се радници дискриминишу само зато што су користили своја права прописана радним законодавством.

Коначно, сматрамо да је нужно поставити на примеру „Лира“ питање исплативости економске политике развоја засноване на субвенцијама. Ради се о инвестицији којом је од Републике Србије и Града Новог Сада, у различитим формама директних плаћања субвенција и различитих индиректних погодности и директних улагања Града Новог Сада у инсталирање ове фабрике, она добила преко 60.000.000 евра у протекле две године. Ако узмемо да у тој фабрици ради 3.000 радника који послодавца коштају око 350 евра месечно бруто, доћи ћемо до цифре од свега 25.000.000 евра. Дакле, држава Србија и Град Нови Сад су овој фабрици дали дупло више новца од бруто трошкова зарада за овакав третман радника у тој фабрици.

Коначно, још једно питање министру рада, запошљавања и социјалних питања. Да ли је предвиђена измена Закона о социјалној заштити у правцу да се особама с инвалидитетом омогући значајније и стабилније финансирање услуге персоналних асистената и услуге пратње малолетног лица с инвалидитетом? У Србији ову услугу користи око 250 људи, а потребу за њом има десетак пута више људи. Разумемо да се ради о малом броју грађана, који својим гласовима не могу допринети ничијем изборном успеху или неуспеху, али сматрамо да као модерно друштво морамо одговорити потребама сваке угрожене мањинске групе, конкретно у овом случају мислим на ову мањинску групу која, према подацима који су објављени у медијима, броји две – две и по хиљаде људи. Питамо министра – да ли ће изменом Закона о социјалној заштити овој друштвеној групи бити обезбеђено стабилно финансирање? Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Мирослав Алексић.

Изволите.

МИРОСЛАВ АЛЕКСИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Прво питање постављам министру унутрашњих послова господину Небојши Стефановићу – шта предузима и да ли су свесни чињенице да је од 2012. године у Србији 139 жртава које су страдале услед мафијашких обрачуна, тј. убистава? Дакле, подаци су катастрофални и поражавајући у смислу безбедности грађана Републике Србије, чији су животи угрожени због мафијашких ликвидација, и то неретко усред бела дана у Србији. Стотину тридесет и девет убистава од 2012. године, за време ваше владавине, догодило се у Србији; од тога, 89 је квалификовано као „непознати починиоци“, не зна се ни ко је, ни шта је, ни шта је мотив.

Да би грађани Србије знали како је то било раније, 2012. године било је седам таквих убистава, 2013. године 12, 2014. године 14, 2015. године 22, 2016. године 24, 2017. године 28 и рекорд у овој 2018. години, која још није завршена, 32 убиства. Дакле, да ли је то брже, јаче боље? Да ли је то начин на који ћете обезбедити сигурност и безбедност грађанима Републике Србије?

Да ли је то једна од ствари зашто је Александар Вучић добио Награду за мир, Златног лава, који је доделила невладина организација, требало би да чују колеге посланици из СНС, из Италије, која је прошле године установила ту награду? Пре њега, награду је добио локални произвођач тестенина у Италији. Ту награду је вероватно добио и због тога што гради добросуседске односе са свим државама у региону. Ја не знам да ли има неке државе са којом се он није посвађао у ових седам година, сви су нам непријатељи. Ми немамо комшије. Крив нам је свет, крива нам је Европа, крива нам је Америка.

С друге стране, шта је одговор државе Србије и Александра Вучића поводом кризе на Косову, осим кукумавчења и кукања како су Албанци, како је Рамуш Харадинај јуче после посете Јоханеса Хана рекао да ће укинути таксе од 100% оног тренутка када Србија призна независност Косова? Он је синоћ на прес-конференцији кукумавчио и рекао – они су овакви, они су онакви, они нас бију – плачљивим гласом – они ће формирати војску 14. децембра ове године. Шта си ти урадио? Шта сте ви урадили за Србију? Седели у Риму 4. новембра са Тачијем и договарали овај сценарио.

Грађани Србије треба да буду свесни тога да је ово што се дешава данас доле сценарио и да су ови људи који су данас жртве овакве погрешне политике Србије само део представе Александра Вучића и Хашима Тачија. Они праве, изазивају сукоб и стварају амбијент да једино решење буде правнообавезујући споразум, признавање Косова, Косово у УН, и то је порука коју је и синоћ послао на прес-конференцији председник државе.

Питам га – шта је решење Републике Србије на најаве од стране албанске стране да ће таксе бити укинуте онда када Србија призна Косово? И шта је решење када формирају војску, јер ће је очигледно формирати? Или ће то бити само кукање – па они су нам узели војску, па полицију, па успоставили границе, па формирају војску, па узеће нам Газиводе и наша држава то констатује?

Никада Србија и српски народ нису више били понижени и унижени него за време ваше владавине и ваше власти, и то треба да буде јасно свима. И тиме што покушавате да се представите као велики миротворци нећете успети да преварите више никога којекаквим наградама, које плаћате и које вам обезбеђују ваши саветници, у овом случају Франко Фратини, кога је ова влада плаћала. Зашто Тони Блер не помогне Србији у решавању косовског проблема? Где су ти пријатељи које плаћате? Где је Гузенбауер? Где су остали саветници Александра Вучића? Нема нигде никога. Како то Србија, са толико пријатеља у свету, остаје сама са собом да решава проблеме наших грађана који данас трпе на Косову доле?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Алексићу.

Реч има народни посланик Ђорђе Вукадиновић.

Изволите.

ЂОРЂЕ ВУКАДИНОВИЋ: Моје прво питање иде на адресу председника Владе, председника Републике и Министарства спољних послова и тиче се једне јасне информације – да ли је тачно или не да су се Александар Вучић и Хашим Тачи срели 4. новембра у Риму, као што је изјавио синоћ Вук Јеремић, и да су се договорили тада о подизању такси на српску робу с циљем да се створи атмосфера напетости и тензије с једне и друге стране, у којој ће се онда договор о разграничењу показати као неопходан, неминован и спасоносан да би се избегао рат?

Не очекујем да ми се потврди да је стварно предмет тог састанка било то што господин Јеремић каже, али очекујем да ми се каже да ли је тог састанка било или не, дакле да ли су се Хашим Тачи и Александар Вучић срели 4. новембра у Риму.

Када Вук Јеремић лицитара да ли ће и када бити избора, то је нешто што можемо узети с резервом или не, али када је реч о овим међународним контактима, односима и сусретима, ту су се његове информације досад показале као прилично тачне. Уосталом, он је обелоданио да су се Александар Вучић и Хашим Тачи срели ове године, ове јесени и овог лета, и у Паризу и у Њујорку. После су те информације, наглашавам, потврђене из више других извора. Дакле, састанака је било. Ја сада питам – да ли је било и овог састанка 4. новембра у Риму? На страну то што је ружно да о томе јавност Србије ништа не зна, ако га је заиста било. А то да је заиста

предмет тог састанка било договорено подизање тензија око такси и других ствари, да би се онда они појавили као „ватрогасци“, то је просто толико страшно да не желим да верујем да је заиста тако. Значи, информација коју очекујем од ових инстанци – да ли је или није било састанка?

С тим у вези, Министарство спољних послова питам – да ли има информације, које су се појавиле у јавности, да је приликом своје последње посете региону високи амерички званичник Метју Палмер рекао својим приштинским домаћинима, односно саговорницима да пожуре и да се не шале, него да склапају споразум, јер, цитирам, у Београду никада више неће имати таквог саговорника спремног за договор као што имају у Александру Вучићу? То је пренето и поменуто више пута. Да ли Министарство спољних послова има информацију да је то заиста изјавио господин Метју Палмер, високи амерички званичник?

Моје треће питање иде на адресу председништва Народне скупштине и тиче се ове ситуације у Скупштини последњих дана, на крају крајева и јуче, и атмосфере коју су неки назвали да је на рубу инцидента. Ова моја интервенција састоји се у апелу пре свега председништву Скупштине да види да ли постоји могућност да се снизе тензије тиме што ће руководство Скупштине апеловати на владајућу већину да одустане од праксе подношења оних амандмана које подноси и да ли је могућ компромис у том смислу, да ли је могуће, наравно и ако постоји неко очекивање и од опозиције у том правцу. Јер овако како смо кренули, како иде тај процес, мислим да никуда не води осим даљем урушавању угледа и достојанства Народне скупштине.

Ја сам овде, понекада и усамљен у овим редовима опозиционим, упозоравао колеге из владајуће већине да то с тим амандманима на прве чланове првог закона нема смисла, да то нигде у свету не постоји и да се то не може бранити без обзира на то колико пута се поновила прича како нико не ускраћује право опозицији. Дакле, нема парламента у свету у коме се подносе амандмани владајуће већине на сопствене законе, после за њих и не гласа, а на тај начин оних шестсто минута предвиђених за расправу у појединостима буде потрошено.

Јуче се само показало да опозиција то више не може и не жели да трпи, али, независно од тога, апелујем сада на неку врсту договора. Не може да се настави са лошом праксом, поготово када је реч о тако важним стварима као што је усвајање буџета Републике Србије. У том смислу, мислим да је одговорност највиша на руководству Скупштине, а онда наравно и на вођама и шефовима већине и опозиције. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Народни посланик Чедомир Јовановић.

Изволите.

ЧЕДОМИР ЈОВАНОВИЋ: Господине потпредседнице, даме и господо народни посланици, питање за председника Републике, госпођу Брнабић, потпредседника Дачића и наравно питање за председницу Парламента – да ли је ово што сада Србија живи део неког плана са којим ми нисмо упознати, или се заправо налазимо затечени у ситуацији која је последица апсолутног хаоса који карактерише политичке односе не само код нас у земљи или региону него је то глобална дефиниција онога што тренутно живимо?

Питање регионалних односа мора добити свој одговор кроз врло јасан политички став Србије. Да ли су они последица наше неспособности да објаснимо шта су интереси Србије или су проблеми које имамо са свим суседима последица наше неспособности да своје интересе остваримо, легитимне и прихватљиве за друге, на легитиман начин? Мислим на односе са Црном Гором, мислим на односе са Македонијом, на односе са БиХ, са Хрватском. Притом не говорим и не тврдим да је у тим односима одговорност за климу која је створена искључиво овде, у Београду, али ме интересује шта Београд предузима да се те околности промене.

Последњи пример је ова косовска криза. Улазимо у трећу недељу. Значи, 840 милиона долара је робна размена Србије са земљама Цефте, 50% тога је размена са Косовом. То није питање само новца, то је и питање атмосфере која се ствара под тим мерама, која је сваког дана све радикалнија. Да ли смо се ми одлучили да прихватимо као званичну косовску политику ону политику на којој инсистира део наше политичке јавности заговарајући замрзнути конфликт, односно избегавање дефинитивног решења српско-албанских односа? Па колико је ово што данас живимо замрзнуто и константно? И да ли ће сутра бити једнако ономе што смо преживели јуче? Наравно да неће.

Видели смо јуче шта говори председник Републике, сатерани смо у ћошак. Шта предузимамо ми? Каква је иницијатива председнице Владе? Шта предузима потпредседник Владе, министар спољних послова? Није ваљда да све од онога што можемо да урадимо јесте та вулгарна пошалица и алузија на аустријског канцелара и цитирање песме уче Михаила Заставниковића „Ко то каже, ко то лаже Србија је мала“? Да ли може неко да каже шта ће се десити на Косову за седам дана? Да ли то неко зна?

Односи са Европском унијом. Био је јуче у посети комесар Хан, али, колико знам, та посета је договорена пре три недеље. Одлазак на Косово је био планиран пре три недеље, пре него што су уведене ове таксе. Ако очекујемо од неког другог да то реши, ко је тај други? Ја мислим да га нема, да је више него икад јасно да овде у Београду недостаје иницијатива, а пре иницијативе јасан план иза кога можемо да станемо као посланици, као институција, као друштво.

Један дан протестују студенти, други дан протестују лекари, трећи дан излазе судије из судова, градоначелници и председници општина подносе оставке, посланици Српске листе се затварају у Приштини у косовском парламенту. Сваки дан је нова радикализација. Сигуран сам да то није део неког плана.

Баш као што је свакоме јасно да је ово што сада живимо много безазленије од онога што ћемо живети сутра. Ми можемо да имамо партијске разлике и увек смо их имали, али нешто мора бити свето док се овим послом бавимо, а то је питање мира. Недостаје нам јасна политичка иницијатива и план. Када ћемо добити ту иницијативу и тај план и да ли ћемо се с тиме суочити онда када постане јасно да више ни на какав начин чак не можемо ни о себи да говоримо, ни на себе да утичемо?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Балша Божовић.

БАЛША БОЖОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани грађани, постављам питање Тужилаштву – када ће почети да ради свој посао? У Србији је потребан само један храбар тужилац који ће да изађе и каже – ја желим да радим свој посао, и грађани ће га подржати у томе. Није први пут да се овакве ствари дешавају у региону, нешто слично се догодило у Румунији, нешто слично у Бугарској. Тужилаштво је то које ћути већ седам година на оно што се свакодневно дешава у Србији. И апсолутно не постоји ниједан храбар човек тренутно, који ће да каже – да, ја желим грађанима да донесем правду, ја желим да будем тај који ће поштовати закон у Србији. Тужилаштво, зато што је ово година у којој је убијен Оливер Ивановић. Ова година се завршава.

Пре тачно годину дана Оливер Ивановић, негде крајем децембра прошле године, био је у пратњи свог синовца у БИА и дао исказ ко му прети, због чега му прети и због чега му је угрожен живот. Годину дана касније, БИА ћути о томе. Шта је тачно Братислав Гашић урадио да заштити живот Оливера Ивановића? Због чега МУП није апсолутно ништа урадио да заштити живот Оливера Ивановића? Зашто је убијен Оливер Ивановић? Ко је одговоран за политичку позадину убиства Оливера Ивановића? Због чега је био на РТС-у проглашаван за издајника? Због чега је био на Телевизији „Пинк“, са националном фреквенцијом, проглашаван за издајника? Ко је наручио спотове против Оливера Ивановића, а седи у владајућој већини Владе Александра Вучића?

Шта је Александар Вучић урадио да заштити живот Оливера Ивановића? Колико пута је Оливер Ивановић тражио од Александра Вучића заштиту? Колико пута је тражио и говорио о томе да му је живот угрожен?

Ко је наредио да се докази с места злочина уклањају од стране припадника полиције српске националности на Косову и Метохији у северној Косовској Митровици? Због чега је Хашим Тачи рекао да није у питању политичко убиство, него да је то сукоб нарко-картела на северу Косова? И зашто Александар Вучић ћути на то? Колика је одговорност данас режима зато што Оливер Ивановић више није жив?

На ком је то суду тачно полиграф доказно средство? И како председник Републике може да каже да је један од главних осумњичених за убиство Оливера Ивановића, Милан Радоичић, неко ко није одговоран зато што је прошао полиграф и како смо сада дефинитивно сигурни да он није ни на који начин учествовао у овом кривичном делу? Човек за кога је сам Оливер Ивановић говорио да му од његове стране прети највећа опасност.

Каква је ово земља у којој Тужилаштво ћути када је у питању монструозни злочин зато што је убијен не само нечији отац, не само нечији супруг, него је убијен један од лидера опозиције?

Колико је данас велики притисак на исто тужилаштво, на пример у Крушевцу, када је у питању квалификација дела против Борислава Стефановића, да се случајно не ради о покушају убиства, што је више него очигледно и евидентно?

Ако се један у Тужилаштву усуди да уради свој посао како треба, у складу са законом, имаће пуну подршку народа у Србији. Имаће пуну подршку Србије, имаће пуну подршку људи који желе да наставе да живе у овој земљи. Очекујем од Тужилаштва да покрене истраге било против највиших државних званичника, било против мафијаша који себе називају патриотама са севера Косова. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Мариника Тепић.
Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Питање упућујем министру унутрашњих послова Небојши Стефановићу и надовезаћу се на колегу Божовића додатним питањем, односно не само питањем него и тражењем да ми министар Стефановић достави податке о лицима за која се сада сматра да су виновници крвничког пребијања једног од лидера опозиције, нашег колеге, председника Левице Србије, Борка Стефановића. Зашто су само та лица наведена иницијалима у званичним изјавама припадника Владе и конкретно министра Небојше Стефановића, док је у више наврата, можда бих рекла и безброј наврата, не само он него и остали чланови Владе, као и председник Републике, врло често знао да суди и пре суда, да именује кривце и мимо тужилаштва, полиције и истрага? И откуд сада тај кукавичлук да тројицу, како кажу, самоорганизованих батинаша, за које

није одговорна ни Српска напредна странка нити ико од поменутих, не смеју да назову правим именом?

Дакле, тражим податке од министра Стефановића, да за ова пунолетна лица, с обзиром да године рођења то показују, доставе те информације јавности. Ове информације су од изузетног значаја не само за јавност већ и за живот и за друштво ове земље.

Нормално је да се намеће питање, ако је глава Борка Стефановића и његових осталих колега, сабораца страдала, сматрајући их ипак на неки начин видљивијима и јавним личностима, како ли ће тек живети и преживети обични грађани које јавност не штити, који немају никакву функцију, који немају никаква леђа, који живе обичним животом, који живе у малим срединама и нема ко да их заштити, а врло често нема ко ни да их чује.

Тако је након штангле у главу Борку Стефановићу, јуче око 13 сати и 15 минута, на око километар од села Ракита, познатог већ месецима по побуни локалних мештана против изградње мини-хидроелектране „Звонце“ извесних инвеститора адвоката Белића из Београда и суинвеститора – бар се тако представио мени када сам била тамо на лицу места пре неколико дана – Марјановић, обезбеђење тих инвеститора пресрело Данијела Димитрова на око километар од овог села (био је са мајком у то време) и осим што је зауставило цип, извадило дрвене палице, када је човек кренуо да бежи, каменовали су га у леђа више пута док није успео да побегне преко реке.

Још пре неколико дана када сам била у Ракити обратила сам се након тога јавности, али све ово наравно питам, као што сам рекла, министра унутрашњих послова Небојшу Стефановића, али није згорег и председницу Владе Ану Брнабић – шта мисле да учине овим поводом док мештани Раките трпе константан терор не само од инвеститора којег сам поменула, већ и од припадника унутрашњих послова, дакле службеника запослених у Министарству Владе Републике Србије, који не само да штите више инвеститоре од мештана, него изазивају, провоцирају, па чак и физички насрћу на њих?

Лично сам била сведок томе, гледала сам како их вербално провоцирају, како физички крећу да их нападну. А на реакцију самоодбране мештана, присутни полицајци, дакле запослени у МУП-у, за које је одговоран Небојша Стефановић, пишу пријаве мештанима. Они имају до овог тренутка десетине прекршајних пријава тако што полицајци на лицу места злоупотребљавају свој службени положај, прете практично и застрашују те људе да не би бранили не само своју реку већ и свој дом.

Тражим хитну реакцију министра Стефановића, да ми одговори – докле ће да гледа овај терор који трпе мештани Раките? И, по

информацијама које су ми ноћас и јутрос узнемирено слали, наговештавају да ће бити принуђени да се иселе из Републике Србије сматрајући и Министарство и Владу одговорним за нечињење, да ће бити прве еколошке избеглице из ове државе и да ће, по свој прилици, побећи најближе, а то је вероватно Бугарска, и тамо затражити заштиту.

Тражим хитно да ми се одговори и тражим да ми министар и премијерка одговоре – када ће отићи коначно у ово село, разговарати са мештанима, објаснити инвеститору да они нису власници њихових живота и да не треба река крви да потече док тече та вода тамо?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани грађани Србије, помаже Бог свима.

Моја обавеза је, пре свега, да поставим питање председнику Србије Александру Вучићу и министру спољних послова Ивици Дачићу – зашто већ четири дана ћуте на све оно што се дешава у Црној Гори, где се хапсе српски политичари, стављају у затворе, где се прети даљим хапшењем осталих опозиционих лидера, који су наравно Срби, где се поништавају одлуке Подгоричке скупштине о уједињењу Србије и Црне Горе пре сто година, где се прогони српски језик, српско писмо и српска црква и где четири дана немамо једну реч реакције државе Србије на овако скандалозно понашање мафијашког режима Мила Ђукановића?

Зашто Александар Вучић већ шест година ниједном није отишао у Црну Гору да посети своје сународнике тамо? Зато што је много дужан Милу Ђукановићу, који га је увео у свет обавештајних структура Запада, који га је повезао са Станком Суботићем Цанетом, који му је дао и прве паре и прве контакте да би могао да дође на власт уз помоћ западних ментора 2012. године. Зато Александар Вучић ћути о Милу Ђукановићу и не сме реч да каже против овог мафијашког режима, а својевремено га је и спасао од пада када је учествовао у монтираној, измишљеној афери „Државни удар“.

Зашто се ћути о Бранки Милић, која се налази у Амбасади Србије у Црној Гори и која, као бројни други осумњичени и похапшени у лажној афери, и даље трпи прогон црногорског режима?

Друго питање односи се такође на Александра Вучића, питам га – да ли зна ко је Арно Данжан и да ли се виђа с њим и преговара о тзв. разграничењу, односно признању независног Косова? Ова особа је, дакле, близак пријатељ Хашима Тачија и Александра Вучића, познати француски обавештајац Арно Данжан, човек који је учествовао у Дејтонском споразуму, у Рамбујеу, био у мисији Хавијера Солане на Косову и Метохији, познати НАТО лобиста међу француским дипломатама,

европски парламентарца који је устао против Дика Мартија када је Дик Марти открио трговину људским органима на Косову и Метохији и оптужио шиптарски терористички режим за то, и човек који у овом тренутку тајно преговара и са Хашимом Тачијем и са Александром Вучићем о тзв. разграничењу.

О чему они разговарају? Да независно Косово добије практично целу територију Косова и Метохије плус општину Прешево, један километар до Коридора 10 и ауто-пута и део општине Бујановац, а заузврат можда који метар севера Косова и Метохије да припадне Србији. Да ли је истина или не ово што говорим? Једино што знам је да Александар Вучић већ три дана ћути од кад сам га први пут питао да ли познаје Арноа Данжана и да ли у овом тренутку тајно преговара о томе да да не само Косово и Метохију, него да да и део општина Бујановац и Прешево тзв. независном Косову.

Јер, нема разграничења без признања независног Косова, господо напредњаци и социјалисти и сви ви из владајућег режима. Да би било разграничења, мора прво да се призна независно Косово, јер не можете да се разграничите са једном националном мањином на територији државе Србије. То никада и нигде није било. Ми смо се разграничили са Републиком Албанијом још 1927. године, кад је потписан Протокол о разграничењу између Краљевине Југославије и Албаније, и никаквог више разграничења између нас и Албанаца нема и неће бити. Да бисте се разграничили, делили Косово и Метохију, вршили корекције граница, мењали наше за наше, ви морате прво да признате независно Косово, да му омогућите улазак у УН и да створите „велику Албанију“, дакле да budete спонзори стварања „велике Албаније“.

На крају, једно веома важно и актуелно питање. Наиме, као што знате, ових дана су жути прслуци најактуелнији у читавој Европи, па, ево, да се и овде у Дому Народне скупштине Републике Србије види један жути прслук и исказе један велики протест против ненормалне, накарадне и болесне цене горива у Србији.

Оно што желим овде вама да укажем јесте да Макрон, ваш пријатељ, који долази овде да са Вучићем доврши преговоре и издају Косова и Метохије, данас преговара са „жутим прслуцима“ у Француској иако су спалили пола града, иако су учинили ко зна какве нередне и демонстрације, а ви нећете да преговарате са својим грађанима који мирно и достојанствено протестују и траже нормалну цену горива, него их кажњавате прекршајно. Хоћемо нормално гориво или ћете добити жуте прслуке на улицама Београда и свих градова Србије.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега.

Реч има народни посланик Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, сада сте видели, све сте видели.

Ми смо и раније знали да си „пожутео“. И раније смо знали, није ти требао „жути“ прслук. Знамо ми одавно, када си отишао код Ђиласа, знамо ми одавно да си ти заменио овај поздрав за овај. Знамо ми после пљачке Хиландара шта си урадио. Знамо ми да си ти „жут“. Знамо ми да си ти са Јеремићем и Борком Стефановићем повукао границе на Брњаку, за 50.000 евра које си узео од „Колубаре“, од рудара „Колубаре“. Знамо ми то добро, да си ти давно „пожутео“, давно. Сада си само признао. Знамо, још када си 2012. године заговарао у другом кругу бојкот да би спречио промене. Све ми знамо, не мораш ти носити жути прслук.

Не мора ова масонка поред тебе због горива да блокира патријарха. Знамо ми да сте се ви од цркве отурили давно. Знамо ми да сте ви постали неверија. Знамо ми да сте ви масони. Хајде реци да та масонка поред тебе није била у Бриселу у Парламенту да се тајно договара с Албанцима? Хајде реци да није била пре два дана. Да ти покажем фотографију?

Даме и господо народни посланици, ја не знам да ли је Борко Стефановић очигледно гласао за Бриселски споразум, а то је најбољи пријатељ Бошкића „Дверића Купусића“.

Дакле, даме и господо, да кренемо редом. Прво питање – да ли је тачно да је Мариника Тепић пребацила 6,7 милиона Душану Јаковљеву, тадашњем потпредседнику Скупштине Војводине? Пројекат се звао „Златни мост – секс за почетнике“. Дакле, да је пребацила, један покрајински функционер другом покрајинском функционеру, 6,7 милиона динара и да је то резултирало станом иза Бановине? Дакле, 6,7 милиона је пребачено у три транше за пројекат који се звао „Златни мост – секс за почетнике“.

Немојте се смејати, нисам ја то тако назвао. Ево и транше како су ишле, знате, ови поштени што говоре како је ово лоповска власт, па гледајте: 2014. године 1.491.000, па 3.220.000, па 1.600.000. Ево га овде, пребачено. Удружење се звало „Скаска“, на адреси Душана Јаковљева из Зрењанина. То је потпредседник Покрајинске скупштине. То тако иде, па госпођа Мариника то треба да одговори.

Даље, постављам питање одговорности Бориса Тадића за набављање аутомобила од 600.000 евра, без јавне набавке.

Постављам питање Влади, Министарству правде, Тужилаштву – када ће Борис Тадић и Вук Јеремић одговорати за убиство два војника у „Карашу“, који су очигледно убијени? Да би се прикрио штек наркодилера, 2004. године сурово су ликвидирани два млада војника. Притом је очигледна умешаност Вука Јеремића и Бориса Тадића, који су из кабинета тадашњег председника Републике заташкали то убиство.

Такође – шта ће се учинити поводом убиства Милана Пантића, за чије убиство одговорност сноси Демократска странка?

Такође, идемо редом – да ли је тачно, а ја сам добио информацију, да су албански терористи које су Коштуница и ДС пустили 2001, 2002. године ликвидирали децу на Бистрици у Гораждевцу 2003. године? То су ови који су сада најбољи пријатељи са Бошком Обрадовићем.

Да ли је тачно да су на Косову 2001. године исти терористи које је пустила Демократска странка, њих 2.108 је пуштено, са браћом Мазреку у Подујеву подигли аутобус у ваздух, на Задушнице 2001. године, и том приликом убили дванаесторо Срба?

Овај из Паланку, немој да додацује. У Паланку нема пива, истина је жива, остала је само пена, попио га Хајнекена.

Даље, даме и господо народни посланици, шта ће Тужилаштво предузети, а тужилац је Загорка Доловац, кума Бојана Пајтића, чисто ради Балше, поводом трансфера криминалног новца Вука Јеремића? Претпостављам да су то паре које су добијене за издају земље. Вероватно ће део дати и Бошкићу. Дакле, шта ће се предузети поводом тога да се у овој земљи испитају токови новца тог поштеног, препоштеног Коштуничиног, или не знам чијег већ, Вука Јеремића, можда и пријатеља Ђоке Влаха, и он је добио неки динар од тога? Значи, да се испитају све новчане трансакције и, с тим у вези, да ми Тужилаштво да одговор. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има народни посланик колегиница Јадранка Јовановић.

Изволите.

ЈАДРАНКА ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Моје питање упућено је министру финансија. Образложићу о чему се ради.

Дана 23. априла 2019. године навршиће се двадесет година од необјашњивог, нецивилизованог, првог у историји светског ратовања, бомбардовања једне информативно-медијске куће, нашег РТС-а, у оквиру НАТО бомбардовања Југославије, супротно свим међународним правима. Као што се зна, нажалост, тада је погинуло 16 недужних људи, цивила, радећи свој посао, са некима од њих сам и сарађивала, и исто толико људи је било повређено.

Као члан Одбора за културу и информисање, била сам у прилици да се информишем од државног секретара за информисање Александра Гајовића да је Управни одбор РТС-а покренуо иницијативу, коју је и усвојио, да се изгради меморијални центар невиних страдалим жртвама. Управни одбор РТС-а је такође оформио и организациони одбор при РТС-у, са задатком да прикупи све потребне грађевинске дозволе и сву осталу документацију на нивоу Града неопходну да се овај предлог реализује.

С обзиром на то да је Министарство културе и информисања одбијено у свом првом обраћању Министарству финансија за додатна средства којима би се покрила и реконструкција дела оштећене зграде РТС-а приликом НАТО бомбардовања и изградња меморијалног центра, моје питање за министра финансија је – да ли може овај став да се ревидира и да се тражена средства одобре?

Верујем да би било тешко пронаћи човека, заправо желим да верујем да би било тешко наћи некога ко би био против изградње овог меморијалног центра, који би био не само симбол туге и жала за недужно страдалим људима те ноћи, него једна свременска цивилизацијска опомена за оно што се десило, а што никако није смело да се деси, ни нама ни било коме на земаљској кугли, за све оно што се нама тада дешавало, за сву силу и начин на који се та сила обрушила на нас. Као што су многе цивилизације пре нас остављале обележја и трагове за будућа поколења, овај будући меморијални центар би свакако био једна опомена читавом човечанству.

Сада не могу да се не осврнем и не подвучем да се наша обавеза обележавања прогона и страдања нашег народа нпр. приликом акције „Олуја“ догодила тек пре неколико година, и то залагањем, ставом и одлучношћу тада премијера а сада нашег председника Александра Вучића.

Зато за изградњу меморијалног центра пострадалим невиним жртвама, запосленима у РТС-у, током НАТО бомбардовања, не смемо пропустити ту 2019. годину. Зато молим министра финансија да ревидира свој став и одобри додатна средства за изградњу овог спомен-обележја.

Дозволите ми само још нешто, са великом радошћу и поносом сам примила вест да је наш председник добио међународно признање за мир, и то у овако тешком и озбиљном тренутку у коме се налази наша земља. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Да ли се још неко од овлашћених представника посланичких група или председника јавља за реч? (Не.)

Прелазимо на 1. тачку дневног реда – ПРЕДЛОГ ЗАКОНА О ЦЕНТРАЛНОМ РЕГИСТРУ ОБАВЕЗНОГ СОЦИЈАЛНОГ ОСИГУРАЊА (наставак претреса у појединостима).

Сагласно члану 90. став 1. Пословника Народне скупштине, обавештавам вас да су седници позвани да присуствују: Синиша Мали, министар финансија, Јелена Танасковић, државни секретар у Министарству финансија, Небојша Томић, директор Централног регистра обавезног социјалног осигурања, Мирјана Ћојбашић и Ирена Ињац, виши саветници у Сектору буџета у Министарству финансија.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Горан Пекарски.
Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Дарко Лакетић.
Колега Лакетићу, изволите.

ДАРКО ЛАКЕТИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри са сарадницима, уважене колеге народни посланици, данас говоримо о Предлогу закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања, али такође говоримо и о Предлогу буџета за наредну годину. То је мој утисак, али не само утисак, већ је чињеница да је овај предлог буџета значајно бољи него претходни. Један од разлога зашто тако мислим јесте и чињеница да ја од опозиције нисам чуо значајне аргументе који би говорили против ове моје констатације.

Поред тога, довољно је погледати раздео 27 овог буџета. Раздео 27 тиче се здравства и морам подсетити грађане Републике Србије о каквим променама се ради и о којој је количини финансијских средстава која су намењена здравству реч. Наиме, у 2017. години за овај раздео, дакле за здравствену заштиту у Републици Србији, у било ком смислу, опредељено је 11.594.666.000 динара. Већ у идућој години, дакле у 2018. години, та цифра је била 17.380.099.000 динара. Пројектована сума у овом буџету је 18.712.691.000 динара. Саме бројке говоре све. Разлика између 2017. године и ове суме која је пројектована у овом буџету а везана је за здравство износи седам милијарди динара.

Морам да подсетим грађане Републике Србије да за време владавине бивше власти уопште није било буџетског фонда за лечење обољења, стања или повреда које се не могу лечити успешно у нашој земљи. Ми, наиме, данас имамо фонд помоћу чијих средстава се лече пре свега деца, дакле најпре деца која су оболела од оних обољења која се не могу успешно лечити у нашој земљи и кроз године за тај фонд се непрестано повећава новчана маса која је намењена управо овим индикацијама. Наиме, у 2017. години та сума је била 261.402.000 динара, 2018. године 268.946.000 динара, док је за ову годину сума која је предвиђена за лечење оваквих лица која се не могу успешно лечити у нашој земљи 475.161.000 динара.

На основу ових примера које вам говорим управо се види та брига о грађанима, брига о томе да пацијент буде увек у средишту здравственог система, брига да оно што је недостајало у неком протеклом периоду везано за здравствену заштиту на овај начин буде надокнађено. Ово се не тиче само буџетског фонда о коме говорим, ово се тиче и средстава која су везана за примарну здравствену заштиту, за секундарну здравствену заштиту, за набавку опреме у здравству, за капитална улагања у здравству итд.

Као председник Одбора за здравље и породицу, као лекар по струци, могу само да поздравим ова повећања. Морам да апелујем да и у наредном буџету буде сагледано макар на сличан начин као што је то данас и, апсолутно, желим вам успеха. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, докторе Лакетићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик проф. др Љубиша Стојмировић.

Изволите, професоре.

ЉУБИША СТОЈМИРОВИЋ: Хвала.

Поштоване колегинице и колеге, имам неколико предлога или примедба које бих желео сада да кажем везано за буџет.

Евидентно је да је Србија у веома тешком положају и разумем да није било ни лако ни једноставно направити буџет који би задовољио потребе свих нас, али шта нама предстоји у будућности? Уколико будемо желели да се такмичимо са другим земљама и уколико будемо желели да опстанемо, морамо више пажње посветити ономе што се зове знање, ономе што се зове памет. То је наше једино оружје којим можемо да се боримо са свим овим белосветским јагоридама које су тако жестоко навалиле на Србију.

Због тога очекујем да ћу у будућности, у наредној години а министар финансија је ту, бити више средстава за образовање, више средстава за културу и за здравство, јер то су три основна стуба на којима почива свака држава. Знам да није лако све учинити онако како бисмо ми желели, али мислим да мора да постоји начин да се пронађе могућност да се посебна пажња поклони образовању, јер само тако ће Србија моћи да уђе у борбу са свим овим проблемима које има.

С друге стране, хтео сам министра да подсетим и на подручја која су у близини граница, на неразвијена подручја, да њима мора да се посвети мало више пажње, односно да им се одобри мало више средстава. Колико сам видео, Црна Трава је добила на истом нивоу као и прошле године (89.000.000) од ових трансферних средстава и, као и досад, локална самоуправа и грађани трудиће се да та средства искористе на најбољи начин. Мислим да је могао министар мало да одреши кесу па да још мало више помогне тој нашој средини, поготову што је у протеклом периоду доживела велику катастрофу у току поплава, порушени су мостови, уништени путеви итд.

Још једна ствар за Министарство здравља, шта сам видео на терену – здравствене установе улазе у процес акредитације, и шта мислим да би ту требало променити? Акредитација њих кошта милион и по динара. За милион и по динара они могу да купе два возила и то су средства која

морају да обезбеде из личних средстава, нису из буџета. Мислим да би ту министар здравља мало требало да поведе рачуна, поготову за ове државне установе, јер оне не раде на принципу профита, њихове услуге су у највећој мери бесплатне и служе на корист свим грађанима. Хвала лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, професоре Стојмировићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Жарко Мићин.

Изволите, господине Мићин.

ЖАРКО МИЋИН: Захваљујем се, председавајући.

Господине министре, представници Министарства, даме и господо народни посланици, пред нама је Предлог буџета за 2019. годину, који је увек најбољи показатељ како ради једна влада. Овај буџет показује да смо радили добро јер смо овим буџетом направили простор за побољшање животног стандарда грађана, обезбедили средства за још интензивнији економски напредак али и средства за инвестиције у инфраструктуру, које ће погурати раст нашег БДП-а.

Знате, претходних дана смо могли да чујемо заиста смешне критике од стране опозиције у односу на овај буџет. Па, рецимо, једна од критика, кажу, не ваља дефицит, али не ваља ни суфицит у буџету. Пазите, они кажу да не ваља то што је суфицит у буџету 54,5 милијарди динара. А, знате, ваљало је када је код њих био дефицит, када је 2008. године био дефицит од 72 милијарде, односно минус 72 милијарде у буџету, када је 2009. године било минус 127 милијарди у буџету, када је 2010. године било минус 141 милијарда у буџету, када је 2011. године било минус 163 милијарде у буџету и када је 2012. године било минус 245 милијарди у буџету. Били смо пред банкротом. Господо, то су нам они оставили.

А како је то у време када СНС води Србију? Већ 2015. године имали смо минус од 141 милијарде, дакле 110 милијарди мање него 2012. године. Године 2016. смо имали минус 54 милијарде и већ 2017. године смо имали суфицит, односно плус у буџету од 33,9 милијарди динара, да би 2018. године овај суфицит био 54,5 милијарди динара.

Кажу стручњаци из опозиције да имамо најмањи раст БДП-а у региону, а имамо кумулативни раст од чак 4,5%. А замислите, они су 2009. године имали раст од минус 3,1%. Дакле, њима је раст био у минусу, господо, а нама је у плусу 4,5%. Ако знамо да је БДП све оно што произведемо у једној години, онда морамо схватити колико је важан овај раст који имамо. Имам једну табелу и заиста не знам одакле су они извлачили ове податке, ово је табела која је на сајту ЕБРД односно Европске банке за обнову у развој, и врло јасно пише: Хрватска 2,7%, Словачка 3,9%, Словенија 4,2%, Босна 3%, Бугарска 3,6%, да не читам све, и Србија 4,5%. Дакле, ово су јасни показатељи колико напредујемо и колико добро радимо. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мићин.

Реч има министар финансија др Синиша Мали.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Даме и господо народни посланици, да се осврнем на коментар претходног говорника. Дакле, у буџету за 2019. годину и Министарство просвете и Министарство здравља и Министарство културе имају већи буџет у процентима: Министарство просвете за 6% већи буџет, здравље за 7,7%, и култура за 8,1%.

Оно што је мени још важније, једну лепу вест желим да поделим с вама и са грађанима Србије – ми смо јуче као Република Србија у једном дану вратили милијарду и тридесет милиона долара старог дуга. Милијарду и тридесет милиона долара, то је негде 890.000.000 евра. Тај дуг нисмо вратили тако што смо га рефинансирани или репрограмирали, него смо из уштеда које смо направили у буџету скупили новац и у једном дану тај стари дуг вратили. То је важна вест за грађане Србије. Ми смо на такав начин, у процентима, са 56,1% јавног дуга у БДП-у смањили на 54,1%, дакле, у једном дану за два процентна поена. То говори на који начин ти кредити из прошлости могу да се врате и колико ово значи за стабилност наших јавних финансија и, наравно, за стопе раста и будућност коју желимо да остваримо.

Када погледамо наше економске показатеље током ове године, дакле 4,5% раст БДП-а у првих девет месеци ове године, никада мања незапосленост (11,3%), 370.000 нових радних места и нових запослених у последње четири године, суфицит у буџету нам је 68 милијарди динара само за првих десет месеци ове године, учешће и удео јавних инвестиција нам расте из године у годину...

(Марко Ђуришић: Време!)

... То су прави показатељи, који показују да је Србија на добром путу економског опоравка, економског развоја. Управо буџет за 2019. годину говори у прилог томе да тај раст морамо да наставимо, да морамо да враћамо старе дугове, морамо да смањујемо удео јавног дуга у нашем БДП-у и да смањујемо незапосленост, отварамо нове фабрике и боримо се за сваког човека који треба да остане, оснује своју породицу и своју будућност добије у Србији. Хвала пуно.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, министре Мали.

Колега Ђуришићу, лепе су вести, зато сам пустио министра.

(Марко Ђуришић: Лажне су вести!)

Не, не, добре вести за нашу земљу. И ви се радујте.

(Марко Ђуришић: Дуг из 2013. године је вратио!)

Реч има, по амандману, Зоран Живковић.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Хвала лепо.

Било би интересантно да нам министар каже која је структура тог дуга који је враћен, да ли су то можда неке обвезнице или хартије од вредности које су емитоване 2013. године када је на власти била иста коалиција која је и данас. Тако да то није дуг... Добро је што је враћено, шта год да је враћено, само да не испадне да су то дугови неких претходних власти. Него, да видимо шта је то тачно враћено и који је данас номинални ниво нашег јавног дуга и који су планови Владе Србије да тај дуг врати на период, рецимо, 2004. године када је он био девет милијарди евра, а данас је 23, 24, 25 милијарди. То би биле интересантне ствари.

И, да подучи свог колегу из исте странке да је, наравно, суфицит боља варијанта од дефицита, али да такође није добра и да оно што је права мера једног доброг буџета јесте баланс, то значи да се заврши година са нулом. Ако је суфицит велики, то значи или да се лоше планирало па је направљена грешка, или да је узето превише од пореских обвезника, а тиме су они осиромашени (било да су грађани, било да су привредни субјекти), или, трећа варијанта, да није довољно дато корисницима буџета, а самим тим то значи да је њихово пословање, да ли су то социјална давања, да ли је то култура, здравство или било шта, школство, ускраћено за један део новца којим би могли да дају неку јавну услугу која би била на корист свих грађана Србије. Значи, избалансиран буџет је оно чему се тежи, а не буџет са суфицитом. Буџет са суфицитом се користи само да се тиме фасцинирају људи који немају појма с економијом.

(Александар Марковић: Као ти, на пример.)

То је, нажалост, судбина овога што ми трпимо последњих шест година.

Коначно, 2%, 3%, 5% повећања за културу, науку и школство, то је бедно. Наш буџет за културу је најмањи у Европи и то је одраз нивоа културе оних који воде ову државу у последњих шест-седам година.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Реч има министар Синиша Мали.

Изволите.

СИНИША МАЛИ: Хвала лепо.

Уважени посланици, драги грађани Србије, мислим да је потпуно јасно да су сваки суфицит и свака уштеда бољи него дефицит. Дефицит је 2012. године био 6,6% нашег БДП-а, а ми имамо сада суфицит 0,5%. Дакле, они су били у минусу 6,6%, а ми смо у плусу 0,5%, па видите да ли је боље или није боље. Јесте боље, грађани Србије. Дакле, боље је када имате на рачуну седамдесет милијарди динара, које сте уштедели, него да имате минус од 6,6% БДП-а, који су потрошили и због тога нам је тада и растао удео јавног дуга у нашем БДП-у.

Наравно да је добра вест када ви из уштеда вратите милијарду и тридесет милиона долара. Тај је дуг, господине, из 2013. године, којим су враћени ваши стари кредити и све оно што сте оставили овој деци и овим људима овде, грађанима Србије.

Да вам кажем још једну ствар: да не постоји тај дуг, то је 900.000.000 евра, узмите у обзир да је изградња Клиничког центра у Нишу коштала 50.000.000 евра, могли смо 18 или 19 клиничких центара у Нишу да направимо да нас нису задуживали од 2008. године па на овамо. Хвала.

(Зоран Живковић: Реплика!)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Живковићу, немате основ. Министар је одговорио на ваше питање.

(Зоран Живковић: Погрешно сам протумачен.)

Није, одговорио је на ваше питање. Имаћете поново прилику.

Да ли желите по амандману?

(Зоран Живковић: Не.)

Стварно немам ништа против да имате реплику и било које право, али немате.

(Зоран Живковић: Онда ми дај реч, немој да ми причаш.)

Добро, будите пристојни, молим вас.

(Зоран Живковић: Не, будите ви пристојни.)

Чула је колегиница Радета шта сте ми рекли, али, хајде, навикли смо на вас.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Далибор Радичевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Далибор Радичевић.

Изволите.

ДАЛИБОР РАДИЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања. Намера ми је да амандманом додатно дефинишем предлог наведеног закона. Чланом 1. је дефинисана област која се уређује законом, а ја сам покушао додатно да укажем на потребу постојања оваквог Централног регистра обавезног социјалног осигурања, као и на значај који Централни регистар има за свеукупни развој Републике Србије.

Централни регистар представља базу података која је електронски вођена и заснива се на ИТ технологијама. Предлогом закона обезбеђује се законски основ за повезивање са другим регистрима и евиденцијама које постоје у Србији, а све са циљем да би се обезбедили што тачнији подаци о обавезном социјалном осигурању, као и подаци да ли су уплаћени

доприноси по овом основу. Месечним анализама и усаглашавањем података из базе података лако је утврдити да ли постоје неправилности и одмах може да се реагује тиме што ће бити обавештена Пореска управа, како би обавила детаљну контролу.

На овакав начин дефинитивно се може утицати на постизање високог процента наплате обавезног социјалног осигурања, а такође се додатно унапређује и ниво извршавања законских обавеза. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Радичевићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик прим. др Бранимир Ранчић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик прим. др Бранимир Ранчић.

Изволите.

БРАНИМИР РАНЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, поштовани министре господине Мали, поштована господо из Министарства, поштована господо народни посланици, данас говоримо о амандманима на Предлог закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања.

Основни извор финансирања обавезног социјалног осигурања, пензијског и инвалидског осигурања, здравственог осигурања и осигурања у случају незапослености представљају доприноси. У том смислу, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања: „У члану 1. Предлога закона додаје се став 2. који гласи: 'Овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије, са посебним освртом на унапређење здравствених услова'.“

Наиме, чланом 1. Предлога закона прописана је област која се уређује законом, а то је оснивање, органи, делатност Централног регистра обавезног социјалног осигурања као и његов однос са организацијама обавезног социјалног осигурања, односно са институцијама које су од значаја за обвезнике уплате доприноса.

Предлогом закона утврђена је редовна месечна анализа и усаглашавање података из базе Централног регистра о обвезницима уплате доприноса – послодавцима и осигураницима у погледу уплате доприноса за обавезно социјално осигурање и обавештавање Пореске управе о свим уоченим неправилностима ради даљег поступања. Може се засигурно постићи висок ниво наплате доприноса за обавезно социјално осигурање и унапређење здравствених услова.

Тако на пример, поред новог Клиничког центра у Нишу, предвиђена су средства из буџета за реконструкцију Клиничког центра у Нишу у износу од 10.461.000, као и буџетски фонд за лечење обољења, стања или

повреда које се не могу успешно лечити у Србији у износу од 475.161.000 динара.

Овако велике инвестиције могуће је водити кроз Централни регистар, тј. електронско вођење базе података, који се заснива на ИТ технологији, а све у циљу побољшања квалитета података о запосленим лицима корисника јавних средстава, што ће имати као крајњи циљ унапређење здравствених услова и што се додатно дефинише овим мојим поднетим амандманом.

Међутим, морам да кажем нешто о јучерашњем наступу једног дела опозиције. Тиме што је отворено против стратешких интереса Републике Србије та квазиелита оличена у једном делу опозиције – значи, не Влади опозиција већ Републици Србији опозиција – по ко зна који пут показује да јој није стало до опстанка Србије, него искључиво до узимања власти. Они су пример револуционарне свести, није им битна судбина заједнице, већ да се преко власти и држања важних друштвених позиција ова квазиелита успешно репродукује у управљачком и финансијском смислу. То је за њих једино битно.

(Председавајући: Колега Ранчићу, вратите се, молим вас, на амандман.)

Не, не, морам да завршим.

(Председавајући: Завршите, али се вратите на амандман. Немојте, молим вас.)

Вратићу се.

Проблем је што су многи политичари практиканти остали у петооктобарском стању ума, где су зарад доласка на власт дозвољени рушење државе, грађански немири и сукоби на улици. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Миланка Јевтовић Вукојичић.

Изволите, колегинице Вукојичић.

МИЛАНКА ЈЕВТОВИЋ ВУКОЈИЧИЋ: Захваљујем.

Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, поднела сам амандман на члан 1. Предлога закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања, с посебним освртом на заштиту друштвено осетљивих, односно рањивих група.

Најпре морам да кажем да ефикасна јавна управа јесте и те како значајан покретач привредног развоја. Такође морам да нагласим да је једно од стратешких опредељења Владе дигитализација, да је једно од стратешких опредељења Владе електронска размена података, да се данас у свету о отвореним подацима, о подацима који су погодни за електронску размену говори као о новој нафти. Морам да истакнем да је наша влада

управо на путу четврте индустријске револуције, врло успешно, а то је на путу дигитализације и електронске размене података.

Зашто је електронска размена података важна с аспекта грађана и с аспекта привреде? Зато што електронска размена података штеди време привредницима, штеди време грађанима и тиме доприноси ефикасној јавној управи и, наравно, ствара предуслове за бржи економски раст.

Не постоје бољи показатељи за заштиту друштвено осетљивих и рањивих група и не постоје бољи показатељи за успешну социјалну политику и успешну социјално заштитну функцију државе од адекватне економске политике. А оно што смо приметили, то је да у последње три године заредом бележимо суфицит у буџету Републике Србије, бележимо раст БДП-а, бележимо пораст броја запослених, бележимо инфлацију која је у границама циљаних вредности, односно у границама европских вредности. Иначе, у време оних који данас критикују буџет инфлација је била двоцифрена, била је око 12%, данас се она креће у границама 2-2,1%. Наравно, незапосленост је у њихово време била 26%, док је данас незапосленост најмања и налази се на историјском минимуму, 11,3%.

Оно што морам да похвалим а тиче се управо активности Централног регистра обавезног социјалног осигурања, то су њихове активности кроз пројекат „Бебо, добро дошла на свет“. Питање популационе политике, питање демографије, питање живота и рађања први пут на дневни ред Владе ставио је председник Републике Александар Вучић. Управо питање популационе политике јесте стратешко питање. На разделу министарства које се бави популационом политиком та средства за ову годину су увећана, а односе се на трансфере локалним самоуправама и износе 650.000.000. У 2018. години 61 локалној самоуправи је управо за подстицање мера демографије и спровођења популационе политике одобрено кроз пројекте око петсто милиона динара. Такође морам да нагласим да ова влада на врло одговоран начин прилази заштити породица са децом па је за потребе накнада породици и деци обезбеђено нешто више од 55 милијарди динара.

Овај пројекат „Бебо, добро дошла на свет“ и те како је важан јер породиља још из породилишта, у року од петнаест минута, може да пријави рођење детета; може да се добије јединствени матични број грађана, може да се добије здравствена књижица на кућну адресу. То у време оних који су пљачкали дванаест година и који су извршили прави масакр привреде, који су отпустили више од 400.000 радника, није било могуће.

Зато је овај буџет и те како значајан и с аспекта заштите најугроженијих и најрањивијих, с аспекта живота и напретка Републике Србије. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Драгана Костић.
Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Драгана Костић.

ДРАГАНА КОСТИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, народни посланици, уставни основ за доношење закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања садржан је у члану 97. Устава Републике Србије.

Централни регистар је електронски вођена база података и електронски сервис који се заснива на ИТ технологијама. Овим законом обезбеђује се законски основ за повезивање са другим регистрима и евиденцијама у Републици Србији, чиме се омогућује ефикасније и брже остваривање права и поштовање захтева у погледу електронске размене података државних органа, односно развоја е-управе. Циљ је повећање ефикасности како Централног регистра тако и других органа и организација корисника података из Централног регистра.

Колико је електронска управа унапредила и олакшала живот грађана Србије говори и систем Е-вртић, који функционише у четири града у нашој земљи и има 22.000 регистрација годишње поднетих електронским путем, без одласка на било какав шалтер. Такође, и систем Е-беба ослобађа родитеље административних процедура по рођењу детета и све се завршава електронским путем.

Све ово говори да политика Владе наше Србије иде укорак са светским развојем дигитализације као једним од кључних фактора за економски раст. И сама премијерка Ана Брнабић је у свом експозеу 2017. године нагласила да је транспарентна и модерна администрација кључ за одрживи економски раст Србије, као четврта индустријска револуција.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Марко Парезановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Весна Марковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Изволите, колега Вујадиновићу.

МИЛИМИР ВУЈАДИНОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени чланови Владе, поштоване колеге, интенција овог мог амандмана је да укаже на важност овог закона али и на важност целокупног посла када је у питању здравствени систем у Републици Србији и све оно што Влада чини на том пољу.

Наиме, здравље сваког појединца је основни услов и предуслов свих других друштвених активности, односно активности једног појединца. Тако је и здравље нације предуслов свих других друштвених дешавања. За постизање тог циља веома је важна опремљеност здравствених установа и организација које се баве здрављем становништва.

Сведоци смо да то у прошлости није увек било на задовољавајућем нивоу. Ради грађана Србије, подсетићу вас само на пројекат Каменица 2; ако ћете, на крају крајева, и на пројекат изградње установе социјалне заштите „Хетерленд“ код Бечеја и многе друге.

На срећу, данас имамо нешто другачију, у ствари много другачију ситуацију. Знају грађани на југу Србије за све оно што је урађено у Клиничком центру у Нишу. Цела централна Србија веома добро зна за све оно што је урађено у Клиничком центру у Београду. Али, ево, и због грађана на северу Србије, пре свега из Суботице, за наредну годину је предвиђено улагање од двадесет милиона евра када је у питању Општа болница у Суботици. Предвиђена је реконструкција 35.000 метара квадратних болничког простора али и више хиљада квадрата болничког дворишта.

Мој амандман је управо симболична подршка тим и таквим процесима, тим и таквим пословима, али и подршка ономе што су јуче урадили људи у Институту за здравље мајке и детета спасавајући једногодишње дете из Врчина. Морамо заиста да поздравимо тај велики херојски чин и напоре које чине наши људи у здравству.

Својеврсна порука грађанима Србије јесте да ми овде никада више нећемо дозволити ситуацију у којој ће здравство бити на том нивоу да и сам министар здравља одлази у иностранство да се лечи. Нећемо дозволити никада више ситуацију у којој ће министар унутрашњих послова након што му убију премијера да напредује. Нећемо дозволити ни ситуацију да министар културе буде човек који за жене у Србији говори изразе које из пристојности не могу ни изговорити у овоме парламенту, али ни да министар културе буде човек који се диви лику и делу Јована Дивјака, убице, човека који је у једном дану убио 46 војника у Добровољачкој улици у Сарајеву, човек коме је идол Насер Орић који је за време рата у Босни и Херцеговини убио 3.500 људи у околини Сребренице.

С тим у вези, овај мој амандман је и као подршка послу који радимо и опомена и порука грађанима да те и неке друге лоше ствари нећемо дозволити никада више. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Вујадиновићу.

По амандману се јавио Радослав Милојичић.

Изволите, господине Милојичићу.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Драго ми је да је претходни говорник помињао здравство и болнице у Србији. Центар овог буџета треба да буду грађани, који седам година све теже и теже живе, немају довољно новца у новчанику, довољно горива у резервоару и довољно хране у фрижидеру због тога што им је СНС отела плате, отела пензије, смањила дневнице и унизила њихов животни стандард, повећала акцизе, повећала цену струје, повећала цену горива.

Но, када говоримо о здравству, ово је болница у Смедеревској Паланци. У марту ове године обећали сте комплетну реконструкцију – наравно, зато што су тада били избори у Смедеревској Паланци – и од тада ни један једини министар није дошао у Смедеревску Паланку. Тако ће бити и у Дољевцу, и у Лучанима и у Кули и тако је у свим општинама – дођете, слажете и одете. То је ваша политика већ седам година.

Ово је Инфективна клиника, пошто је претходни говорник говорио о здравству. Погледајте, министре, на шта вам личи Инфективна клиника, ако можете. То је буџет.

Буџет је и то што мештанима Смедеревске Паланке десет месеци нисте исплатили ни један једини динар, остали су без кровова над главом, поготово мештани Голобока, уништено је преко петсто домаћинстава. Један једини динар им нисте исплатили као одштету услед елементарних непогода. О томе треба да разговарамо у овом буџету.

Дајете 250.000.000 евра за стадион. Да имате тај новац у буџету, да је стање у држави идеално, подржавам, ја и даље активно играм фудбал и целог живота сам играо фудбал. Поред оноликог стадиона Црвене звезде, Партизана, Обилића, ОФК Београда, ви градите стадион од 250.000.000 евра, и то не нашим средствима, већ средствима наше деце јер се задужујете код Европске инвестиционе банке, задужујете, за стадион. То би значило као када грађанин не би имао кров на кући, а купује слику и ставља је на зид. Не, прво треба да поправите кров. Али ви нисте домаћини, ви не знате како се руководи буџетом.

Ви се задужујете 250.000.000 евра за стадион, а смањујете буџет за културу. Зашто? Па зато што кажњавате оне који виде да је ваша власт погубна по грађане Србије и имају куражи да то кажу.

Задужили сте нас десет милијарди евра за седам година ваше бахате и корумпиране власти. Десет милијарди евра! И немојте да говорите да сте нас задужили зато да бисте враћали наше дугове. Ако ја узмем сто евра од господина Живковића и позајмим од госпође Тепић да вратим тих сто евра, ја дугујем истих сто евра, само различитој особи.

Немојте да мислите да грађани Србије не разумеју. Десет милијарди евра сте задужили Србију. Док су грађани Србије све сиромашнији, ваши банковни рачуни су све богатији и богатији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Реч има министар Синиша Мали.

СИНИША МАЛИ: Уважени посланици, ја сам о овоме већ причао, па ћу поновити пошто видим да многи заборављају како је ишло стање јавног дуга у нашој земљи од 2007. године па надаље. Дакле, од 2008. године креће драматично повећање јавног дуга у нашој земљи. Са 8,8 милијарди евра расте дуг 12% на 9,8 2009. године, па за додатних 23% на 12,1 милијарду евра 2010. године, па за додатних 20,1% на 14,8 милијарди 2011. године, па 14,8 се повећало на 17,8, дакле 20% више, 2012. године.

Уважени грађани Србије, даме и господо, ово је вероватно за историју неодговорног понашања и начина како се финансира држава Србија у том тренутку. Уз повећање јавног дуга у тим годинама, имате и смањење БДП-а наше земље. Дакле, они не само што су задуживали све грађане Србије, него су себе финансирали на начин на који су смањивали и опадао нам је БДП, економска активност и никада већу незапосленост због тога нисте имали. Године 2013, даме и господо, незапосленост у Републици Србији је преко 25%.

А ја сам вам малопре рекао да смо јуче вратили милијарду и тридесет милиона долара старог дуга, нето смо га вратили, и смањили удео нашег јавног дуга, био је скоро 80%, сада је 54,1%. То је добра вест за грађане Србије и то је пример одговорне економске политике. Никада нам мања незапосленост није била него што је данас. Боримо се за свако ново радно место...

(Марко Ђуришић: Време.)

... Боримо се за сваку нову фабрику, боримо се за свако дете које треба да нађе посао у овој земљи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Молим колеге да не додају.

(Марко Ђуришић: Молимо министра да не лаже.)

Јавите се за реч, колега Ђуришићу, никакав проблем није. Немојте добацити. Ја то од вас не очекујем.

Реч има народни посланик Владимир Орлић, право на реплику.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Ми смо о том питању односа према Смедеревској Паланци већ овде говорили. Већ смо о томе говорили када смо разговарали о томе како је помагала Војска Србије грађанима ове земље. И већ смо подсетили оне који би волели да се тога нико у овој земљи не сећа да је управо Војска тада помагала грађанима у том месту, док је онај ко је био задужен, чији је главни посао био да се стара о том месту и о грађанима који тамо живе, у то време радио – шта? Покушавао да постигне светски рекорд у испијању пива у локалном локалу, у оближњој кафани. Дакле, то је однос према месту.

Како грађани све то виде, како то тумаче и колико су захвални држави с једне стране, односно оном човеку који је на њихову несрећу имао посао да се о њима стара, а постарао се само да остану без струје, да остану без воде и да буду у сваком смислу девастирани, ти су грађани већ говорили.

Показивао је неке слике овде пре него што је кренуо да прича о стању дуга и другим стварима које уопште не разуме... Дакле, та прича, знате, ја позајмим теби, ти позајмиш мени, па да видимо колико је то на крају, то је на нивоу Драгана Ђиласа. Чули сте сигурно да Драган Ђилас исте те механизме објашњавања користи, али некако увек заборави да прича о условима дуга, некако увек заборави камате. Па када се те камате изгубе из сваке рачунице, добијате ниво приче „а ла мали Перица“, попут онога прекопута.

Показивао је слике и покушавао сам да видим одавде да ли је међу тим сликама било оних фантастичних слика Београда из времена Драгана Ђиласа, знате, онај отпад који се ваља улицама, они растурени контејнери, а сви плаћени, и то преплаћени, у милионима евра, управо од грађана главног града. Покушавао сам да видим, али нисам видео да ли је показао и слику „Хетерленда“, да ли је показао слику руине која је требало да кошта милион евра, да се уреди за нашу децу. На крају је остала руина, милион нестао, а деца покрадена.

(Председавајући: Хвала.)

Последња реченица.

Када смо код тог случаја, за њега је лично одговоран Бојан Пајтић. Знате ли шта је о Бојану Пајтићу и Драгану Ђиласу рекао председник Општинског одбора Демократске странке у Руми Ненад Боровић? Каже да су напунили своје џепове, да су Ђилас и Пајтић лопурде. То каже председник њиховог одбора.

(Председавајући: Хвала.)

Још једна реченица.

Дакле, да су њих двојица омогућили да се новац кроз зеленашке камате од 13% слије у њихове џепове.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Орлићу.

Реч има Бошко Обрадовић, по амандману, а онда Радослав Милојичић, по амандману.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући. Као и сви други, по амандману.

Мислим да је заиста скандалозно да нам овде било каква предавања држи један од некадашњих шефова Агенције за приватизацију из времена после 5. октобра 2000. године, Сениша Мали, човек Демократске странке тога времена, човек тога режима, који је продао своја уверења и своје

политичке погледе и сада верно служи Александру Вучићу. Дакле, то све говори о томе који је кредибилитет било чега што он данас каже. Све што он овде каже су фејк њуз, лажне вести, празне приче, покушај замајавања грађана Србије да се нешто дешава.

А колика вам је цена горива у Србији, господине Мали? Колико још планирате да у 2019. години опљачкате грађане Србије? Чини ми се, двеста милиона евра више. У последњих неколико година буџет се пуни тако што пљачкате пензионере, пљачкате превознике, пљачкате посебно пољопривреднике, опљачкали сте људе запослене у државној управи, локалним самоуправама. Мислите на тај начин да прикажете некакве суфиците? Пљачком сопствених грађана? То није суфицит. То се зове пљачка.

Зашто нисте вашег пријатеља Мишковића, с ким сте дизали ону чашу шампањца када сте наздрављали прослави „Делта холдинга“, додатно опорезовали? Што нисте додатно опорезовали стране банке у Србији, које деру кожу с леђа грађанима? Што нисте додатно опорезовали ове лопове, јавне извршитеље, који опљачкаше и уништише породице по Србији? Што нисте додатно опорезовали тајкуне? Да ли је неко опљачкао Србију у претходних тридесет година? Што није у затвору? Што ви нисте у затвору, господине Мали, због онога што сте радили у оквиру Агенције за ... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу, не видим разлог да се на тај начин обраћате министру, да на тај начин вређате. Значи, слободно говорите оно што сте наумили, али да неког овде оптужујете на такав начин стварно нема смисла. Молим вас да у једном демократском тону наставите, ништа друго. Немојте вређати. Нема потребе да вређате министра, нити било кога у овој сали.

Пријавите се поново, молим вас.

Можете научити, ту вам је професор Кораћ, мало о јавном наступу, нормалном понашању, искористите прилику.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Ја мислим да је овде министар увредио грађане Србије. Да неко ко је седео у Агенцији за приватизацију нама држи предавања овде, па то је за све нас понижење. Када ће он да одговара за оно што је радио у време када је уништавао српска предузећа?

Када ће да одговара за оно што су радили данас када продају ПКБ, када продају РТБ Бор будзашто, када продају Аеродром Београд, када уништавају српско село увозничким лобијем, који овде увози све што ми можемо да произведемо и убија конкуренцију домаћих произвођача? Колика је цена горива? Где су вам субвенције за пољопривреднике? Смањили сте их са 14.000 на 4.000.

Пљачкате сопствени народ. Подигли сте порезе, подигли сте таксе, подигли сте акцизе, подигли сте порез на имовину, подигли сте цену горива. Па напунили сте буџет тако што сте опљачкали сопствени народ. Немојте се тиме хвалити, то је брука и срамота. И немојте ви овде да нам држите та предавања.

Јуче је колега Мартиновић рекао једну добру ствар, слажем се с њим, да су Енглези и Американци мајстори за рушење режима. Наравно, Енглези и Американци су срушили бивши режим зато што није хтео да преда Косово и Метохију и довели Александра Вучића јер је хтео да преда Косово и Метохију и да потпише Бриселски споразум. Тако је. Енглези и Американци су велики мајстори, који су овде довели на власт Александра Вучића. То је оно што треба да се зна.

Ви сте режим који ради за интересе страних сила и дестабилизује ову државу. Ви доводите стране инвеститоре овде. Не дајете ништа домаћем привреднику и пољопривреднику. Ви уништавате српског сељака. Колика је цена малине? Колика је цена шљиве? Колика је цена купине? Колика је цена основних пољопривредних производа у Србији? Како ће српски сељак да засеје за нову пољопривредну сезону? Како кад сте га опљачкали овом ценом горива, овако малим субвенцијама?

Коме ви више причате те празне приче о успесима, суфицитима, овоме или ономе? Неће више нико да верује у то. Сви људи виде како живе. Што људи беже из ове земље? Што вам је отишло 70.000 људи прошле године? Што се 40.000 људи мање рађа него што умре, сваке године? Нестаје нам 100.000 људи. Знате ли ви да смо пали испод седам милиона становника? Знате ли ви да је прошле године у Србији рођено најмање беба у последњих сто година? Да ли је то то златно доба у коме ми живимо под овом вашом влашћу? То је пропаст, а не златно доба.

Зато смо ми у Народној скупштини Републике Србије подигли свој глас. Не дозвољавамо више да лажете овај народ, да причате празне приче о овим лажним амандманима, да убијате време за расправу о правим темама. Када ћемо да причамо о Косову и Метохији овде у Народној скупштини Републике Србије? Када о цени горива? Колико људи је добило прекршајне пријаве и најстрашније су кажњени само зато што су протестовали због цене горива?

Француски председник данас разговара с онима који су спалили Париз, разговара с њима, и председник Владе већ планира да им изађе у сусрет одређеним мерама. Шта ми треба да урадимо? Да изађемо сви овако са жутим прслуцима на улице Београда и да не знам шта урадимо да бисте ви саслушали сопствене грађане?

Ви не слушате никога изузев страних амбасадора. Што не изађете из владе са Рамушом Харадинајем? Што ваши посланици не изађу из тзв.

косовског парламента? Што седе тамо у влади и парламенту? Зато што је све договорено... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу, разумем вас, делегирали сте политичку тему, али какве везе има министар финансија Синиша Мали са Рамушем Харадинајем и Косовом и Метохијом?

(Бошко Обрадовић: Где су остали министри?)

Говоримо о овом амандману, јавили сте се, добили реч, молим вас да говорите о теми. Немојте сада ви палити ватру без икакве потребе. Може ова седница да тече сасвим нормално, питајте га о цени горива, о чему год хоћете што је везано за буџет, као што сте и почели. Нема разлога да правимо тензије. Стварно, молим вас.

Ево, изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, господине председавајући.

Од двадесет једног министра у Влади Републике Србије, на најважнијој скупштинској седници у години овде седи један министар. Кога да питам? Где вам је председник Владе Републике Србије? Где вам је двадесет министара у Влади Републике Србије? Шта да ја причам са Синишом Малим, који је учествовао у уништавању ове државе и приватизацији наших најважнијих државних предузећа? О чему ја да причам с њим? Он треба за то да одговара. То је тема о којој ми хоћемо данас да разговарамо и не можете да нас спречите да говоримо истину грађанима Србије. Не можете вашим лажним амандманима да спречите расправу у Народној скупштини Републике Србије.

Знам ја да је вама лако да одузимате време опозицији. А што не скинете заставу „велике Албаније“ у Прешеву када је тамо неко истакне? Што нисте напустили ону скандалозну церемонију у Паризу, где је понижен овај народ, поводом 100-годишњице победе у Првом светском рату? Значи, то је истина о свима вама.

Што не реагујете на стање у Црној Гори? Где вам је министар спољних послова да га то питам? Хапсе Србе у Црној Гори, прогањају Српску цркву, укидају српски језик и писмо. Где сте ви? Ћутите, док наши сународници у Црној Гори имају такве проблеме. То сте ви.

Укинули сте министарство за Србе у региону и дијаспори. Шта ви уопште радите? За кога ви радите? Ја ћу да вам кажем за кога радите – за јавне извршитеље који пљачкају грађане Србије; за Рамуша Харадинаја, за Хашима Тачија, ваше коалиционе партнере; за Тонија Блера и Била Клинтона, ваше пријатеље; за стране банке; за стране инвеститоре; за стране амбасадоре. Ви не радите за грађане Србије. Ви радите за странце и њима дајете наше паре из буџета, које сте опљачкали од српске сиротиње.

(Мариника Тепић: Повреда Пословника.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Само моменат један.

Владимир Орлић.

Изволите, колега Орлићу.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Па пошто смо већ дошли до теме Париза, за све ово што је напричао координатор Драгана Ђиласа, за кога бих по радној одећи рекао да се већ увелико припрема за нову каријеру комуналца, професор Ремон Арон је рекао једном приликом – боже, каква гомила глупости.

Поменуо је овај координатор Драгана Ђиласа, који се припрема за каријеру комуналца, или ће да се придружи „Лејкерсима“, не знам шта тачно планира, кредибилитет. Дакле, када вам овакве ствари прича човек који је данас лакеј Драгана Ђиласа, а у октобру 2013. године је рекао следеће речи, прочитаћу их, ви закључите колико ту има кредибилитета. Тада је казао: „Драган Ђилас је брзо и лако прешао пут од студентског лидера до тајкунског медијског магната“. Дакле, тајкун је био, по речима свог садашњег координатора. Ушао је у Ђилас у посао са медијима у време режима Слободана Милошевића када су то могли или страни агенти – ово је занимљиво – или поуздани људи брачног пара на власти. Није познато чиме се бавио до 2004. године када је постао члан Демократске странке. Међутим, док је био на јавној функцији – то све тврди његов данашњи координатор – за време обављања јавних функција увећао је свој капитал стотинама пута – кад смо код крађе, је л’ тако, то се данас помињало. И то каже – највеће богатство Ђилас је згрнуо препродајом рекламних секунди на РТС-у – и ово је занимљиво – ангажовањем својих фирми за услуге у градским управама у Београду чији је градоначелник – још занимљивије – добијањем за клијенте државних предузећа под контролом његове странке или страних фирми – кад смо код тога ко се како финансира – којима је пре тога омогућио повлашћено пословање и пљачкашку приватизацију – кад смо код пљачке.

Видим да су страшно жељни некаквих нереда, демолирања Београда, паљења аутомобила и сличних ствари. Пошто их никада у тим стварима нико од грађана неће пратити, ако су жељни таквих ствари, један предлог – нека изађу испред Скупштине и, ако им је до палежа, нека ритуално спале све то што им држи те тешке пуне џепове, нек ритуално спале своје скупе кравате, своја скупа одела и све друго што су народу са леђа огулили. А кад говоре о Косову и Метохији, поздравља их Беџет Пацоли.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Имамо повреде Пословника прво.

Пре тога само, заборавио сам да кажем колеги Обрадовићу, може да се обрати и да пита колегу Александра Марковића, који је пре неки дан

био у Црној Гори и видео Милана Кнежевића и друге колеге. Тако да слободно, човек је ту, питајте га, немојте да замењујете тезе. Хвала.

Мариника Тепић, повреда Пословника.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Управо сте учинили и четврту повреду Пословника тако што сте се обратили колеги Обрадовићу неосновано. Немојте полемисати с њим одатле, сиђите и полемисите. Ви можете само да образложите учињену повреду Пословника.

У неколико минута три повреде сте учинили. Прво, члан 27, који вас обавезује да се старате о примени овог пословника. Два пута сте прекинули Бошка Обрадовића скренувши му пажњу да не вређа министра финансија Сенишу Малог. То што је ваша посланичка већина њега изабрала за министра финансија не аболира га свега учињеног у претходном животу.

И не можете ви некеме да стављате речи у уста како ће да заступа свој став. Немојте због тога прекидати посланике. Ви нисте ми, ми нисмо ви, богу хвала, и немојте то да радите иначе ћете учинити исто што и јуче. Ми одустати нећемо.

Дакле, схватили смо и ваш јучерашњи маневар и председнице Маје Гојковић, да наводно даје реч свима да причају шта хоће и колико хоће, толико да није издржала после два или три сата. Онда је држала микрофон сама два или три сата покушавајући да своју трауму овде изнесе пред свима нама, и добро је да је то неуспешно учинила.

Трећи пут сте повредили Пословник, односно други пут опет када сте га прекинули због наводног вређања министра Сенише Малог питајући какве он везе има са Косовом и Метохијом. Па чији је он министар? Ова влада се толико пута овде хвалила колико средстава уплаћује, шаље и како подстиче развој на Косову и Метохији, у општине које су тамо, колико знам. Како мислите да нема везе с тим?

И трећи пут, када сте мени ускратили право на рекламирање Пословника дајући прво реплику Владимиру Орлићу. Ви добро знате да је то противно Пословнику. Лепо вам кажем, ево и смиреним тоном, молим вас, немојте да се плашите ваше десне стране. То што вам они суфлирају да кршите Пословник, немојте више да радите, ми одустати нећемо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Молим народне посланике да се умире.

Молим вас, колега Обрадовићу, овде је слобода кретања, људска права се овде поштују. Неће нико страдати зато што је прошао неким коридором. Немојте, молим вас.

(Бошко Обрадовић: Апсолутно се слажем.)

Маријан Ристичевић, повреда Пословника.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, поштовани грађани...

(Радослав Милојичић: Сад је прошао овуда. Како те није срамота?)

... За време говора забрањено је додаивање. И док су моје колеге говориле, ја мирно пролазио кроз пролаз Народне скупштине, нечувена додаивања од стране Бошка Обрадовића упућена мени, псовање мајке, моја мајка је покојна ...

(Бошко Обрадовић: Како те није срамота?)

... Додаивање о лоповлуку... Човек који је покрао Хиландар је узео себи за право да додацује некоме.

Онда, господин Хајнекена, који је покрао целу Смедеревску Паланку, кога тужилаштво терети за 459 милиона, нашао је себи за право да додацује.

Даме и господо народни посланици, небитно је то, битно је то што они покушавају да забране индивидуални пролаз. Рекли су ми да не смем туда да пролазим. Да ли је ова држава слободна, да ли сам се ја залагао да ова држава буде демократска, слободна држава или сам се залагао за то да су они посланици више расе, да они могу да забране нама да подносимо амандмане, да могу да нам забране да подносимо предлоге, да могу да нам забране да говоримо, да могу да нам забране да се промовишемо, да могу да нам забране да бранимо Владу? Дакле, да ли је дозвољено да они буду посланици наглашених вредности, да могу и да имају право било коме да кажу да му је забрањено да уђе и прође кроз пролаз Народне скупштине?

Ви сте, господине председавајући, свакако били сведок, као и колеге посланици, нечувеног вандализма Бошка Обрадовића и господина Милојичића. Хвала. Не тражим да се гласа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Позивам све посланике на разумно и пристојно понашање. Нема потребе никоме ништа да бранимо, нити да се овде међусобно вређамо.

Да би ова седница ишла даљим током и да бисмо се вратили на ову тему, одређујем паузу од три минута, па ћемо наставити даље са радом.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милимир Вујадиновић.

Извињавам се, био је.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик прим. др Владо Бабић.

Није ту.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Јелена Мијатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

(Радослав Милојичић: Пословник.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Бобан Бирманчевић.

Изволите, колега Бирманчевићу.

БОБАН БИРМАНЧЕВИЋ: Поштовани председавајући, поштовани грађани Србије, поштоване колеге посланици, закон о Централном регистру обавезног социјалног осигурања један је од закона који показују, заједно са свим законима који су на овом дневном реду и са буџетом, да ова влада има пуну озбиљност и ради све што је потребно да грађани буду пре свега сигурни у то да живе у стабилној држави, у којој могу да остваре сва своја права. Како је било некада, не морам да понављам, знају врло добро грађани ко је и шта и на који начин радио за њих.

Оно што сам хтео да питам... Али у овом тренутку је нестао колега у жутом прслуку, претпостављам да је морао да буде обележен као координатор да би знали посланици из његовог „савеза за нове лажи, преваре и проневере“ коме да се обраћају. То је вероватно разлог за жути прслук, и да докаже свом шефу да је „жући“ од остатака тог његовог „жутог предузећа“. Вероватно је успео у тој намери.

Али оно што је битно, грађани врло добро знају ко је и шта радио у Србији. Она представа од јуче, која је започела и неславно се завршила, само показује сву немоћ опозиције да изнесе праве чињенице, јер правих чињеница и нема.

Хтео сам да се обратим колеги народном посланику из Шапца Душану Петровићу. Жао ми је што није ту, али вероватно га боле ноге због стајања јуче. Није знао да ће данас бити поново акција. А пошто није често ту, морам да искористим своје право да питам народног посланика – када ће да престане, заједно са својим другарићима, да обмањује и лаже суграђане из Шапца и грађане Србије? Овде имам план капиталних инвестиција за 2016. годину, предизборни план, који је изгласан, и пуноважан, на Скупштини града Шапца 2016. године, пре избора. У том плану Душан Петровић, Небојша Зеленовић, Немања Пајић, Совраније Чоњагић и остали рекли су грађанима да ће у 2016. години да изграде топлану на био-масу (петсто милиона динара), центар за воће (петсто милиона динара), подземну гаражу (двеста милиона динара) итд. Од свега тога, у 2018. години није било ништа.

Позивам Душан Петровића да заједно одемо да видимо где је та топлана на био-масу, где је центар за воће, где је подземна и надземна

гаража. Позивам га да заједно с осталим колегама из „савеза за нове лажи, преваре и обмане“, пошто су по угледу на Душана Петровића... Овде је он направио списак од 2,7 милијарди инвестиција у 2016. години. Није урадио нити једну једину инвестицију. Значи, слагао је грађане Шапца. Наравно, последњи пут. Више му нико у Шапцу не верује и никад му више неће веровати. А по угледу на њега сте ви сад направили списак жеља у „савезу за преваре“, тридесет жеља које ће они, ето, спроводити. Ко ће спроводити? Који људи ће спроводити кад причамо о људима који су јако добро знали шта раде од 2000. до 2012. године?

Позивам народне посланике, заједно са Душаном Петровићем, да кренемо у било ком правцу из Београда, у било који град, и да обиђемо фабрике, болнице, школе и све оно што је реновирано од 2012. године до данас. И да обиђемо заједно фабрике које сте заједно упропастили, уништили и у једном тренутку довели до ситуације да ниједног запосленог у фабрикама у Шапцу није постојало. За само неколико месеци, 12.000 људи у Хемијској индустрији „Зорка“ остало је без посла. Дванаест хиљада људи! И то није дезинформација, то је чиста истина. Да је тако, знају грађани Шапца.

Радујете се поразима Србије. Ви се радујете поразима свога народа. Када је претходни говорник рекао да неко служи Александра Вучића, нико овде не служи Александра Вучића; у овој влади, у овој посланичкој већини нико не служи Александра Вучића. Ако неког служимо, служимо наше грађане.

То што ви причате између себе и то што лажете једни друге, ви то можете да радите и радићете вероватно и даље, мада је јасно да ви не верујете једни другима. Али ви наставите да се лажете између себе, грађани врло добро знају коме верују. Ономе коме верују дају глас на изборима. Понављам, грађани знају ко и шта ради у овој Србији и у складу с тим имамо подршку, имамо будућност, имамо Србију коју води Александар Вучић, која ће у наредном периоду имати свакога дана лествицу подигнуту за један ниво навише, и то је ниво који ви никада нећете достићи. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): По амандману, народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Хвала.

Драго ми је да сам добио реч коначно. И није ми драго што морам да констатујем, а и грађани Србије, да ви ни једну једину тачну информацију не можете да кажете. Да ли је вама то у генетском коду СНС-а, да ли вас тим стварима уче, ја не знам, али ви никада у животу ниједну тачну ствар нисте рекли.

(Бобан Бирманчевић: Хајдемо у Шабац.)

Молим вас да не добацујете.

Пре свега, министре, раст БДП-а по годинама, пошто сте ви читали неке податке, наравно рестриктивно: 2000. године – 7,67, 2001. године – 4,99, 2002. године – 7,12, 2003. године – 4,42, 2004. године – 9,05, 2005. године – 5,54. Можемо да говоримо и о вашем расту БДП-а: 2014. године – минус 1,88, 2015. године – 0,76. Не знам зашто сте изоставили те податке, вероватно намерно.

Пошто смо мало пре чули читање шта је ко о коме изјављивао, ево, 17. јула 2012. године човек каже овако: „Реч је о странци која од 2008. године не добија ни једног јединог динара из буџета Републике Србије. То је апсолутни доказ да је СНС странка која се финансира на апсолутно нелегалан начин, да је финансирају тајкуни, мафијаши и криминалци“, Александар Мартиновић.

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Милојичићу.

(Радослав Милојичић: Боли Арсићу, боли.

Не могу ни да кажем реченицу. Мартиновић је јуче говорио четири минута, а реплика је два минута.)

Потрошили сте време посланичке групе, колега Радојичићу.

Право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Занимљиво је увек да се прича о генетском коду различитих странака и шта је ко рекао. Мислим да је то јако важна тема.

Ево, баш на тему генетског кода, баш на тему странака и баш на тему шта је ко рекао, Јешић, можда вам звучи познато презиме, посланик Демократске странке, 23. маја ове године рекао је следеће: „Идеја да се политички противници истребе и почисте се налази у генетском коду Демократске странке“. Посланик Демократске странке каже – у генетском коду Демократске странке је да се политички противници погазе и почисте. „Та идеја никада ништа није добро донела ни партији, а ни Србији“.

Када говоримо о агресији, а имајући у виду ову организовану акцију коју имамо у овој скупштини јуче и данас, ето шта они сами мисле одакле долази та генерисана агресија у нашем друштву. По њиховом високоцењеном мишљењу, долази из њихових редова.

Шта сами о себи мисле, читали смо већ данас, има тога колико год хоћете, поред овога што је рекао председник Општинског одбора ДС-а у Руми Ненад Боровић. А рекао је, да подсетим, да су Драган Ђилас и Бојан Пајтић лопурде – извињавам се, али цитирам, нису ово моје речи, ово каже

високи функционер ДС-а – да су лопурде и да су зеленашким каматама напунили сопствене џепове. Председник Општинског одбора исте те Демократске странке која представља ово Ђиласово ново друштво и која их инструктира да јуче и данас овде вичу, вриште, лупају о клупе, ометају друге док говоре.

Такође, одборник у Скупштини општине Оџаци исте те Демократске странке која их све тако лепо окупља и чији су они експоненти, каже: Демократска странка је постала инкубатор послератних профитера – ово је занимљиво – шпекуланата којима политика није инструмент за преобликовање друштва, већ прилика за уновчавање револуционарне ренте – имајте ово на уму када причају о револуцији ових дана – и ново класно позиционирање. Они су оставили сами себи жиг срама и они се само јасним отклоном могу тога ослободити. Ако наставе са овим организованим акцијама и ако наставе са намерама да пљачкају и даље, неће се отклонити, бојим се, тако брзо. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику...

По Пословнику, народни посланик Маја Виденовић.

Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Члан 107, потпредседниче, достојанство Народне скупштине.

Нама је потпуно јасна ова уиграна, нажалост, врло провидна и понижавајућа за грађане, играрија да се уместо о буџету, уместо о томе како Влада види да би грађани требало да живе наредне године, злоупотребљава Пословник и понављају оптужбе у које данас не да не верује нико у Србији, него је људима мука, мука од лажи да сваког дана од вас слушамо да смо ми лопови, да сваког дана од вас слушамо да је опозиција убица, да сваког дана од вас слушамо да смо издајнички олош, да сваког дана од вас слушамо да смо ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице...

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Образлажем повреду Пословника.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице, ви сте претворили вашу рекламацију Пословника у реплику.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Не, образлажем је. Ако дозволите, верујем да ћете успети да разумете образложење.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Па ви њима кажете „ви“. Значи, обраћате се колегама посланицима, не мени.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Ја образлажем начин због ког сте ви прекршили Пословник. Верујем да сте у стању да испратите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ја нисам прекршио Пословник и, ево, одмах ћу да вам одговорим.

Колега Орлић је цитирао одређене чланке у новинама.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Нема потребе да ми тумачите речи колеге Орлића, нажалост, сви смо свесни његових речи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Изјаве функционера Демократске странке.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Ја вас молим, само образлажем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Па шта онда образлажете? Цитате чланова Демократске странке?

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Господине Арсићу, уколико желите да реплицирате мени, у томе вам држим песнице, да покушате, ја вас молим да идете у клупе и да се јавите за реч.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не, ја вама не реплицирам.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника?

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Ја желим да образложим повреду Пословника, не могу да се изјашњавају када нисам завршила.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не, ви сте повреду Пословника претворили у реплику.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Нисам, него сте ме ви прекинули и онемогућили да образложим повреду Пословника.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Немојте, молим вас.

Да ли желите да се скупштина у дану за гласање изјашњава? Да или не? Да, у реду.

По Пословнику, народни посланик Мариника Тепић.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Господине Арсићу, члан 108. Пословника о раду Народне скупштине каже да као председавајући треба да се старате о реду на седници.

Још једном ћу замолити вас, као и током јучерашњег дана све који су седели у тој фотељи, да вашим понашањем, прекидањем, када му време није, посланика опозиције не стварате додатни неред, који генеришете ви који председавате овој седници, а не посланици опозиције.

Нисте имали право да прекинете моју колегиницу Мају Виденовић, а били сте дужни претходно... И тиме сте поново учинили прекршај члана 108, дакле стварање нерета на седници, када Орлића нисте прекинули док је говорио како ми организовано упадамо овде и покушавамо нешто да кажемо. Ми смо овде на радном месту, ви то добро знате. Ми нисмо успут овде свратили, као што сте мени једном лично ви рекли – организујте неку трибину па говорите шта вам је воља. Ја то свакако радим, али ово је моје радно место и ја се понашам у складу с оним због чега су ме грађани овде бирали.

А вас молим за стрпљење, да, молим вас, што је вероватно врло чудно, дозволите колегама да образлажу због чега сматрају да се не понашате у складу са Пословником, штавише да га врло често

злоупотребљавате или готово све време. Немојте то да радите, два минута траје рекламација Пословника, дозволите да се заврши. Могу да разумем да ви не разумете, али ми имамо своје време по том пословнику, према томе, дозволите да образложимо.

И, понављам још једном, ми смо овде на радном месту, немојте нас представљати као неку неформалну групу која је овде упала, то раде неки други. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Тепић, и ја сам на радном месту као и ви. Ако погледате дискусију колеге Милојичића, ништа се није разликовала од дискусије колеге Орлића. У чему је онда проблем? Колега Милојичић је нападао Посланичку групу СНС, потпуно легитимно, то му нико није бранио. Онда је Орлић напао посланичку групу бившег режима, потпуно легитимно, исто као што је било и за колегу Милојичића.

Сада, да се вратимо на повреду Пословника. До два минута је образлагање. Али нећете да читате све чланове, јер у члану 106 – нико не може да прекида говорника, осим председника, односно председавајућег у Народној скупштини.

Када је колегиница Виденовић почела да се обраћа не мени за повреду Пословника, јер ја сам тај који крши Пословник...

(Мариника Тепић: Персирала вам је.)

Не, немојте тако, нисмо деца заиста.

Значи, ја сам је тада прекинуо јер је то била реплика на излагање колеге Орлића, коју је покушала да оствари применом института повреде Пословника. Тад сам је прекинуо.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Да.) Нема проблема, изјасниће се. Захваљујем.

(Александра Томић: Пословник.)

По Пословнику, народни посланик Александра Томић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Уважени председавајући, члан 103. став 8. каже да када се повреда Пословника искористи као реплика и нападне треба да одузмете време посланичкој групи, два минута, због тога што је употреба злоупотребе.

Значи, злоупотреба се огледа у томе што је господин Орлић цитирао новине где пише – господин Александар Дикић, председник Општинског одбора ДС, изрекао оптужбе на рачун својих колега. Према томе, нисте ви ту да тумачите, нити они, шта је ко мислио да каже или је рекао, ако прочитате новински чланак. Молим вас да поступите по Пословнику.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Томић, ја бих поступио по Пословнику, али Посланичка група ДС нема више времена.

Настављамо даље.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Тијана Давидовац.

Колегинице Давидовац, изволите.

ТИЈАНА ДАВИДОВАЦ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, поштовани грађани Републике Србије, пред нама је Предлог закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања, на који сам поднела овај амандман у циљу доприноса који има за развој регионалне сарадње.

Један од основних разлога за доношење овог закона налази се у потреби организовања ефикасног облика за обављање послова успостављања и вођења централне базе података у којој ће бити обједињене различите базе које се воде за исте групе корисника у области социјалног осигурања. Циљеви закона су обезбеђивање ефикасније контроле наплате доприноса за обавезно социјално осигурање, смањење трошкова администрације и ефикасније функционисање система социјалног осигурања.

Једна од мера које се предвиђају законима који су данас пред нама јесте смањење оптерећења на зараде. Од 1. јануара планира се укидање доприноса за незапосленост на терет послодавца, чиме се смањује оптерећење на зараде са 63% на 62%. Ово је први корак где је у буџету Републике Србије опредељено 12 милијарди динара мање за буџет, што значи да овај износ остаје привреди и привредницима, што значајно доприноси растерећењу привреде. Сет мера који је предвиђен буџетом за 2019. годину даје подршку развоју привреде, која ће бити значајно растерећенија током 2019. године, а тиме значајно атрактивнија и конкурентнија, што је неопходан предуслов за даљи раст наше економије.

Такође бих истакла да ће од 1. јануара 2019. године бити повећана минимална цена рада за 8,6%, са 143 динара на 155 динара по часу. Тиме минимална плата расте, по први пут, на износ од 27.000 динара и то ће додатно, са становишта тражње, допринети расту нашег БДП-а, а наравно и подизању животног стандарда грађана Србије.

Укинули смо и закон о привременом уређењу начина исплате пензија, уз повећање најнижих пензија од 5% у односу на исплаћену пензију у септембру 2018. године. Пензије у Србији никада нису биле веће него данас и са том политиком се наставља и у 2019. години где је у буџету опредељено 181,4 милијарде динара, а за пензије ће током 2019. године укупно бити издвојено 563,2 милијарде динара, делом из буџета а делом из ПИО фонда, што је за 35 милијарди више него у 2018. години.

Реформе које су започете пре неколико година резултирале су повећањем пензија и плата у јавном сектору, а то је управо циљ за који смо

се борили у протеклих пар година. Сет реформских закона који су пред нама ће допринети даљем подизању животног стандарда грађана, привредном расту и још интензивнијем економском напретку наше земље.

Позивам своје колеге да у дану за гласање подрже предложени амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Сандра Божић.

Колегинице Божић, изволите.

САНДРА БОЖИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, колеге народни посланици, грађани Србије, испред нас је сет закона који за циљ имају унапређење регулативе и системско решавање питања из области које регулишу, на тај начин водећи рачуна о унапређењу и ефикасности целокупног система државног апарата. Оно што је заједнички именоватељ расправе која је вођена ових дана и образложења ових законских оквира која су нам представили министри јесте брига о интересима грађана Србије, брига о напретку и економском расту, брига о будућности наше земље.

Они који седе прекопута нас или, боље рећи, циркусантским тачкама ових дана у Парламенту парадирате, нажалост, као и увек, у расправи нису били конструктивни. Сама чињеница да су на буџет за 2019. годину поднели само 75 врло неозбиљних амандмана говори у прилог томе да они немају конкретне замерке на овај буџет. Њихова политика је равна ономе што им је и досад била програмска идеја и водилја, а то је да гледају како да у будућности по цену силе и насиља, које им апсолутно није страна, уграде своје личне амбиције и интересе. Тако смо после јако дуго времена, заборављајући да су неки од њих и посланици јер се годинама на свом радном месту нису ни појављивали, имали прилике да се подсетимо како је то изгледало када су они кројили будућност грађана остављајући пустош и безнађе иза себе, разрушену економију, стотине хиљада људи без посла и Србију распродату на појединачне интересе, без стратегије и изгубљену у међународним односима.

Данас, надајући се да ће позивом на насиље, јер то је петоктобарска метода коју једино познају, успети да Србију опет баце на колена како би је распродали, унизили и обезвредили... Јер када се обезвреде институције и грађани сведу само на размишљање о голом опстанку, најлакше се влада и ствара лично богатство, а то је једино што грађани памте из њихове владавине – борбу за голи опстанак. Такву будућност и Србију као приватно власништво Драгана Ђиласа више никада нећемо гледати, надамо се. Тај ријалити може још само да се види у „савезу за вешање“ који је основао и који му служи за намиривање личних фрустрација.

Данас говоримо о напретку Србије на свим пољима, земљи са међународним интегритетом и подигнутим угледом у свету. То показује и најзначајнији правни акт који се доноси у једној години у овом парламенту и као најзначајнији фискални документ, а то је буџет. Прављен је у сразмери са расходима, уравнотежен и равномеран и представља најреалнији показатељ политике коју Влада води, а постигнути резултати и подаци говоре у прилог томе да је Србија трећу годину у суфициту, што је некада било немогуће и замислити. Стопа незапослености, по последњим подацима, показује историјски минимум од 11,3%, како нам је и министар саопштио пре неки дан; 370.000 новозапослених у последње четири године, са смањењем броја запослених у јавном сектору и повећањем у реалном, податак је који говори сам за себе. Дакле, довољно је рећи да је ДС овај и већи број људи оставила без посла.

Израђени су километри путева, обновљене и подигнуте нове болнице, повећана је ставка у буџету за давања пензионерима, лекарима и здравственом особљу и најављено повећање плата у јавном сектору, које је дефакто показатељ просперитета јер овим потезом ће се повећати јавна потрошња као још један од показатеља успешно вођене економије.

Стабилна монетарна политика и стабилна стопа инфлације далеко је испод процента и много развијенијих земаља, што је апсолутно постало тренд. За разлику од стопе инфлације која је 2012. године износила 12,9%, већ пет година се налази на стабилном проценту од 2,2. Према пројекцијама, БДП у 2019. години биће 3,5%. Сачувана је стабилност и девизног курса, што је јако важно, јер је динар према еврџ ојачао за 0,5% упркос турбуленцијама у међународном окружењу, трговинским и геополитичким тензијама, што представља основу сваког економског просперитета.

Зато је борба за економску истину изузетно важна у овом парламенту, јер та истина одређује и све остале кључне параметре којима се ова држава води. Све остале спекулације и политичка пропаганда опозиције падају пред овом истином управо. Успешност вођења јавних политика огледа се у одговорности, а Србију по свим показатељима воде одговорни људи, који раде у интересу будућности свих њених грађана, на челу са председником Србије Александром Вучићем као покретачем и гарантом економског напретка, у сарадњи са Владом, и Србија засигурно иде ка стабилности и економском просперитету. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику има народни посланик Горан Ћирић.

ГОРАН ЋИРИЋ: Ево, у недостатку аргумената, наравно, најлакше је показати прстом на ДС, али ја сам јуче пред господином министром говорио о неким резултатима које сте ви оставили, посебно до 2000.

године, јер је ваша кључна теза да је све у земљи било идеално до 2000. године а онда је дошла Демократска странка.

Године 2000. БДП у Србији био је седам милијарди евра, у односу на садашњих четрдесетак милијарди евра, дакле седам милијарди, што је била половина укупног јавног дуга, који је у том тренутку износио петнаест милијарди. Оставили сте Демократској странци то наслеђе, а то је преко 200% учешће јавног дуга у БДП-у. То су резултати ваши. Сада сте поново у земљи, од 2012. године, са највишом одговорношћу, где сте наследили јавни дуг од 15 милијарди, а сада је 24 милијарде, девет милијарди за седам година. То су ваши ефекти задуживања будућих генерација.

Нисте одговарали на питања; ево, ту је један министар који ће вероватно одговорити на питање на које нисам добио одговор од министра Малог. Колика је добит државе Србије са њеним учешћем од 32% у компанији „Београд на води“ у последње четири године, у складу са завршним рачунима које је та компанија пријављивала? Мислим да нема никаквог плана, нити динара држава Србија добија од тог пројекта који је тако на велика звона најављивала.

Питања која се појављују: процена вредности „Коперникуса“ и државног већинског власништва у „Телекому“ који је усмерио двеста милиона евра за компанију за коју се причало да држи 200.000 корисника, а државни РАТЕЛ говори о 50.000 корисника и процени да је „Коперникус“ преплаћен четвороструко.

То су само нека од питања која не можемо да чујемо овде...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику има народни посланик Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, изгледа да ови из овог не савеза него кавеза за Србију не слушају једни друге.

Малочас је колега господина Ћирића који је упропастио Смедеревску Паланку читао проценте раста БДП-а, ја сам га пажљиво слушао, и рекао да је у тој фамозној 2000. години забележен раст БДП-а од преко 7%. Било би добро да нам сада специјални саветник генералног директора Јавног предузећа „Пошта Србије“ објасни да ли су тачни његови подаци или су тачни подаци човека који је Општину Смедеревска Паланка увео у финансијску блокаду и довео у ситуацију да плате запосленима исплаћује на руке преко рачуна Фудбалског клуба „Јасеница“ и једно време преко Јавног предузећа „Водовод и канализација“ у Смедеревској Паланци.

Оно што представља битну разлику између наше власти и власти ове распале Демократске странке јесте у следећем. У време када сте ви

били на власти, ви сте своје политичке противнике буквално убијали, и то сте урадили са Ранком Панићем тако што сте га изгазили полицијским чизмама. Видите, у то неко „зло“ доба Вучићеве владавине, ви сте председник посланичке групе једне опозиционе странке и специјални саветник генералног директора „Поште Србије“ и имате плату од 150.000 динара, то грађани Србије треба да знају, и много вам је тешко, господине Ћирићу, под режимом Александра Вучића.

(Председавајући: Захваљујем, колега Мартиновићу.)

Само вас молим, издржите, знам да није лако живети са платом од 150.000 динара, али, ево, ми смо уз вас, издржите, имате сву нашу подршку.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Право на реплику има народни посланик Горан Ћирић.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Опет говорите неистину. Да сте мало информисанији, знали бисте да нисам више специјални саветник и да имате информације на званичном сајту Агенције за борбу против корупције да је моја плата двоструко мања од ове о којој говорите. Дакле, то је тачна информација, коју можете да добијете. Поново, поново лажете.

Али када говорите и питате за информације из 2000. године, да, проверите на сајту, БДП 2000. године је у Србији износио седам милијарди евра, а јавни дуг је износио петнаест милијарди евра. Дакле, то су тачне информације. И, то је нешто што је тешко укрштати са подацима из Смедеревске Паланке или подацима о томе на који начин оптужујете друге посланике за вођење локалних самоуправа. Одговорите ви на ова питања која постављамо и пробајте да не усмеравате разговор у други смер.

Дакле, једноставно је питање. Још једно ћу поставити министру који је овде присутан, а то је – када ће лећи новац из концесије за Аеродром „Никола Тесла“? Ми у буџету за 2019. годину не видимо план за тих петсто милиона евра колико се очекује у буџету и колико је најављивано у буџету Републике Србије. Министар Мали је рекао да ће објавити уговор до краја ове године, имамо још мање од месец дана, па да видимо да ли ће се онда та средства наћи на рачуну Републике Србије до краја ове године.

Друго питање је управо ова процена и која је то агенција која је процењивала вредност „Коперникуса“, да „Телеком“, предузеће у већинском власништву државе Србије, издвоји двеста милиона евра дајући аргументе да је то вредност на основу 200.000 корисника, а РАТЕЛ каже да „Коперникус“ има 50.000 корисника.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Право на реплику, народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Упутио ме је господин Ћирић на сајт Агенције за борбу против корупције. Ево, ја сам сад ушао на сајт, каже: господин Горан Ћирић, ЈП „Пошта Србије“ Београд (специјални саветник), извор прихода – Република, интервал – месечно, без умањења, нето приход 150.000 динара...

(Дијана Вукомановић: Па прочитај своја примања.)

Што сте нервозни? Па полако, што сте нервозни? Што сте нервозни?

Сто педесет хиљада деведесет шест динара. Дакле, ништа нисам слагао.

Па, ево, онда значи лаже сајт Агенције за борбу против корупције.

(Марко Ђуришић: Наравно да лаже, јер је тамо ваш човек.)

Дакле, ви сте под тим „страшним“ режимом Александра Вучића специјални саветник генералног директора „Поште Србије“. И добро је што је тако, ми тиме показујемо да у Србији постоји политички плурализам, да нема никаквог реваншизма и да ми наше политичке противнике не прогонимо на онај начин на који сте то ви чинили када сте људе остављали без хлеба, када сте их остављали без посла, када сте упадали у општине у којима нисте били на власти са аутобусима интервентне полиције, када сте отимали печате, када сте председнике општина и председнике скупштина општина истеривали уз помоћ полицијских пендрека на улицу. И, на крају крајева, када сте 2008. године убили једног младог човека само зато што се није слагао са политиком Бориса Тадића и Демократске странке.

А та политика се може сажети у једној врло једноставној формули: извињавамо се свима, извињавамо се због тога што су усташе убијале Србе, извињавамо се Насеру Орићу што није побио довољно Срба у Подрињу, извињавамо се Рамушу Харадинају и Хашиму Тачију због свих оних Срба које су побили током 1998. и 1999. године. Против такве политике је устао Ранко Панић и режим Бориса Тадића је на њега послао Жандармерију, младом човеку су полицијским чизмама изгазили главу, смрскили му лобању и убили га.

У наше време се то, као што видите, господине Ћирићу, не дешава. Овај ваш „жути“ координатор „жуте“ распале странке прети нам неким протестима. Ми смо видели те протесте и 2016. и 2017. године, нисте успели да скупите више од ... Мислим да је у једном дану највише било осам стотина људи. Али оно што је јако битно, нисте могли да видите полицајце на улици. Нико вас није попреко погледао, а камоли да вас је ударио полицијским пендреком. То је битна разлика између Србије која је данас демократска држава и ваше диктатуре у којој су људи убијани на улици само зато што се са том вашом политиком нису слагали.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Право на реплику, министар Антић.

Изволите.

(Горан Ћирић: Господине председавајући, очекујем да и мени дате право на реплику од три минута као што сте дали господину Александру Мартиновићу.)

Нисам вама дао, колега Ћирићу, него министру Антићу јер сте га прозивали. Па, и министар има право на реплику.

(Горан Ћирић: Дајте ми реч, имам право на реплику.)

Не, сачекајте, засад немате основа. Вама више није председник Борис Тадић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Даме и господо народни посланици, пре свега уважавајући расправу која се води у овом парламенту, желим да прокоментаришем неколико кључних питања која, руку на срце, нису део расправе о закону који се налази пред народним посланицима, нити расправе о амандману о коме је тренутно расправа у току, али, наравно, понављам, даћу неколико одговора.

Када је у питању Аеродром Београд, у овом тренутку се врло интензивно ради на завршетку те трансакције, односно на финансијском клоузингу и одмах по клоузингу ми очекујемо уплату концесионе таксе. Сасвим је могуће, не волим да лицитирам датумима, врло је могуће да се та концесиона такса уплати и до краја године.

Када је у питању „Телеком Србија“, пре свега „Телеком Србија“ је акционарско друштво, које води једну заиста оштру борбу на тржишту Србије. Дакле, обавља своју делатност у потпуно тржишним условима, окружен великим компанијама, пре свега мислим на провајдере у области мобилне телефоније, мислим на „Теленор“, на ВИП, али води и једну оштру борбу и у осталим својим основним делатностима, пре свега мислим на провајдере када су у питању телевизија, интернет и остала средства комуникације. У том смислу, они у тој тржишној борби, у тим тржишним условима свога рада доносе своје процене везано за позицију на тржишту и њихове приоритете и планове. У том смислу, они самостално, на основу својих пословних процена, доносе одлуке о трансакцијама.

Оно што мислим да је за грађане Србије и за Републику Србију као већинског акционара у „Телекому Србија“ најзначајније јесте да они у тој борби имају једну врло активну улогу, и да заузму тај кључни део простора како би остварили профит и приход. Тако да њихове пословне одлуке су њихове пословне одлуке. Очекујем да ће они, као и досад, на основу тога остваривати профит и бенефите и за Републику Србију. Подсећам да је

„Телеком Србија“ заиста компанија која у континуитету годинама уназад остварује добит и део добити, већи део добити уплаћује у буџет Републике Србије.

Морам да прокоментаришем и ових неколико других питања. Пре свега, кад је „Београд на води“ у питању, заиста ми звучи неозбиљно питање колико је Република Србија остварила профит у пројекту који је у току и који се развија. Потпуно је бесмислено очекивати профит у пројекту који се гради. То би било као да очекујете путарину на ауто-путу који се гради. Потпуно бесмислено.

На крају, заиста уважавајући господина Ћирића, за кога знам да је патриота и знам где је био 1999. године, шокиран сам или сам у чуду да се сада поставља питање колики је био БДП 2000. године. Људи, БДП у Србији 1999. и 2000. године, током бомбардовања или после бомбардовања, то је немогуће анализирати, то је потпуно неприродно и политички апсолутно некоректно...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, министре.

(Горан Ћирић: Реплика!)

Немате основа за реплику.

(Горан Ћирић: Како немам, именом и презименом ме је прозвао?)

Колега Ћирићу, читао је ваше податке које сте ви доставили Агенцији за борбу против корупције. То је јавни податак, који свако може да прочита, сваки грађанин. И ви на основу тога тражите да добијете право на реплику? Извините, молим вас. Ви сте тај извештај потписали, доступан је свим грађанима, као и сваком народном посланику.

(Марко Ђуришић: Реплика!)

(Мирослав Алексић: Пустите га да говори.)

По амандману, народни посланик Иван Костић.

Изволите.

ИВАН КОСТИЋ: Претходна говорница је говорећи о амандману рекла да посланици опозиције нису читали буџет. Ја овде желим да кажем да смо га ми одлично прочитали и да смо приметили да је Влада Републике Србије и ове године српске организације у дијаспори и региону закинула за десет милиона динара. То је тренд који се наставља већ неколико година и цаба овде перјаницима и перјаницама СНС-а да причају о Јасеновцу, о Орићу и о многим другим стварима, поготово њима који потичу са простора српских крајина, јер у овом сазиву ова влада и претходна влада ништа нису урадиле за Србе у региону и дијаспори, ниједан законски акт нису донеле нити промениле не би ли се поправио положај наших сународника, којих има четири милиона. Тако да, читајући овај буџет, желим да поручим свим нашим сународницима из дијаспоре и региона да

ни ове године, ни претходне а ни у будућности Александар Вучић ништа добро за њих неће урадити, што се види из ових података.

Што се тиче плата, мислим да је апсолутно лицемерно говорити о платама људи, јер већина људи овде ради за једну плату. А ви који сте у многим јавним предузећима запослени требало би да се запитате шта грађани мисле о вама. Зато је поверење српског народа у политичаре једва 3%. Зато будите сигурни да са таквим понашањем – и жао ми је што ова лепа госпођа користи тако ружне термине за вас – врло брзо вам се ближи крај, у то будите убеђени.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Право на реплику, народни посланик Владимир Орлић.

Изволите.

(Марко Ђуришић: Како он сме, а ја не смем? Шта се смејеш, дај ми реч. Је л' рекао – Борис Тадић?)

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Ако причамо о подршци за Србе у региону, ови што сада опет вичу и арлаучу изгледа много воле да вичу и свашта хоће да кажу и свашта хоће, као, да питају, а неће ниједан одговор да саслушају.

Добро, нама је одавно јасно да ви нисте овде због тога што вам је до неког дијалога и због тога што желите да се размене нека мишљења, нама је потпуно јасно да сте ви овде са задатком који је потпуно другачији. То не морате да нам додатно доказујете.

Али ако причамо о подршци за српски народ у региону, ја сад стварно не знам да ли су ови што сад све знају помогли, на пример, да Срби у Подгорици добију Српску кућу. Колико су они издвојили? Колико? А, ништа. Е, добро. А запитајте се колико је Александар Вучић, кога из уста не вадите, у томе помогао. Запитајте се, Влада Србије, коју не можете да смислите јер је подржава Српска напредна странка, коју мрзите до балчака, колико је у томе помогла. Запитајте се шта је, рецимо, учињено за наш народ у Херцеговини, на пример у Мостару. О томе је у много наврата врло лепо говорио колега Милимир Вујадиновић. Запитајте се, на пример, чему и коме треба да служи и мост на Дрини и путна инфраструктура, ауто-пут који треба да нас повеже с тим народом. Запитајте се колико смо само помогли, и то се Александар Вучић лично заложии својим снажним политичким ауторитетом. Владе које је он предводио и Влада коју подржава СНС данас помагале су Србима у Хрватској.

Колико су динара, евра, било чега издвојили ови што су много гласни кад треба да се виче да би се некоме овде сметало да говори, што су много јаки кад треба да се покаже физичка снага ударањем у клупу и шутирањем клупе? Шта су икада урадили за било кога осим за себе и за

свој цеп? То вајну господу не занима. Показали су да их не занима још ономад када су рекли да је, кад причамо о Србима у региону, Фрањо Туђман био потпуно у праву за све што им је урадио, да је то било по закону и вероватно високоморално. Свој су став показали тиме. А ово што раде данас, и то има везе са регионом у ужем или ширем смислу, како год хоћете. То ради, изгледа, њихов идол и узор Албин Курти. Шта је следеће? Сузавац? Много сте нас уплашили.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колега Орлићу.

По Пословнику, народни посланик Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Поштовани председавајући, ви константно данас кршите Пословник, члан 108, да се о реду на седници Народне скупштине стара председник Народне скупштине.

(Александар Мартиновић: Био је члан 108.)

(Марко Ђуришић: Када је био?)

Дакле, онемогућавате представнике опозиције да добију право на реплику, а представницима власти, министру дајете да говори пет минута иако му право на реплику даје два минута. Свим народним посланицима из владајуће већине дајете понајмање три минута иако им је право по Пословнику два минута. Па чекајте, шта ви мислите да смо ми овде? Зашто ја носим данас овај жути прслук? Да покажем протест против таквог вашег понашања и да ви не можете више то да радите, да ми то нећемо да вам дозволимо. Не можете на један начин да третирате владајућу већину, а на други начин да третирате опозицију. То је немогуће. Ви морате да поштујете овај пословник док је он на снази и да дате и нама могућност да имамо право на реплику, да имамо право да говоримо о темама које су актуелне и да имамо право да одговоримо на све ове лажи и измишљотине.

У том смислу, колега председавајући, ја имам обавезу овде да се позовем на мишљење Александра Мартиновића, који је рекао да је Српска напредна странка, на челу са Томиславом Николићем и Александром Вучићем, финансирана од тајкуна и мафијаша, да је Николић био својевремено у коалицији са Богољубом Карићем, човеком...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу...

(Бошко Обрадовић: Шта је сад? Не могу да цитирам Александра Мартиновића?)

Можете, наравно. Само, колико се ја сећам, јуче се колега Мартиновић због тих својих речи извинио и свим посланицима и члановима СНС-а и свим грађанима Србије, што је био у заблуди.

(Марко Ђуришић: Да ли је рекао да је био у заблуди или да је магарац?)

Молим вас, колеге.

То што сте ви сада рекли, колега Ђуришићу, то ипак господин Мартиновић сам може о себи да говори, а ви немате право. Је л' у реду?

Е сад, колега Обрадовићу, ја сам пустио колеге посланике да причају овде о свему и свачему, а најмање о амандманима који су читани и на дневном реду су. Да вас подсетим, ваш колега Костић је говорио о буџету и разделу који се односи на дотације, трансфере или шта већ удружењима Срба у региону и дијаспори. То је буџет. Колико знам, ми сада причамо о другом закону. Тако да то није проблем, ево, пустио сам га, ништа, нисам га прекидао.

(Бошко Обрадовић: Мене сте прекидали.)

Вас сам прекинуо зато што сте ви кренули у реплике образлажући Пословник. Ви сте рекли овако – нама не дате да говоримо шта хоћемо и о актуелним темама. Ево, ја вам се сада захваљујем у име колеге Мартиновића што је он актуелна тема у српској јавности, али не можете и немате право да у повреди Пословника говорите о тим стварима.

(Бошко Обрадовић: А он то не ради?)

Не, он то није радио.

(Бошко Обрадовић: А Ристичевић је л' има право?)

Он је то радио у репликама, није у повреди Пословника, колега.

Очигледно је да имате неки проблем. Жута боја је, изгледа, проблем. То је нека зараза овде.

Да ли желите да се Народна скупштина у дану за гласање изјасни о повреди Пословника или не?

(Бошко Обрадовић: Вратите ми време до два минута!)

Немате ви до два минута. Причали сте минут, разумео сам вашу повреду Пословника. Рекао сам вам и одговорио. Ваши посланици се јављају по амандманима, а причају о свему и свачему, и нико их не прекида. У чему је онда проблем?

(Бошко Обрадовић: Повреда Пословника!)

(Марија Јањушевић: Повреда Пословника!)

Опет сам прекршио Пословник док сам образлагао повреду Пословника? То је немогуће.

Повреда Пословника, народни посланик Марија Јањушевић.

Изволите.

МАРИЈА ЈАЊУШЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Ви све време кршите Пословник, члан 100. Ако желите да полемишете са народним посланицима, да помажете посланицима Српске напредне странке...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Јањушевић, одмах да вам кажем, ја сам дужан као председавајући сад да вас прекидам...

(Бошко Обрадовић: Не можеш да прекидаш посланика док говори.)

Колега Обрадовићу, ви мене не можете да прекидате, а не ја посланика који говори.

Значи, приликом рекламирања Пословника, колегинице Јањушевић, морате да знате да председавајући има обавезу да одговори народном посланику на рекламацију Пословника и да онда пита да ли жели да се изјасни о томе или не.

(Марија Јањушевић: Али не и да полемишете. Ако хоћете да полемишете, сиђите доле.)

Значи, нисам могао да прекршим члан 100, него сам управо спроводио одредбе Пословника.

(Мариника Тепић: Пословник.)

По Пословнику, народни посланик Мариника Тепић.

Изволите.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Господине председавајући, молим вас да се не такмичите са Мајом Гојковић, која је јуче, као и ви сада, упорно кршила члан 103. овог пословника, који даје за право и обавезу председавајућем да образложи повреду Пословника на коју је указано. Али ви то не чините; прво, прекидате посланике опозиције усред реченице, ускраћујете им време на које имају право, а не образлажете да ли сматрате да сте прекршили указани члан или не. Ви упорно полемишете с нама, тумачите шта је ко рекао, додајете ваше импресије у односу на наше...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Тепић.

Подсећам вас на обавезу да одговорим, то сам рекао и колегиници Јањушевић. Очигледно је да се овде жели да се кроз рекламирање Пословника обустави расправа о законима.

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни?

(Мариника Тепић: Да, наравно.)

Да. Наравно.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Бранко Поповић.

Да ли неко жели реч?

(Горан Ћирић: По амандману сам се јавио.)

(Бошко Обрадовић: Сви смо се по амандману јавили.)

Колега Поповићу, изволите.

(Горан Ћирић: Арсићу, по амандману сам се јавио, зашто ми не даш реч?)

(Бошко Обрадовић: Шта је ово?)

БРАНКО ПОПОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, допуном овог члана ставом који сам предложио додатно се дефинише Предлог закона.

Информатизација и дигитализација су процеси који су неопходни за развој државе и Влада Републике Србије је управо ове процесе поставила као приоритете своје политике у наредном периоду.

У протеклих годину дана, откако је уведена у октобру 2017. године, аутоматска овера картица здравственог осигурања омогућена је за више од 5,5 милиона осигураника, а извршено је укупно седам милиона аутоматских овера. Аутоматска овера здравствених картица је још један од механизма у модернизацији јавне управе и део је мера којима се уводи електронска управа у држави. Омогућава бржу и једноставнију оверу исправа о здравственом осигурању само на основу података да је допринос уплаћен, без одласка на шалтере и без достављања различите документације. Аутоматска овера картица здравственог осигурања значи да информациони систем Републичког фонда здравственог осигурања преузима податке Пореске управе о уплаћеним доприносима и на основу њих аутоматски врши оверу.

Континуираним увођењем нових и унапређењем постојећих електронских сервиса Влада Републике Србије успоставља електронску управу, која је у функцији грађана и привреде и која је истовремено важан механизам у борби против корупције. Реализација ових пројеката показатељ је да Влада Републике Србије стреми свеукупном развоју државе и подизању животног стандарда свих њених грађана. Захваљујем.

(Бошко Обрадовић: По амандману.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По амандману, народни посланик Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Дакле, ја не знам шта је проблем да се цитира шта је рекао шеф Посланичке групе СНС Александар Мартиновић о Српској напредној странци, о Влади Републике Србије, коју чини у већини СНС. Не знам зашто је проблем да грађани Србије знају да је он рекао да је реч о странци која од 2008. године не добија ни једног јединог динара из буџета Републике Србије, што је апсолутни доказ да је СНС странка која се финансира апсолутно на нелегалан начин, да је финансирају тајкуни, мафијаши и криминалци и да између Бориса и Томе нема никакве суштинске разлике? То је лице и наличје исте прозападне, издајничке и антисрпске политике, рекао је Александар Мартиновић о Томиславу Николићу и Александру Вучићу два месеца пре него што је постао члан СНС-а.

Он нама да држи предавања овде у Народној скупштини Републике Србије? Па то је морално скандалозно! Уместо да се покрије ушима и изађе из Народне скупштине Републике Србије и да каже – ја немам право

да држим никоме предавања када сам овакав прелетач, када сам овакав пребег, када сам овако изневерио своју политику, када сам се овако одрекао својих идеала, коме ја другом да држим предавања.

Иди примај пет плата, иди даље пљачкај народ и грађане Србије, али немој нам држати предавања.

Дакле, господине председавајући, суштина је, зашто ми протестујемо јуче и данас овде – зато што не можете да спречите расправу о актуелним темама и о буџету. Намерно сте поднели 400 амандмана да не би могло да се говори о буџету. Мислите да сакријете од грађана Србије пљачку, како сте смањили плате, како сте смањили пензије, како сте подигли порезе, таксе и акцизе, како сте подигли порез на имовину, како сте повећали цену горива, како је најнижа цена пољопривредних производа у историји данас у Србији. Хоћемо ли мало о томе да причамо, господо напредњаци?

Колика је цена малине? Слагали сте све малинаре у Србији. Све малинаре у Србији позивам на велики народни протест у суботу, 8. децембра, у 18 часова у Београду, на Студентском платоу, да кренемо коначно и ми да се побунимо против ове власти. Вас малинаре су највише опљачкали. Вас сељаци су највише опљачкали. Вас пензионере су највише опљачкали. Сви на протест у суботу у 18 часова, Студентски плато у Београду, да покажемо овој власти да их се не плашимо!

(Народни посланици СНС-а негодују.)

Доста нам је пребијених глава, доста нам је да нам се дешава оно што се десило Борку Стефановићу. Време је да се супротставимо вашем насиљу, вашој бахатости, вашем криминалу, вашој корупцији, вашем лоповлуку.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Обрадовићу, ево, рекли сте шта год сте хтели и нико вас није прекидао. Сада вас молим да ми не спочитавате како смо диктатура. Ево, све по амандману је било...

(Бошко Обрадовић: Све по амандману.)

Сви грађани Србије су видели колико сте ви по амандману.

Право на реплику, народни посланик Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, ево, као што видите, изгледа да је и данас легла уплата, таксиметар Ђиласов ради... Свака вам част, не знам колико сте пара добили, али вероватно није мали новац.

Нисам никоме држао предавање, само сам рекао да нема већег прелетача од онога ко од Димитрија Љотића пређе у табор Драгана Ђиласа. Ниједан „жути“ посланик није ставио жути прслук, него је Бошко Обрадовић...

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

... Напрасно „пожутео“ и ставио жути прслук да покаже да је већи демократа и већи Ђиласовац чак и од самог Ђиласа.

Ја сам само рекао, али заиста добронамерно, колеги, пошто видим да је много нервозан, не знам шта се дешава с њим... А чуди ме, пошто видим да ове уплате редовно лежу на рачун и ваљда човек, када има новца, делује растерећено, није толико нервозан. Ја сам само рекао да избегава купање на отвореном у току новембра и децембра и да се обрати оцу Перановићу из Црне Реке. После тога је један посланик Бориса Тадића рекао да тај метод подразумева ударање мотком у главу. Не, отац Перановић овакве као што је жути координатор лечи на један другачији начин, и то, могу да кажем, доста ефикасно.

(Бошко Обрадовић: Ти то претиш, Мартиновићу?)

Значи, само сам дао савет – избегавајте купање у току новембра и децембра на отвореном, видим да вам шкоди, и пробајте с овим методама из Црне Реке, можда вам буде боље.

(Бошко Обрадовић: Ти то претиш?)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем.

Не прети вам нико, господине Обрадовићу.

(Бошко Обрадовић: Како не?)

Рекли сте шта сте имали о Мартиновићу, колега Мартиновић је вама одговорио, настављамо даље.

(Бошко Обрадовић: Човек ми прети, како немам право? Повреда Пословника.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Малетић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Горан Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Колега Ковачевићу, изволите.

ГОРАН КОВАЧЕВИЋ: Даме и господо, поштовани министре, на члан 1. закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања поднео сам амандман јер је неспорно да овај предлог закона подразумева да један од кључних параметара макроекономске стабилности, а то је радна снага, буде уређен потпуно другачије и квалитетније.

Макроекономска стабилност не може се замислити без кључног параметра, а то су људи. Већина европских земаља 2006. године ушла је у проблем са растом продуктивности из радне снаге. То је један од основних извора миграције и проблема који Србија у овом тренутку има, зато што већина европских земаља од 2006. године не може у привреди у продуктивности да расте на основу радне снаге.

Једна економија, једно уређено друштво у ствари има један основни критеријум, а то је да мора да искористи све своје расположиве ресурсе и ти ресурси морају да буду искоришћени у складу са принципима тржишне економије и слободе. Хумани ресурси, односно радна снага, суштина су свега.

Масовна незапосленост, која се последњи пут у Србији десила од 2008. до 2012. године, свакако је имала низ негативних последица по макроекономску стабилност. Те последице су евидентне и јасне, не само у смањењу броја запослених већ и у недостатку раста броја новозапослених. Наравно, када погледате колико су плате реално расле у том периоду а колико је инфлација расла, онда свакако можемо да полемишемо, и у наставку ћемо полемисати, али пре било какве политичке анализе погледајте статистичке извештаје које сте ви и ваша влада у том тренутку радили. Ти показатељи, ако их имате пред собом, јасно говоре да макроекономски параметри који се тичу радне снаге нису били добри. То је основ зашто сте 2012. године изгубили изборе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Горан Ћирић, по амандману.

Изволите.

ГОРАН ЋИРИЋ: Очигледно је колико сте спремни да имамо праву расправу – министра Синише Малог нема у клупама већ више од сат времена. Председница Владе се није појавила ни на једном заседању Скупштине у расправи о буџету. Очигледно је колико сте спремни да суштински разговарамо о најважнијем закону за све грађане Србије у 2019. години. Ви овде не дозвољавате да говоримо о суштини, не дате простора опозицији да одговори на прозивке, покушаје и оптужбе које иду пре свега са мотивом да се спречи било каква расправа.

Због чега мени нисте дали простора да разговарам са министром, јединим министром који је овде присутан, и одговорим на питање, када је рекао – да, знам где сте били, да, ви сте патриота? И знате да сам 1999. године, без обзира на оптужбе са ове стране, био у ракетним јединицама на Косову и бранио и те људе са Косова, бранио људе у читавој Србији. Питао сам вас где сте ви то били и себи дајете за право да сада и даље хушкате људе, јер знам како изгледа бити у рату. Знам како изгледа бити у рату, знам како изгледа бринути о својој породици, о својој фамилији, о свим пријатељима и читавој земљи.

Немојте то да радите на овакав начин, оптужујући нас. А то смо чули од Мартиновића, прозивке да смо ми учествовали у убиству Панића. Наравно да ми је жао сваког изгубљеног живота у Србији и наравно да то треба осудити, али поставите та питања вашим коалиционим партнерима. Ко је био у том тренутку министар полиције? Био је Ивица Дачић. Ко је у

том тренутку био директор полиције? Сада је на месту саветника председника Вучића, саветника за безбедност. Вељовић. Разговарајте са свим тим људима. Ко је пријавио тај скуп и ко је организовао скуп? И ми смо организовали различите скупове... Потписао је организацију Александар Вучић.

(Александар Мартиновић: А ко је био председник Републике?)

У том тренутку је председник био Борис Тадић. Ево, помињем све, али говорим о хијерархији, о одговорности организатора скупа, директора полиције, министра, зашто не и председника, али говорим укупно о стању у друштву и тој вашој спремности да говорите о свим људима који седе сада заједно у вашим клупама и носе део одговорности за то што се дешавало у читавом друштву.

Сада, господине министре, још једно питање – па како... Ви постављате питање. Знам шта је било 1999. године, наравно да знам, али говорим о томе шта је наследила у том тренутку тадашња влада. Ви се стално позивате на то шта сте наследили као проблем. У том тренутку су то објективни подаци, ви нисте могли да кажете да то нису тачни подаци. Да, то су тачни подаци: седам милијарди евра БДП и учешће јавног дуга у БДП-у од 200%. Е, то је требало санирати, и то су чињенице.

Као што су чињенице да је „Телеком“ акционарско друштво у већинском власништву државе Србије. Влада Републике Србије именује људе у Управном одбору и наравно да је њихов посао да надзиру пословање „Телекома Србије“. Ми навијамо за „Телеком Србије“ и за то да он успешно послује, али ће он бити успешнији уколико исту ту компанију купи не за двеста милиона евра, него за четрдесет или педесет милиона евра, колико су реалне процене у складу са *EBITDA*, која је приказана и видљива у јавним подацима. Ако је за 2017. годину исказано 1,5 милиона евра нето добити, а да је *EBITDA* износила 6,2 у процени, пута 6–10 максимално, или до 9 максимално, значи да је максимална цена педесет милиона евра.

Забрињавају и проблематични подаци у којима су прве информације биле да „Коперникус“ има 200.000 корисника и да је цена утврђена на основу броја корисника, пута 1.000 евра по кориснику. Показало се да то нису истинити подаци, да РАТЕЛ, званична државна агенција, има податак да „Коперникус“ има 51.000 корисника, укупно је 1.700.000 корисника на кабловским телевизијама, а да је учешће у том тржишту 3%. Једноставна рачуница каже 51.000, што значи да и по том параметру о коме су говорили људи из „Телекома“ то значи максимално 51.000.000 евра.

То су проблеми и наша брига за то да се нерационално користе средства која су могла да буду усмерена ка модернизацији, ка новим

технологијама и, наравно, зашто да не, и аквизицијама и проширењу у том делу пословања, зашто да не, али на један рационалан начин. То су питања о којима треба овде разговарати.

Још једном ово питање, зашто да не отворимо управо то – овде је 2014. године изгласан закон по коме се ушло у пројекат „Београд на води“, у коме је једна приватна компанија са сто динара оснивачког улога задобила 68% у власништву „Београда на води“, држава је остала на својих 32%, обећаване су милијарде и милијарде профита и улагања. Зар није легитимно питање да после четири године ми посланици и читава јавност Србије питамо – а колико је сада учешће у тој добити и у профиту једног тако важног пројекта за Србију? Ми смо били против тога и тада, али сада постављамо питање – после четири године, да ли је иједан динар легао на рачун буџета Републике Србије (сада говорим о буџету) из тог пројекта? Није, очигледно није. Ви кажете да није логично да о томе разговарамо и да очекујемо било какав профит из тог дела. Па наравно да је логично и ми ћемо та питања постављати. А оптужбе с друге стране иду управо са циљем да не говоримо о оваквим темама.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Ево, колега, пустио сам вас да говорите о свему иако знате и сами да нисте били у теми дневног реда, тако да немојте више да спочитавате да немате право на јавну реч.

Право на реплику, народни посланик Александар Мартиновић.
(Мариника Тепић: Пословник.)

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, пре свега, чуди ме да неко ко се номинално залаже за тржишну привреду има нешто против тога да „Телеком“, који је акционарско друштво, послује на тржишту и да функционише као и сваки други привредни субјекат.

Разумем зашто ви ово говорите, зато што хоћете да не постоји никаква конкуренција на тржишту Драгану Шолаку и његовом СББ-у. Ја разумем да сте ви лобиста Шолакове компаније, али немојте због тога да спречавате државну компанију да послује на тржишту по истим принципима по којима послују и сви други привредни субјекти. Само да вас подсетим, „Телеком“ је купио и оператера у Републици Српској и оператера у Црној Гори. Дакле, ово што се десило недавно није први пут, да „Телеком“ купује неког привредног субјекта на тржишту, то се већ десило и показало се као веома исплатива инвестиција.

Оно што ви нисте урадили, а били сте дужни да урадите... Нисам тражио од вас да ми кажете да ли вам је жао или вам није жао. Чињеница је да је један млад човек убијен тако што су га полицијским чизмама изгазили по глави. Ја сам питао како је могуће да за све време ваше власти нисте покушали да откријете убице Ранка Панића. Зашто не одговорите на

питање ко је послао Жандармерију, ко је послао полицију да туче народ, да баца не само сузавац него да баца бојне отрове на људе који нису никога угрожавали, који нису разбили ниједан излог, који нису атаковали на живот и безбедност апсолутно ниједног полицајца?

Оно што такође грађани Србије треба да знају, у време ваше власти, убијен је ...

(Председавајући: Приводите крају.)

... Полицијски генерал Бошко Буха, убијен је високи функционер Службе државне безбедности Србије Момир Гавриловић Гавра, убијен је високи полицијски функционер Ненад Баточанин, убијени су људи који су били сведоци невиђеног криминала, пљачке и лоповлука који се десио у Србији после 5. октобра 2000. године. То су одговори на које грађани Србије и дан-данас чекају.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Реч има народни посланик Мариника Тепић, повреда Пословника.

МАРИНИКА ТЕПИЋ: Захваљујем, председавајући.

Сматрам да сте прекршили члан 27. овог пословника, јер је по њему ваша обавеза да се старате баш о примени овог пословника. Не желећи да умањим значај министра Антића, али ми већ јако дуго времена овде немамо надлежног, ресорног министра финансија Сенишу Малог пред посланицима.

Ви добро знате да није посао народних посланика већине да одговарају на питања о буџету посланика опозиције, већ да је то посао првог човека, па ако већ премијерка Брнабић није нашла за сходно да дође овде да разговара о најважнијем закону, онда је то требало свакако да буде министар финансија Сениша Мали. Он то не чини ни током јучерашњег дана у претежном делу времена, не чини ни од јутрос, а на крају је и отишао, не вративши се. Предлажем вам да ви прекинете сада ову седницу док се Сениша Мали не врати на своје радно место. Данас је овде његово радно место. Не постоји ништа важније на овом свету од тога да грађанима Србије, које ми заступамо као и већина, образлаже како ће трошити паре свих грађана из своје фотеље извршног министра финансија.

Стварно вас молим да узмете у обзир, верујем да је и вама чак непријатно што њега нема оволико дуго... Ви врло добро знате, као и сви други, и грађани треба да знају, да смо и у ову расправу о буџету ушли без завршног рачуна. Дакле, то што неко од министара прича шта је било или није било, шта се успело или се није успело, није ничим мерљиво. Не постоји евиденција о томе зато што нисте поднели, односно Влада није поднела завршни рачун. Ми немамо никакав конкретан извештај о томе. Штавише, ресорни министар побеже. Молим вас, прекините седницу док се он не врати.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Тепић, нико није побегао никуда и ви добро знате да су сви министри Владе Републике Србије овлашћени представници по овим тачкама дневног реда, тако да не видим зашто спречавате једног министра да обавља свој посао овде у Скупштини Србије.

Да ли ће да вам одговарају посланици који подржавају Владу, то је њихова ствар. Не можете ви никога да ућуткујете. Очигледно је читава ваша кампања сведена на то да само ви у овој скупштини будете доминантни.

(Мариника Тепић: Ми радимо.)

Па не дате другима да раде зато што ви радите? Да ли је тако?

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање изјасни? (Да.)

Реч има народни посланик Александра Томић, по амандману.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Када већ учимо Пословник, да га учимо до краја. Министар има ограничен одговор на два минута по једном амандману, тако да не би могао ни да говори сваки пут с обзиром да је толико повреда Пословника овде данас управо због тога да не бисмо имали шта да кажемо о резултатима Владе Републике Србије и спроведеним економским реформама, од стране оних који су нам оставили буквално амбис када говоримо о буџету Републике Србије.

Године 2008. продат је „Це маркет“. Та инвестиција и та приватизација је приказана као једино пуњење буџета, као и „Телеком Србија“. Имате један извештај о одрживости развоја Србије, који је тада писао тадашњи председник државе и навео да су те државне продаје јавне имовине у ствари једина подлога за буџет Републике Србије.

Дефицит који је тада био 2009. године је вртоглаво растао до 163 милијарде динара, са 30 милијарди динара. Године 2010. износио је 167 милијарди динара, 2011. године 135, да би 2012. године дошао на 195 милијарди динара. Зато је тадашња влада, председник је одлучио да ММФ, ниједну међународну финансијску организацију не прими уопште у Владу Републике Србије, нити да разговара с њима, јер је видео да једноставно мора све оно што су дуговања ван јавног дуга – гаранције банака, задуживање према војним пензионерима, према каматама, 208 кредитних линија које су оставиле своје камате од 1,5 милијарди евра годишње, које смо тек видели када смо преузели целу економску ситуацију државе Србије... Због тога су Влада и председник одлучили да отерају све међународне институције и кажу – наш јавни дуг је 15 милијарди евра, инфлација је 12%, курс евра је 120 динара за један евро и ту влада једна хармонија, једно благостање.

Били сте свесни тога у каквој ситуацији се држава налази, само сте мислили да ћете даљим могућностима задуживања да рехабилитујете оно што се поправити није могло. Грађани Србије су у том тренутку одлучили да дају поверење онима који то могу да спроведу зато што имају програм решавања проблема. Ви данас немате програм решавања проблема и зато је суштина целе ове седнице да причамо о буџету. А када причамо о буџету, када причамо о резултатима, онда кажете – не, то су лажи, то су лажни подаци. Подаци Светске банке, подаци ММФ-а, то су лажни подаци, само су они подаци који вама одговарају прави.

Према томе, буџетски дефицит данас је претворен у суфицит. За шест година успели смо да пад друштвеног производа и раст реалних активности са *минус зарез три процента доведемо до *плус зарез четири процента, што признају све међународне организације, све европске институције, и на томе нам честитају. Да ли се то вама допада или не, то је на вама да кажете, која је критика и који су конкретни предлози да у будућности идемо још бољим и јачим корацима у развој Србије.

А не на овај начин, покушајем да само ви причате и само лажи причате и понављате сваки дан, да доведете до тога да се у јавности створи неки амбијент како је имитација француске политике, Париза актуелна овде у Београду. Није, господо, актуелна. Свима је јасно, све међународне институције су објавиле да је Хилари Клинтон своју кандидатуру за председничке изборе објавила и да све демократске снаге треба у свим могућим земљама, као што су балканске, као што је Украјина, као што је Америка, да истичу протесте и да доводе до нестабилности у свим државама. Ми то препознајемо, препознајемо шта се овде дешава.

Због чега сте ви баш јуче и данас дошли у ову ситуацију да нам држите придику о људским правима, о медијима, о буџету? Дозвољено вам је да причате и причајте, дајте конкретне предлоге, али поента је што ви немате политику, немате идеје како можете да изведете Србију из одређених проблема. Зашто нисте рекли на Косову да подржавате онај народ у протестима због увођења такса од 100%? Зашто не кажете да постоји хуманитарна катастрофа, да нема кисеоника за бебе и за болесне у болници у Косовској Митровици, него ћутите?

Значи, то је ваша политика. Једноставно, радите у интересу оних са којима ви преговарате, а преговарате иза леђа овог народа, иза леђа јавности. А желите да нападнете Српску напредну странку како је крива за све што се дешава у региону. Једноставно, нећемо вам дозволити да о томе на тај начин разговарамо; овде ћемо у сваком тренутку да бранимо политику државе Србије и интересе грађана Србије. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: По Пословнику колегиница Маја Виденовић.
Изволите.

МАЈА ВИДЕНОВИЋ: Потпредседниче, само молим да се разумемо, сигурна сам да ћете испратити, јер сам уверена да нисте добро разумели аргументацију колегинице Маринике Тепић, нешто вам не иде разумевање, која је аргументовала због чега захтевамо и због чега бисте по Пословнику морали да прекинете рад. Позивам се на члан 159. Пословника Народне скупштине – молим вас да погледате, верујем да сте заборавили – који каже да предлагач закона има право да повуче предлог закона из процедуре све до завршетка претреса предлога закона на седници Народне скупштине.

Чињеница да министар финансија Републике Србије, када говоримо о буџету, о најважнијем закону у једној земљи, бира да данас има важнијег посла него да посланицима опозиције аргументовано одговори на оно што ми постављамо као питање је чињеница која је срамота за њега, али обавеза за вас да прекинете седницу, уз дужно поштовање министру Антићу. Мене чуди да Влада није изабрала да министра Вулина пошаље овде с обзиром на атмосферу, на ванредно стање, које очигледно покушавате да креирате. Недопустиво је понижавање грађана да немају прилику да од министра финансија у Влади Републике Србије чују аргументе зашто се пензионерима не враћају отете пензије, зашто се 250.000.000 даје за изградњу Националног стадиона док се мајке и породиље понижавају поново милостињом, зашто се наставља забрана запошљавања. Дужни сте и обавезни, не постоји шанса да на овај начин наставимо седницу. Министар финансија мора да буде овде, јер је ваша обавеза, ако је он изабрао да има важнија посла од тога како ће грађани живети наредне године, да ову седницу прекинете.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице, заиста сам импресиониран вашим темпераментом што се тиче образлагања повреде Пословника, члана 159.

Али, молим вас, колегинице, да вам прочитам о чему данас расправљамо: Предлог закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања. Нема никакве везе са буџетом, апсолутно никакве.

(Марко Ђуришић: Како сте објединили? Какве то везе има? Како сте могли да обједините ако нема везе? Понови то. Петнаест сати расправе сте украли за расправу.)

Желите да поновим?

Али прво ми омогућите, колеге посланици. Прво ми омогућите да вам поновим. Значи, у овом тренутку је расправа у појединостима о Предлогу закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања. И, колега, заиста не знам ...

(Марко Ђуришић: Петнаест сати сте нам украли за расправу.)

Да ли желите да се Скупштина у дану за гласање ...?

Управо сам вам дао образложење, немам намеру да прекидам седницу.

Идемо даље.

(Бошко Обрадовић: Лопови!)

(Посланици опозиције негодују.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Јасмина Обрадовић.

Изволите, колегинице Обрадовић.

ЈАСМИНА ОБРАДОВИЋ: Уважени министре са сарадницима, колеге посланици, поштовани грађани Србије, пред нама се на овој седници налази Предлог закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања, као и цео сет закона углавном из сфере финансија, а уједно и Предлог закона о буџету Републике Србије за 2019. годину, као најважнији закон у години.

Кључна карактеристика буџета за 2019. годину јесте да је потпуно уравнотежен. Такође, буџет има изражен социјални аспект и то је оно што га повезује с амандманом који је на дневном реду...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Извините, колегинице.

(Марко Ђуришић додацује.)

Колега Ђуришићу, толико година сте посланик – извините, колегинице – да нисте научили Пословник и начин рада Скупштине. Молим вас, омогућите колегиници Обрадовић да заврши своју дискусију.

ЈАСМИНА ОБРАДОВИЋ: ... А карактерише га побољшање животног стандарда, које прати повећање плата и повећање пензија, као и развојни аспект, јер предвиђа рекордна издвајања за капиталне инвестиције које ће подстаћи људе ...

(Посланици опозиције негодују.)

Хтедох да причам о свом амандману, имала сам много тога да кажем. Али завршићу своје образлагање амандмана следећом реченицом – у време, тачније јуче, када смо видели наше колеге у Дому Народне скупштине постројене у колону, у време када Рамуш Харадинај уводи сулуде таксе на српске производе, у то време се стоји постројен у колону, у време када се колоне жена са хуманитарном помоћи, са играчкама и храном за бебе враћају са Јариња, у време када тај исти Харадинај каже да жели смену режима у Београду, у то исто време појављује се и Харадинајева пешадија, Харадинајева пета колона у Народној скупштини Републике Србије, и то без икаквог стида и срама. Желе да забију нож у леђа властитој земљи.

Зар вам заиста за ту нашу земљу пуца прслук, и то овај жути, како сте научили досад?

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

ПРЕДСЕДНИК: Прво, никаквог основа нема. Ви нисте слушали посланицу, урлали сте.

(Бошко Обрадовић: Нисте били ту.)

Да, да. Гледам пренос све време. Урлали сте. Значи, нико њу није слушао у сали.

(Душан Петровић: Повреда Пословника.)

(Зоран Живковић: По амандману.)

Биће, само полако.

Идемо даље.

Ајмо, ајмо, ајмо урлање.

На члан 1. амандман је ...

(Зоран Живковић: По амандману сам се јавио.)

Зоран Живковић, опомена.

Не могу да ослободим систем. Морам да дам редом реч.

(Посланици опозиције негодују.)

Не могу, једноставно. Блокирали сте систем.

Само да вам кажем, цене горива су у Србији снижене пре неколико дана. Не гледате телевизију. Од мржње не можете да се суочите са истином да су цене горива у Србији снижене.

(Мариника Тепић: Пословник.)

Шта ћемо?

Полако само, биће. Колико сте данас имали тога, нико вас није ускратио за Пословник.

На члан 1. амандман је поднео посланик Драган Савкић.

Да ли је ту?

Изволите.

ДРАГАН САВКИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Поштовани министре са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања, који гласи: „Овим законом подстиче се свеобухватни развој Републике Србије, с посебним освртом на ефикасност социјалне заштите“.

Разлози за доношење овог закона садржани су у потреби организовања ефикасног облика за обављање послова успостављања и вођења централне базе података у којој ће бити обједињене различите базе података које се воде за исте групе корисника у области социјалног осигурања – увођењем централне базе података о обвезницима доприноса за социјално осигурање, послодавцима и осигураницима, што треба да обезбеди ефикаснију контролу наплате доприноса за обавезно социјално осигурање, смањење трошкова администрације и ефикасније функционисање система социјалног осигурања.

На овај начин Предлог закона остварује позитиван ефекат на свеукупни развој Републике Србије, на коме Влада Републике Србије и председник Александар Вучић непрестано раде, на започетим реформама и побољшању животног стандарда, за које су грађани највише заинтересовани. Због тога сматрам да свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на ефикасност социјалне заштите, мора бити истакнут у члану 1. Предлога закона. Хвала.

(Душан Петровић: Повреда Пословника.)

ПРЕДСЕДНИК: Душан Петровић.

Изволите.

ДУШАН ПЕТРОВИЋ: Члан 164, који уређује разматрање амандмана и овлашћена лица и њихова овлашћења за прихватање амандмана и повлачење, прихватање и одбијање истих.

Дакле, пошто је овде овлашћени представник Владе министар енергетике, ја желим да знам како може министар енергетике нама да одговори на питање како ће држава да се задужи 240.000.000 евра да би правила стадион, или 250.000.000, а 850.000.000 евра је држава успела, узимајући од пензионера, да у билансу, како се то каже, направи помак и поправи стање.

ПРЕДСЕДНИК: Дакле, ово није повреда Пословника, него злоупотреба. Хвала вам. Да, злоупотреба повреде Пословника.

(Душан Петровић: Како није? Ви не смете да реагујете на расправу о буџету.)

Да, тако је. Али читав дан расправљамо, као што видите.

Поштовани посланици, сагласно члану 27. и члану 87. ст. 2. и 3. Пословника, обавештавам вас да ће Скупштина данас радити и после 18 часова. Пошто нисмо нешто много радили данас, мало ћемо још да радимо.

Реците ви?

(Зоран Живковић: Пријавио сам се за реч по амандману.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Крсто Јањушевић.

Изволите.

КРСТО ЈАЊУШЕВИЋ: Хвала, председнице.

Овај закон је свакако у функцији економског развоја. Свако системско уређење, уређење квалитета података и контроле истих је у функцији развоја, у функцији раста, и Србија побеђује зато што грађани то препознају. Дакле, имамо Централни регистар и 370.000 нових радних места, имамо и централни регистар стотина нових компанија, имамо регистре који показују напредак ове земље у сваком смислу,

А централни регистар милионера и тајкуна који себе назива Савезом за Србију нам је оставио и понудио следеће: централни регистар

400.000 људи који су остали без посла од 2008. до 2012. године, стотине хиљада кућа у којима су остали да раде једино струјомери и водомери.

Оставили су нам и централни регистар 3.000 шиптарских терориста које су пустили назад кућама иако су били осуђени за најмонструозније злочине. Неке судије у тим случајевима су се изјасниле да у својим каријерама нису могли и нису замислили да људски ум и људско биће може неке нешто тако учинити.

Оставили су и централни регистар страних компанија које ће отерати када они дођу на власт. Па нека оду немачким компанијама које запошљавају преко 50.000 радника да кажу – напоље, радници, из компанија. Нека оде координатор да одржи јуначки говор, можда добије аплауз. А шта је иза аплауза? Када буде требало да легне плата, њему је легла она што је опрао после председничких избора, а шта ће радници кад се врате, ко ће њима дати плату? Даће им он опет јуначки говор.

Поставили су и онај сајт, који је требало да буде нека врста регистра, плаћен је 25.000 евра; на њему је требало да стоје све дивље депоније у Србији. Још увек технологија није достигла ниво да пронађемо тај сајт, нема га. Знате шта им је био изговор што нема тог сајта – хакери. Не могу да одолим а да не направим једно поређење, а то је да је једном мом познанику супруга затекла СМС поруке које нису биле њене и његов одговор је био – жено, хакери, хакери хоће да нас заваде, њима не може Америка ништа, а не ти и ја. Зато и њима народ не верује, отприлике као што је та супруга поверовала том мом познанику.

Када нас господин координатор позива да овде читамо неке песмице, ево му предлог једне песмице, па нека то буде њихова химна: „Да закопчам прслуче морао сам, нано, Ђилас више плаћа кад је закопчано“.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Изволите, министре.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

Немате реплику. По ком основу? Имате нешто времена за амандман, и то је то.

Министар, изволите.

АЛЕКСАНДАР АНТИЋ: Захваљујем, председнице.

Пре свега морам да кажем, на све оне кључне елементе о којима сте разговарали дао сам, дубоко верујем, врло коректне одговоре, и везано за БДП, и за „Телеком“, „Београд на води“. Још једном понављам, „Београд на води“ је у фази инвестирања. У фази инвестирања не може да се очекује добит.

Морам да коментаришем, не због Парламента, Парламент је наравно свестан те чињенице, него због шире јавности, и молим за ту дозу коректности према колеги Синиши Малом. Синиша Мали је јуче током

читаваог дана, данас од 10 часова у Парламенту и део ове расправе; 57 минута није ту зато што као министар финансија има неодложну обавезу, и ја га ту мењам. Мислим да Народна скупштина треба да буде коректна према колеги Малом, који заиста овде у Парламенту, поштујући ову високу институцију, проводи време у расправи са посланицима дајући аргументе везане за законске пројекте.

Заиста не доживљавам, нити ме тангирају прозивке које доводе у питање моју способност или, као што неко рече, капацитет да одговарам на питања посланика. На све то имам само један коментар: када будете почели да се бавите питањима која су на дневном реду, видећете мој капацитет.

ПРЕДСЕДНИК: Захваљујем.

Сада би требало да применим члан 109. и да свима који су добацивали, викали и ометали говорника изрекнем опомену, ако ћемо да се држимо Пословника, Видим по повредама Пословника да морам стриктно да се држим тога. Само не знам кога да изаберем, у дилеми сам.

(Бошко Обрадовић: Повреда Пословника.)

Бошко Обрадовић, повреда Пословника.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајућа.

Заиста мислим да смо дошли до максимума, свих максимума урушавања достојанства Народне скупштине Републике Србије. Члан 107. Пословника о раду Народне скупштине. Ви, госпођо председавајућа, нисте омогућили да овде седи свих двадесет министара у Влади Републике Србије, а 62 законска предлога је та влада предложила, да овде седи председник Владе Ана Брнабић, да овде седи министар финансија Синиша Мали, да сви министри овде одговарају на питања народних посланика из њиховог дела одговорности за буџет и креирање буџета, него да су ко зна где на најважнијем скупштинском заседању у једној календарској скупштинској години. То говори о непоштовању овог високог дома, Народне скупштине. То говори о томе да ви на тај начин унижавате достојанство Народне скупштине Републике Србије.

Ја вас позивам да прекинете заседање док не обезбедите све ministre, на челу са председником Владе, да седе и одговарају на питања народних посланика, јер је то њихова обавеза. Ово је најважнија седница у скупштинској години, а њих овде нема. Шта то значи? То значи да они пљују на Парламент, вређају Парламент, газе и понижавају Парламент. Ви то не бисте смели да дозволите. А посебно грађане Србије, којима нису одговорили ни на једно питање – зашто је толика цена горива, зашто су опљачкани пензионери, зашто је опљачкан свако ко ради у јавном сектору.

Шта је проблем, господине Антићу? Шта је проблем? Да ли сте опљачкали пензионере за четири године? Јесте.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, по Пословнику, на који се сада позивате, забрањено је директно обраћање, поготово речима „шта је, шта је“.

Посланиче, злоупотребили сте Пословник, члан 103. став 8. Врло јасно. Зато што сте добили на почетку ове седнице да су сви министри овлашћени да разговарају.

Немојте да вичете.

Једноставно, члан 103. став 8, време у којем сте изrekli тзв. повреду Пословника, односно ушли у реплику, да не кажем и да сте почели да вичете на министра, једноставно, то време сте изгубили. Сами сте то изабрали.

Пуно вам хвала што помажете у вођењу седнице. Мени је лакше кад неко намерно злоупотребљава Пословник.

Ево, 14 је часова и учинићу да се одморе посланици који стоје. А иначе ми је скренута пажња да морам баш у 14.00 часова да одређујем паузу и, ево, баш у 14.00 часова пауза од 60 минута, до 15.00 часова.

(После паузе – 15.00)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Даме и господо народни посланици, настављамо са радом.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љиљана Малушић.

Изволите, колегинице Малушић.

ЉИЉАНА МАЛУШИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министре са сарадницима из Министарства, даме и господо посланици, поднела сам амандман на члан 1. Предлога закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања да бих појаснила како овај закон подстиче свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на финансирање институција бриге о социјалним случајевима.

Наиме, треба рећи пар ствари што се тиче Централног регистра, пре свега да је то електронски вођена база података и електронски сервис који је заснован на ИТ технологијама. Показала се потреба да се донесе закон о повезивању овог регистра, Централног регистра, с осталим регистрима. Пре свега, мисли се на државне органе, а затим ту спада и Пореска управа, али не само то, треба се повезати и са центрима и институтима социјалне заштите, што је јако битно.

Прва реченица у буџету, када смо говорили, гласи да је буџет стабилан и да има социјалну компоненту. Шта то значи? То само значи да ова влада води рачуна о својим грађанима, за разлику од 2008. године када је тадашња власт отпустила 400.000 људи, и не само то, 400.000 људи и

њихових породица, тако да је у једном моменту било милион људи без средстава за живот. Срамота једна! Тада је незапосленост износила 26%, а данас износи 11,5%. Зашто? Зато што имамо стабилан буџет, зато што три године заредом имамо суфицит у буџету, зато што је БДП те 2012. године износио минус 3,5%, а данас износи плус 4,5%. Е, на томе треба да радимо, да сваке године имамо суфицит у буџету. Зашто? Па због грађана Републике Србије пре свега.

Срамота је ово што данас чујемо. Уместо да смо сложни, да се сложимо око једне ствари, а то је проблем на нашем Косову и нашој Метохији, ови људи се понашају као да су пали с Марса. Срамота је то. Тамо се дешава хуманитарна катастрофа, треба о томе да причамо, треба да скупимо помоћ за те људе, да им помогнемо, а не да разговарамо о несувислим стварима. Срам их било, говоре да треба да падне Влада! Па нека се угледају на те Албанце, сви су сложни. Само они причају глупости. Срамота је то.

Да се вратим ја на свој амандман. Пре свега, економски напредак се огледа у социјалном статусу. Шта то значи? Сетимо се само, када смо дошли у Град 2013. године, шта смо затекли. Тоталну катастрофу! Нису били исплаћени дечји додаци породиљама, а да не причамо о центрима за социјални рад, били су обезглављени. Маса пара није била уплаћена на те рачуне. Замислите кад ви зарађујете на центру за социјални рад! Значи, није било пара за социјално угрожену популацију, срамота једна! Дуговали су енормно велику количину пара војним осигураницима, нису им биле исплаћене пензије.

Све смо ми то откако смо дошли на власт поплаћали, и војне пензије, које су биле завршиле... Да није било ове власти СНС-а, тадашњег премијера и данашњег председника господина Александра Вучића, били бисмо у Стразбуру, као што смо и завршили, због пензија. Платили смо пензије, вратили дугове породиљама, вратили силне дугове центрима за социјални рад. Тако ради одговорна власт Српске напредне странке и њених коалиционих партнера. Тако се иначе ради.

За финансирање институција социјалне заштите, наравно, постоје два нивоа, то су пре свега републички и градски центри за социјални рад, припадају градском нивоу и финансирају се из градског буџета. Центри за социјални рад, под њихову ингеренцију спадају пре свега домови за старе, домови за децу, центри за породични смештај, центри за социјални рад, прихватилишта за децу и омладину. Када будем о следећем амандману причала, причаћу о том прихватилишту, шта се све дешавало од 2000. до 2008. године. Нико није могао да уђе у прихватилиште од смрада. Тамо је капацитет 104 људи, било је по 300 људи. Доласком СНС-а на власт, одрађено је прихватилиште како треба. То је једна пристојна установа, још

увек малог капацитета, али смо и на томе порадили тако да ће у наредним годинама бити изграђен, дорадиће се и други капацитет за збрињавање свих корисника прихватилишта.

Социјални случајеви имају преко центра за социјални рад пре свега здравствену заштиту, затим преко Републичког фонда здравствене заштите. И не само то, имају националну кухињу, која се дотира из донација, а пре свега из републичког буџета. И, њихова исплата зависи пре свега од тога колико чланова породице има корисник социјалне помоћи.

Хвала богу да смо дошли на власт, јер вероватно би маса људи нестала са лица земље јер просто људи нису имали шта да једу. Сећате се само периода када смо налазили докторе наука по контејнерима. То је заслуга ових овде прекопута. Било, не поновило се.

Иначе, морам да споменем још један државни институт, а то је Црвени крст, који донира националне кухиње, којих је све мање, на срећу, јер треба запослити овај народ Републике Србије. А о томе шта смо ми радили говоре подаци из 2018. године, јер су директне стране инвестиције само у првих шест месеци 1.800.000.000 евра. Тако се ради. Смањили смо незапосленост на 11,5%, смањићемо, настављамо с овим трендом, тако да се надам да ће у наредних пет година, сигурна сам, број незапослених бити испод 5%.

О својим амандманима ћу наставити даље. Хвала на пажњи.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Малушић.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Блажа Кнежевић. Изволите, колега Кнежевићу.

БЛАЖА КНЕЖЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Поштовани министре са сарадницима, пред нама се налази Предлог закона о буџету Републике Србије за 2019. годину, као и сет реформских закона који ће допринети даљем развоју наше земље, подизању животног стандарда у Србији, привредног раста и још јачем и интензивнијем економском напретку наше земље.

Буџет за 2019. годину карактерише социјални аспект, који је повезан са повећањем животног стандарда, плата и пензија, а такође никад већа издвајања за капиталне инвестиције. Ово је резултат и наставак реформских процеса које је започела Влада 2014. године. Привредна активност у 2018. години бележи интензиван раст, долазак великог броја инвеститора, затим, грађевинарство нам је у порасту, такође и услужни сектор. Све то даје један целокупан биланс у буџету.

Реформски процеси који се спроводе подигли су кредибилитет и атрактивност наше привреде за страна улагања. Оно што је значајно истаћи, незапосленост је спуштена са преко 25% на 11,3%. Трећу годину заредом имамо суфицит у буџету. Успели смо да доведемо озбиљне стране

инвеститоре. Имамо раст пензија који одговара економском развоју Србије. Поправили смо међународни углед Србије у свету. Од суштинског је значаја да наставимо да радимо и да улажемо у нашу економију, образовање, културу, здравство, у наш језик, у дигитализацију и да даље наставимо да запошљавамо Србију.

Зато свима онима који су годинама на различите начине урушавали нашу земљу желим да поручим да је држава Србија постала јака, стабилна, фискално консолидована земља, чије се име с поштовањем изговара у свету и којој смо повратили углед. Зато нећемо дозволити белосветским лоповима домаћег порекла, а и овим домаћим који никада у животу досад ништа квалитетно нису урадили, осим што им је једина политика била пљачка државне касе и имовине, да поново уруше, униште и опљачкају Србију. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Кнежевићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Александар Марковић.

Изволите, колега Марковићу.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Два дана сведоци смо извесног перформанса коме смо присуствовали овде, мада, видим, нема их данас, ових прекопута нас. Да ли су се уморили или им данас није легла дневница, не знам шта је у питању.

Господине председавајући, ја ћу због грађана само да прочитам неколико изјава. Ево шта Бошко Обрадовић у фебруару ове године каже за Драгана Ђиласу: „Ја сада постављам једно питање за које не знам да ли су га људи себи поставили, а како смо сад то ми сви опозиција? Ево, на пример, како је Ђилас опозиција? Мени је то кључно питање“, запитао се Обрадовић. „Не улазим сад у време када је он био градоначелник, мада можемо да дискутујемо и о томе, али где је био Ђилас четири године? Драган Ђилас, одборник у Скупштини града Београда, где је био четири године“, пита Бошко Обрадовић у фебруару ове године.

У фебруару ове године Бошко Обрадовић напада Ђорђа Вукадиновића па каже: „Добро, Ђоле, сви знамо да си за Ђиласу, али не претеруј. Да си се оволико ангажовао 2016. године, где би нам крај био. Протежираш људе који су четири године ћутали и није их било нигде док смо се ми борили. Па то је трагедија ако немамо никог другог“, каже Бошко Обрадовић за Ђорђа Вукадиновића, а поводом подршке Ђорђа Вукадиновића Драгану Ђиласу.

Бошко Обрадовић је у истом том периоду поносно стајао иза свог спота у коме се Драган Ђилас оптужује директно за високу корупцију, а у вези са Мостом на Ади. Дакле, Двери су заједно са њиховим тадашњим

коалиционим партнерима поносно стале иза спота у коме се Драган Ђилас директно оптужује за корупцију у вези са градњом Моста на Ади и Ђиласа су називали штеточинама. То је исто било у фебруару ове године.

Идемо мало даље у прошлост, 7. децембар 2012. године, каже лидер покрета Двери за „Глас западне Србије“: „Не видимо да се испитује сумњиво пословање највећих домаћих тајкуна, посебно оних политичких: Душана Петровића, Драгана Шутановца, Драгана Ђиласа, Млађана Динкића“. Каже Бошко Обрадовић, овај комунални радник данас овде: „Време је да одговарају сви који су учествовали у плачкашким приватизацијама и обогатили се од политике“. Даље Обрадовић за Јеремића каже да је „бледа копија еврофанатика“.

Гледајте шта Јеремић каже за Ђиласа. Јеремић за Ђиласа каже: „Одбацујући тврдње да ће његово председавање коштати седам и по милиона долара, Јеремић је указао да би Србија 60 година могла да председава овим телом Уједињених нација за цену Моста преко Аде Циганлије, без приступних саобраћајница, за које још не знамо колико ће коштати“. А онда да видимо шта Ђилас каже за тог истог Јеремића: „У земљи у којој нема довољно пара за најугроженије, у којој се инкубатори за бебе купују кроз хуманитарне акције, толико пара годишње потрошити у Њујорку је срамотно“.

Дакле, Бошко Обрадовић све најгоре о Ђиласу, Ђилас све најгоре о Јеремићу, Јеремић све најгоре о Ђиласу. Сви они све најгоре о Бошку Обрадовићу. И после се чуде зашто их је народ назвао „купус коалицијом“. Они то и јесу, купус коалиција. Из овога је јасно да ту нема никакве идеологије, да је у питању један основни мотив, а то је новац, који им дају њихови налогодавци за политику коју данас овде заступају, а њихова политика је једино усмерена против Србије и Александра Вучића.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Марковићу.

Право на реплику, Бошко Обрадовић.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Заиста је шармантно слушати цео дан разне политичке прелетаче како нам држе политичка предавања. Пребегли из Српске радикалне странке, пребегли, као колегиница Томић, из Демократске странке Србије, пребегли из свих могућих партија и данас сви нашли своје уточиште у Српској напредној странци, као заправо главном центру свих политичких прелетача у Србији. И они некоме да држе предавања, то је заиста смешно.

Оно што је овде кључно јесте да они одговоре на питање како је дошло до тога да је француски председник Владе Едуар Филип данас рекао – треба бити глув и слеп да не чујете или не видите овај бес. Французи који су обукли жуте прслуке желе да порез спадне и желе посао, да би могли да плаћају. То је оно што и ми желимо. Дакле, француски

премијер је укинуо све предложене фискалне мере, укључујући порез на гориво, почев од 1. јануара, као одговор на протесте грађана широм Француске популарно назване Покрет жутих прслука. Зато ја данас носим овде жути прслук, да бих указао на порез који сте ви овде подигли, порез на имовину, ПДВ и таксе на гориво које сте ви овде подигли, плате и пензије које сте ви овде смањили и на чињеницу да и даље овде седе два министра у Влади Републике Србије, од њих 21 колико их укупно има, да овде нема председника Владе Републике Србије и да ви немате уопште спремност да разговарате са народним посланицима и да сте, противно Пословнику о раду Народне скупштине, овде везали 62 тачке у једну тачку да се не би разговарало о томе колика је цена малине, како сте опљачкали малинаре, како сте опљачкали пензионере, како сте покрали свој народ и дали паре страним инвеститорима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам.

Александар Марковић, реплика, па Вјерица Радета.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРКОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Преварио сам се мало пре, легла је дневница, видим да су стигли сви, ипак је Ђилас уплатио дневнице за данашње дивљање.

Па, претходни говорник је читав дан овде, у покушају да опструише расправу, спомињао неки период када се Српска напредна странка није финансирала из буџета. И, јесте, Српска напредна странка се у једном периоду свог политичког деловања није финансирала из буџета Републике Србије, али се зато његов покрет увек финансирао из буџета. Сетимо се периода, а то је био један трагичан период у функционисању привреде Србије, када су се Двери финансирале искључиво из буџета тако што су испумпавале новац из „Колубаре“. Дакле, од „Колубаре“ су годинама добијале апанажу за своје политичко деловање, али и пре тога, када су директно добијале новац од Министарства вера, па онда од Министарства за дијаспору и тако даље.

Када је Српска напредна странка преузела власт, они више, наравно, нису могли да се финансирају из буџета Србије, али су онда нашли друге спонзоре. Онда се појавио Драга Ђилас, који је почео да их спонзорише, који их и дан-данас спонзорише и дошли смо до тога да је данас Бошко Обрадовић његов ударни јуришник овде, његов координатор свих тих посланичких група које подржавају политику Драгана Ђиласа.

Међутим, оно на шта сам хтео и мало пре да вам укажем, у питању је један осетљив политички тренутак у ком се Србија налази, када се стеже обруч око Србије, када имамо притиске и нападе са свих страна, и из Подгорице, и из Скопља, и из Сарајева, да не причамо о Приштини. У том и таквом политички осетљивом тренутку, шта ми имамо овде – имамо

дводневно дивљање овде, организовано дивљање свих посланика прекопута. Из тога се јасно види да је у питању један центар који контролише ову акцију коју данас имамо овде. Зато желим да укажем, да грађани Србије знају о чему се ради, у питању је пакт против Србије, али тај пакт против Србије је у директној коалицији с овим „савезом против Србије“.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Марковићу.

Право на реплику, Вјерица Радета.

Изволите.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Тачно је, многи су прелетали и одлазили из Српске радикалне странке. Ко под каквим околностима и под којим условима, о томе ће судити историја и свако сноси своју политичку одговорност, историјску одговорност за сваки потез који у политици учини, али сви они који су тада подржавали формирање Српске напредне странке сада су под координаторском палицом Бошка Обрадовића.

Бошко Љотићевац Обрадовић је неко ко најмање има права овде да помиње СРС. Ми српски радикали смо њега раскринкали пре свих, ми смо први обелоданили и то да је опљачкао Хиландар и ко је њега све финансирао у току његовог постојања. Ми смо први раскринкали како је прао паре које су добијене из државног буџета у току изборне кампање, како је куповао одела, како је, замислите, електричарима неке стотине хиљада динара уплаћивао, а никад није одговорио шта су му електричари радили у предизборној кампањи. Не знам колико је сијалица требало да замени да онолике паре потроши.

Неко о коме ми све то знамо и о коме ми све то у јавности говоримо, боље да нас не помиње. То што он покушава да се наметне грађанима, бирачима у Лучанима, неће му ни то проћи. Џабе му, не може он у Лучанима да објасни да им тамо долази са Ђиласом, са Јеремићем, са Лутовцем, не знам ко све није у тој „агенцији за СИС“. Е сад, они имају унутар себе проблем, они не могу да поднесу да им је Бошко Обрадовић Љотићевац координатор, а он им јесте координатор, а он се поноси тиме. Они покушавају да то прикрију и, знате, имају конфликт, као што га је Бошко имао увек са својим сарадницима, као што је растерао све из тог њиховог старешинства Двери само да би се он материјално окористио.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

(Бошко Обрадовић: Реплика!)

Право на реплику, господин Бошко Обрадовић.

Изволите.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Хвала, председавајући.

Ја могу да разумем када је власт нервозна, али када неко ко се представља као опозиција штити власт, а то овде већ месецима ради

госпођа Вјерица Радета и заиста нема бољих слугу ове власти од Вјерице Радете, Војислава Шешелја, Ненада Чанка и Чедомира Јовановића... И заиста не бих да будем у том друштву које служи Александру Вучићу боље него чак и многи из владајуће већине овде. Јер увек када се помене Вучић и када о њему кажете нешто негативно, прва која скаче да га брани јесте Вјерица Радета, и Војислав Шешелј.

Две и по године Вјерица Радета седи у Народној скупштини Републике Србије и никада није изговорила једну реченицу против Александра Вучића јер зна да је Војислав Шешелј рекао – не помињи Вучића, добили смо паре да ћутимо о Вучићу, можете да нападате све друге, али Вучића не дирајте. Исто је добио паре и Ненад Чанак, који седи у Скупштини града Новог Сада у власти. Исто је добио паре Чедомир Јовановић, да не био банкрот и да не би био шворц, па мора да дође овде да брани власт. То је прва ствар.

Друга ствар која је овде кључна јесте да ми видимо, господо, како вама Синиша Мали седи у Влади Републике Србије, а одговоран је за пљачкашке приватизације; како вам је Горан Весић заменик градоначелника Београда и прави градоначелник Београда, а седео је у бившем режиму; како вам је Јелена Триван директор „Службеног гласника“, како вам је Небојша Крстић, саветник председника Тадића, најбољи пријатељ Александра Вучића. Где вам је Млађан Динкић, коме сте овде у Дому Народне скупштине Републике Србије облачили робијашко одело? Па ево га у Влади Републике Србије, саветник Александра Вучића.

Немојте више да причамо те празне приче. Ви сте бивши режим, ви сте врхунац ДОС-а. Ви сте узели све најгоре прелетаче у своје редове. Морате прво да похапсите људе из ваших редова који су одговорни за пљачкашке приватизације, па онда да се јавите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Стварно нисам још доживео да неко за два минута извређа оволики број људи као ви.

(Радослав Милојичић: Повреда Пословника!)

По Пословнику се јавио народни посланик Радослав Милојичић.

Изволите.

РАДОСЛАВ МИЛОЈИЧИЋ: Господине Маринковићу, ја не знам заиста како вама да се обратим, како да вас дозовем, пет минута рекламирам Пословник. Знате да Пословник има предност над осталим говорницима.

Јутрос сте молили да се смире страсти, да се говори достојанствено, у духу парламентаризма, а сами то не поштујете. Да ли вама заиста не смета када неко овде каже да је направљен пакт против Србије? Да ли вама заиста то делује у реду и да ли вама заиста то делује нормално и да ли ћете

и даље да се правите да то нисте чули и онда вам није јасан неки потез опозиције? Па опозиција мора да брани достојанство грађана који су покрадени, које СНС омаловажава, и своје достојанство.

Заиста бих волео да ми одговорите да ли вама смета када вама неко каже да је било ко у овој држави направио пакт против Србије, а камоли када то кажу они који су у власти са Рамушом Харадинајем и Хашимом Тачијем, као што је то СНС, када то кажу они чија је странка настала на лоповлуку и на крађи мандата СРС ... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Милојичићу, одузимам вам време од времена посланичке групе.

(Радослав Милојичић: Због чега?)

Зато што сте злоупотребили Пословник.

(Радослав Милојичић: Шта сам злоупотребио?)

Ја сам вас лепо пустио минут и по да говорите мислећи да ћете да укажете на моју повреду Пословника, али стварно... Члан 103. став 8, погледајте Пословник и биће вам све јасно, молим вас.

(Вјерица Радета: Реплика!)

Владимир Орлић се јавио.

Изволите.

(Радослав Милојичић: Прво морате да ме питате да ли желим да се изјасни...)

Не, не. Одузео сам време, у складу са чланом 103. став 8.

Народни посланик Владимир Орлић, право на реплику.

Изволите.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: Наравно, много воли да се бави Српском напредном странком свако ко се тамо налази на овој њиховој страни, и ови што се сада јављају, лиценцирани представници „жутог предузећа“, али и они координатори њихови који су годинама уназад носили „жуто“ одело испод своје кошуље, мислили су да се тако неће видети, а видели смо га ми и разумели врло добро, а сада су решили да га мало истакну, да се види боље. Нису у том смислу променили ама баш ништа по питању тога како их доживљавамо ми или како их доживљавају грађани Србије. Нама је потпуно јасно да су они „жути“ одавно, „жути“ да жући бити не могу.

Данас овде рекламирају, овај координатор Ђиласовог савеза и ови његови који морају да га слушају – не знам колико им је то право, колико није, али морају да га слушају – улично насиље и неред де какве смо, нажалост, могли да видимо у Француској. Они знају јако добро шта то значи и знају јако добро шта рекламирају...

(Радослав Милојичић: Да ћемо да вас сменимо.)

... Али грађани који ово прате, да они чују, не ови некултурни што добацују, од њих и не очекујемо боље. Само ви радите свој посао.

Дакле, рекламирају улично насиље, рекламирају милионске штете, рекламирају уништавање и приватне имовине, и државних институција и културне баштине. Рекламирају колоне запаљених аутомобила као нешто дивно и лепо што би сада желели овде у Београду да нам се деси, али најстрашније и најјезивије од свега – рекламирају и убиства људи. Четворо људи је животом платило оно што се дешава у Паризу. Ако то желите у Београду, ако то желите у Србији, у земљи која се данас бори и муку мучи – знате и сами јако добро на колико страна у исто време и знате сами јако добро шта се дешава нашем народу на Косову и Метохији, а ви док се то дешава желите овде у Београду насиље, палеж, уништавање имовине, желите и мртве главе – шта је то ако није пакт против Србије?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Повреда Пословника, Сандра Божић.

Изволите.

САНДРА БОЖИЋ: Захваљујем, председавајући.

Повређен је члан 107, достојанство Народне скупштине, јер дозвољавамо да у овом дому господин Милојичић прича о крађи.

За њега имам неколико питања само у том смислу. Једно би била основа, а то је: где је водовод Глибовац–Кусадак? На то нема одговора. Нема одговора где су три црпне станице, које су запуштене, празне, поплављене.

(Марко Ђуришић: Ово је повреда Пословника или реплика?)

Овај водовод је наплаћен од грађана Смедеревске Паланке милион динара, а нема ни трага цевоводу. Нема ни трага...

(Председавајући: Вратите се само на повреду Пословника, колегинице Божић. Молим вас, немојте да реплицирате.)

Односи се на повреду Пословника. То је део Пословника, молим вас, повређено је достојанство Народне скупштине јер дозвољавамо да се овде износе лажи, да се пребацује Српској напредној странци нешто за шта господин који је узео реч нема апсолутно право, јер можемо да га питамо где су паре за интерно расељена лица, о крађи игралишта за паланачку децу, криминалној мафијашкој афери „Дом ЈНА“, злоупотреби и пљачки преко спортских колектива, афери „Гаража“, афери „Микуља, афери „Најк патике“...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Немојте, молим вас, да реплицирате.

(Вјерица Радета: Реплика!)

(Радослав Милојичић: Повреда Пословника!)

Право на реплику, Вјерица Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Да су Кена и ови његови 2008. године о крађи мандата мислили ово што он данас прича, нама нико не би украо мандате, пошто су их они украли.

Што се тиче овог љотићевца, Бошко „Љотић“, „прими ме“, да га подсетимо да је он тај који је ишао код Александра Вучића и молио га да с њим разговара, да му он као нешто паметује, да би га овај примио. Па кад није хтео, онда је постао наводно опозиција. Он не зна ни коме је опозиција, ни кога подржава.

Он би сад у Драгачеву тамо да се представи, да их подсети да је он некакав вајни националиста, а онда им доведе Санду за коју је „Олуја“ легитиман чин, која тврди да је у Сребреници био геноцид. Онда људе збуњују, кажу – чекај, јеси ли ти више онај националиста као што си се некад представљао или си сад овај нови, пресвучени? Што је, наравно, тачно, то да је нови, пресвучени, да никада није ни био искрени националиста. Он њима сада доводи и Ђиласа и Јеремића. Па онда, нису људи заборавили да је ишао код Скота, да се сликао са Чедом, да се сликао са Вуком Јеремићем. Знате, не може неко такав да оде у Драгачево и каже – браћо Срби и сестре Српкиње, ја Србин. Он Србин по рођењу јесте, али није националиста.

Он сад има један озбиљан проблем. Он је сад у друштву оних који ће, кад то буде, у септембру или не знам када, већина њих, изаћи на геј параду, а он је на тај дан све до ове године организовао некакву породичну шетњу и сад не зна шта ће да ради, да ли ће на геј параду, да ли ће на породичну шетњу. Фолирање је била породична шетња; срце, савест, размишљање је управо оно с ким је сада: Борис Тадић, Вук Јеремић, Ђилас, Санда, овај, како се већ зове, председник демократа итд.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Идемо даље, затварамо круг реплика.

(Санда Рашковић Ивић: Реплика.)

(Дијана Вукомановић: Реплика, не може тако.)

(Наташа Сп. Јовановић: Пословник, код мене Пословник.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик др Драгана Баришић.

Изволите.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Поштовани министри, поштоване колегинице и колеге, данас је пред нама веома важан сет закона и мене не чуди агресија посланика из круга љотићевско-тајкунског Ђиласовог савеза, јер из дана у дан доживе дебакл где год се прошетају.

Тако су пре пар дана у мом Крушевцу покушали да изведу неку протестну шетњу, скупили се из свих градова, од Лесковца до Београда, и скупише једва 150 душа да напуне салу Културног центра. И тиме се хвале на сва уста, предвођени координатором и свим осталим наводно повређеним из тог њиховог савеза.

Али они заборављају да грађани Србије не заборављају и сећају се добро оног стања које су оставили 2012. године. Ево, данас ми можемо да се похвалимо тиме да је буџет за наредну годину за Министарство здравља увећан за 7,7%, да смо у једном дану вратили јавни дуг који су нам они оставили, и то од 1,3 милијарде долара. Шта су они оставили осим – затворене фабрике, 400.000 радника на улицама и беду, па не можемо годинама да опоравимо нашу земљу од њих? И они би поново да се врате и да харају Србијом. Е па, неће моћи.

Помињу често и господина Братислава Гашића. Па, господа треба да знају да је Братислав Гашић у Крушевцу оставио ново лице тиме што је одговорном политиком, на челу са председником Републике господином Вучићем, довео град до неприпознатљивог изгледа сада. А њихов Ђидић, Миливојевић и остали пајтоси из Крушевца који сад предводе Савез оставили су пустош, затворену фабрику „14. октобар“, затворен „Трајал“, „Мериму“ и све остале фабрике. Град који је до 2002. године био четврти у старој Југославији они су на најниже гране спустили, и сад би поново да владају.

Мене одушевљава то што је у том савезу у Крушевцу сада, између осталог, и господин Миливојевић, познатији овде колегама као „Примерак“, тако да ће с њим, од оних 0,3% које су имали на претходним изборима, сада имати сигурно 0,03. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, др Баришић.

Госпођа Санда Рашковић Ивић, по амандману.

(Наташа Сп. Јовановић: По Пословнику сам се јавила још пре пар минута.)

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: Ја сам тражила реплику на излагање госпође Радете, која ме је помињала. Дакле, Војислав Шешељ и неколико људи из његовог најближег окружења, међу којима је госпођа Вјерица Радета једна од перјаница, баве се политичким трбухозборством. Шешељ је познат као омиљени опозиционар сваке власти...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Рашковић Ивић, значи, ви говорите по амандману. Немојте...

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: Ја говорим о реплици, јер ја сам поменула.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Нема реплике, молим вас.

(Радослав Милојичић: Како нема, поменула је Вјерица.)

По амандману може. Не бих желео да с вама улазим у такву врсту дуела и разговора, молим вас да говорите по амандману, јер сам затворио круг реплика по амандману који је прошао. Сада смо на потпуно новом амандману др Драгане Баришић. Молим вас да ову расправу направимо колико год је могуће коректном.

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: Ако ћемо расправљати по амандману госпође Баришић, онда и ту могу да кажем пар речи, а то је да се види...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам.

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: Молим?

И ту можемо да видимо да се овде ради о причању бајки за које су задужене колеге из СНС-а, за које их је лично задужио Александар Вучић.

Наиме, цео овај дискурс који слушамо, не само данас, не само јуче, него све време, јесте једна велика бајка о успесима и читање написаних литерарних састава, па је тако и колегиница Баришић, која је иначе психијатар и моја колегиница, то прочитала и издекламовала.

Ја сам заиста тужна када видим да неко ко је лекар, још психијатар, може да се понаша сасвим у нескладу са властитом савешћу и у нескладу с истином. Она не ради ништа друго него даје својим политичким бирачима политичке „бенседине“.

Томе се свакако прикључује госпођа Радета, коју морам сада да поменем иако сте рекли да је затворен тај круг реплика, која ме је поменула у најгорем могућем контексту износећи један велики део лажи и ослањајући се на хрватски тисак.

Није никакво чудо што Војислава Шешеља бије глас да он није ништа друго него један најобичнији хрватски шпијун и човек који ради за Хрвате, па онда, ето, имамо и стално заклињање и позивање на написе хрватског тиска. Они који се позивају на написе хрватског тиска, нека им то служи на част.

(Драгана Баришић: Реплика.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Наташа Јовановић, повреда Пословника.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Ја сам се јавила, колега Маринковићу, још пре десет минута, после излагања Бошка Обрадовића.

Наиме, требало је да ви, као један, пре свега...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колегинице Јовановић, молим вас, ја водим седницу, не водите је ви. Ако желите да говорите о мојој повреди Пословника после говора др Драгане Баришић и др Санде Рашковић Ивић, то је мени прихватљиво, али немојте преузимати на себе да руководите седницом и да рекламираете Пословник на оно што је било и што је прошло, молим вас.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Повредили сте члан 27, повредили сте члан 107. јер нисте заштитили достојанство Народне скупштине.

Наиме, били сте у обавези да заштите вашу колегиницу и потпредседника Скупштине госпођу Вјерицу Радету од агресије и, рекла бих, заиста неурачунљивог понашања Бошка Обрадовића. Ви сте мирно седели и ћутали. Инсистираћу да се Скупштина изјасни о овом у дану...

Њему то није први пут. Он је на једног члана РИК-а физички насртао, наравно по директиви Скота и оних који су направили велику превару од Бошка Обрадовића и тог такозваног покрета Двери. Затим, кроз насртање на председника Скупштине, а сада и вербални насртај на колегиницу Радету. Ви сте то оћутали.

Шта да очекујете од човека који се на данашњи дан који је велики верски празник, а заклиње се да је велики Србин и православац, тако понаша према једној жени? Шта да очекујете од човека који измишља и лаже о својим посетама највећој српској светињи, Хиландару? Да то не говоримо само СРС и ја, сведочи Милош Стојковић, верски аналитичар, који је више пута у јавности давао интервјуе и рекао да Бошко Обрадовић измишља, да је преварио СПЦ и монахе на Хиландару, па чак да је и он лично морао из ресторана „Краљево“, који се налази преко пута Покрета Двери, да му доноси новац.

Гледам јуче и данас, он као координатор свих ових издајника са којима се удружио... Па, сада да чујем шта ће они да добацују. А они то јесу, јер су издали Србију; они и сада раде по налогу српских непријатеља, у веома тешкој ситуацију по наш народ на Косову и Метохији. Шта да очекујете од неког таквог, који је читаву своју платформу покушаја политичког деловања засновао на лажима?

(Председавајући: Хвала.)

Још само једну реченицу, господине Маринковићу.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Не могу да вам дам још ту реченицу јер стварно је истекло време и мораћу, као господину Милојичићу, да вам одузmem од времена посланичке групе.

(Наташа Сп. Јовановић: Само покушај.)

Морам то да урадим стварно, јер морам да уведем неки ред.

(Вјерица Радета: Како ћеш њему да одузmesh кад он нема?)

Тако да водите сви рачуна да поштујемо Пословник. Ја нећу овде... Покушавам да будем неки миротворац, коректан према свима, да имамо нормалну седницу Парламента, а ви то злоупотребљавате. Океј, сада ћу почети да стриктно користим одредбе Пословника. Хвала.

Реч има народни посланик др Драган Весовић, повреда Пословника.

ДРАГАН ВЕСОВИЋ: Хвала, господине председавајући. Управо сте учинили оно због чега сам ја рекламирао Пословник.

(Михаило Јокић: Седи онда.)

Желео сам да заштитите достојанство Народне скупштине, јер мислим да није достојанствено рећи колеги да је неурачунљив.

А на добацивање од колеге из СНС-а да седнем, наравно да ћу да седнем, само да искористим прилику да кажем да се према свецу тропари пишу. А браћи у Манастиру Хиландар, брату мом у Христу Методију и

свој у Христу братији, честитам славу Манастира Хиландар Ваведење пресвете Богородице, кад већ нисам у присуству да с њима делим радост данашњег празника. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Реч има Вјерица Радета, реплика, па онда др Драгана Баришић.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Санда Рашковић Ивић је нешто најнеморалније што постоји у овом парламенту. Она је жена која је као председник странке дошла у Народну скупштину – сад, како ју је Скот угурао, то је други део приче – и странци чији је била председник отела мандат; у међувремену је не знам ни ја чија била, а сада је ваљда код Вука Јеремића потпредседник. Да ли постоји нешто горе што може да се деси у Народној скупштини и нешто што може да окаља лице Парламента као то што је урадила Санда Рашковић Ивић? То је чињеница.

С друге стране, оно што је она малопре говорила... Ја ћу да подсетим Санду Рашковић Ивић на нешто што је њен тата Јован Рашковић говорио у лето 1990. године. У разговору са Фрањом Туђманом и Славеном Летицом Јован Рашковић је рекао, у лето 1990. године: „Моја жена је Хрватица. Моји унуци су Хрвати и ја желим да они остану Хрвати, да не би имали комплекс зато што живе у Хрватској“. Е па сад, ко има интереса да за некога шпијунира, то нека закључе људи који гледају ову Народну скупштину а, богами, и сви народни посланици.

Дакле, немојте да се играте, господо, да улазите у игру тамо где не можете да победите. Водите рачуна о себи, о свом моралу, о свом интегритету.

А пошто то нема, онда мора да проналази, да лаже, да неког другог ово или оно...

То што се њима не допада што не могу са Српском радикалном странком... Не могу, не би нам ваљда пало на памет да идемо, далеко било, у коалицију с овом „агенцијом за СИС“. Наравно, они су гори од СНС-а. Ми смо опозиција и једнима и другима и ми желимо да победимо СНС, али да је ми победимо, а не да шљам дође после њих.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

(Санда Рашковић Ивић: Реплика.)

Пуна ми је листа овде. Отишло смо стварно предалеко, до Славена Летице.

(Санда Рашковић Ивић: Реплика!)

(Дијана Вукомановић: Породицу јој нападају!)

(Бошко Обрадовић: Прозива јој оца!)

(Радослав Милојичић: На шта ово личи? Оца су јој прозвали. Она има образа за разлику од тебе.)

Одређујем, у складу са чланом 112, паузу. Не може да се ради, немојте се љутити, у оваквим условима. Или ћемо да радимо, или нећемо да радимо. Хвала.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Настављамо са радом.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик др Александар Мартиновић.

(Мариника Тепић: Пословник.)

(Радослав Милојчић: Пословник.)

(Александра Јерков: Пословник.)

(Бошко Обрадовић: Пословник.)

(Санда Рашковић Ивић: Пословник.)

Дао сам паузу после позивања на члан 112.

Реч има, по амандману, др Александар Мартиновић.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Даме и господо народни посланици, један од претходних говорника је рекао – како вам није јасно шта опозиција ради. Па јасно нам је шта један део опозиције ради.

(Бошко Обрадовић: Па ти си причао за Александра Вучића и Томислава Николића да су лопови!)

Рамуш Харадинај је рекао да ће таксе од 100% за производе из централне Србије ...

(Бошко Обрадовић: Како те није срамота?)

(Радослав Милојчић: Седи доле!)

Само ви вичите.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Мартиновићу, извињавам се.

Ја знам да ви овде желите да направите неки хаос, инцидент, да нас изазовете да вас опомињемо, али неће вам то успети.

(Радослав Милојчић: Ти правиш инцидент! Дај нам реч по повреди Пословника!)

Молим да обезбедимо колеги Мартиновићу да се обрати грађанима и Народној скупштини.

Изволите.

(Бошко Обрадовић: Пословник!)

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Дакле, Рамуш Харадинај је рекао да ће таксе од 100% бити укинуте или онда када Србија призна независност Косова и Метохије или када Александар Вучић падне с власти.

(Бошко Обрадовић: Пословник!)

Тај пешчани сат који је Рамуш Харадинај поставио полако цури. Ово је сада све пешадија Рамуша Харадинаја. Било би добро да знамо ко има који чин. Било би добро да знамо ко има који чин у војсци Рамуша Харадинаја. На пример, овај „жути“ координатор, он би могао да буде генерал–лајтнант Рамушеве војске. Овај овде, што је упропастио Смедеревску Паланку, могао би да буде нпр. потпуковник.

(Радослав Милојичић: Седи доле ...)

Овај бивши министар правде ...

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Колега Милојичићу, изричем вам опомену.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: ... Могао би да буде мајор у војсци Рамуша Харадинаја.

Дакле, грађанима Србије је све јасно. Ово је војска Рамуша Харадинаја.

(Славиша Ристић: Са тобом је направио владу!)

Они су послати у Скупштину Србије да направе хаос у Србији ...

(Бошко Обрадовић: Продао си душу Харадинају!)

... Зато што истиче рок који им је одредио. Разумете о чему се ради? Њима је Рамуш Харадинај одредио рок.

(Бошко Обрадовић: Где ти је Рамуш?)

Зато су тако нервозни. Њима је Рамуш Харадинај одредио рок од петнаест дана да морају да сруше Александра Вучића са власти и тај пешчани сат цури. Човек је дао силне паре, а знате какви су Шиптари – хоће они да дају, али онда су незгодни кад вам дају паре а ви не одрадите посао. Е, због тога су они тако нервозни. Истиче тај рок од петнаест дана, а никако да сруше Александра Вучића. Зато жути прслуци, зато позиви на насиље, зато позиви на паљење Београда, зато позиви на рушење.

Много је нервозан овај „жути“ координатор.

Пробајте још један жути прслук да обучете.

Нешто што је много важније...

(Бошко Обрадовић: Врати плате које си покрао народу.)

Нешто што је много важније. Као што знате, пре неколико дана један о тзв. лидера Савеза за Србију, Небојша Зеленовић, жалио се Савету Европе у Стразбуру како га власт у Републици Србији угњетава, односно како се угњетавају права градоначелника Шапца зато што је он из опозиције.

Сад ћу вам прочитати само један део из извештаја ДРИ о пословању Града Шапца за 2015. годину, и било би добро, господине министре, да ово чујете, па да видите да Небојша Зеленовић није никакав политички мученик, него човек који је финансијски упропастио Град Шабац, који је тога свестан и онда покушава да од себе направи политичког мученика, па се жали својим политичким савезницима у Савету Европе како га наводно

ми из Српске напредне странке угњетавамо. Ово је, иначе, само један део из извештаја ДРИ о пословању Града Шапца.

А ту је и шабачки „нахијски кнез“, зна он најбоље о чему се ради.

(Душан Петровић: Може ли реплика?)

Накнада за коришћење градског грађевинског земљишта се, сагласно одредбама члана 45. Закона о комуналним делатностима, не утврђује од 1. јануара 2014. године. Остварени приход у 2015. години износи 43.801.000 динара, што је 1.199.000 динара мање од планираних прихода. Остварени приход се односи на наплаћена потраживања из ранијих година. Ненаплаћено потраживање на дан 31. децембра 2015. године износи 178.613.000 динара. Према изјашњењу одговорног лица, послато је 1.150 опомена и 139 решења о принудној наплати.

Приходи од давања у закуп, односно на коришћење непокретности у државној својини које користе органи, градови и индиректни корисници њиховог буџета, па се онда каже: „Град Шабац располаже са 12 јединица пословног простора укупне површине 807 квадратних метара којим управља ЈСП 'Стан' Шабац. Презентован нам је акт“, пазите ово, Државној ревизорској институције презентован је акт, „из 1966. године, којим је овом предузећу дат на управљање пословни простор којим располаже Град Шабац. Увидом у Одлуку о промени оснивачког акта ЈСП 'Стан' Шабац, од 7. јуна 2013. године, утврдили смо да је Град Шабац поверио овом предузећу да закључује уговоре о закупу и наплаћује закупнину и трошкове коришћења пословног простора, односно да закључује уговоре о закупу станова.“

„На основу изјашњења одговорних лица у ЈСП 'Стан', на дан 31. децембра 2015. године, свих 12 јединица пословног простора је издато у закуп. Висину закупнине утврђује Надзорни одбор предузећа, а у случају нових купаца спроводи се поступак усменог јавног надметања. Закупнина се уплаћује на пословни рачун предузећа и не уплаћује се у буџет. ЈСП 'Стан' је у 2015. години остварило приходе од купаца пословног простора у износу од 9.421.000 динара. Ненаплаћено потраживање по основу купа износи 1.263.000 динара.“

Најгоре од свега је следеће: „Град Шабац у својим пословним књигама“ – ево, ту је „нахијски кнез шабачки“, зна он о чему се ради – „на дан 31. 12. 2015. године води 72 стана којима располаже на основу Закона о становању. На основу изјашњења одговорних лица“, међу којима је и градоначелник Небојша Зеленовић, „утврђено је да је коришћење тих станова до 2001. године Град регулисао закључивањем уговора о коришћењу станова. Након 2001. године, прописана је обавеза закључивања уговора о закупу и наплаћивање закупнине. Град је закључивао уговоре о закупу само за оне станове за које су поднети

захтеви за откуп. Корисници наведена 72 стана“, дакле 72 стана у граду Шапцу, „користе ове станове без закључених уговора и без плаћања закупнине.“ Град Шабац је тиме остварио мањак у буџету од 9.421.000 динара итд., итд.

Дакле, у питању су људи који пљачкају градове којима стоје на челу. Нису то никакви политички мученици, нису то никакви опозиционари. То су људи који систематски упропашћавају локалне самоуправе којима стоје на челу, а типичан пример такве локалне самоуправе коју систематски упропаштава „кавез за Србију“ јесте Град Шабац. Због тога СНС скреће пажњу грађанима Србије и грађанима Шапца да су у питању људи који се баве криминалом, који су на себе навукли одела политичара да би се спасли од кривичног прогона и да би се спасли од затвора. А како се то ради, то је Небојшу Зеленовића научио његов политички отац, „нахијски кнез шабачки“, овде присутни Душан Петровић.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Мартиновићу.

Има пуно пријављених. Да ли се неко јавља за повреду Пословника?

Реч има др Санда Рашковић Ивић.

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: Господине председавајући, ја рекламирам члан 107, достојанство Народне скупштине.

Наиме, ви сте прекршили овај члан тиме што сте допустили госпођи Вјерици Радети да вређа, не само мене као народног посланика, мене то није много брига, јер од људи као што је она човек да се плаши да га не похвале, а када га покуде и кад ми каже да сам нешто, да ми она каже да сам нешто најнеморалније, онда ћу то схватити као комплимент. Међутим, оно што никако не могу да дозволим јесте пребројавање крвних зрнаца и вређање и изношење ствари о мом покојном оцу Јовану Рашковићу, који је икона многих крајишких Срба, којег многи Срби у Србији и широм бивше Југославије и дан-данас, више од 26 година од његове смрти, поштују. Госпођа Радета је показала један невиђено некрофилски порив, јер она се спори и напада Јована Рашковића, броји крвна зрнаца његове породице. Она је и ону несрећну Хатицу такође нападала, значи, опет мртву жену, и за то се изгледа специјализирала.

Још бих нешто рекла. Такође, ви дозвољавате, господине председавајући, да овде господин Мартиновић и остало друштво из Српске напредне странке систематски вређају све људе, не само из Савеза за Србију него и друге народне посланике опозиције, а управо су они коњица Рамуша Харадинаја, у којој се не зна ко је коњ, а ко је јахач.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала. Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Да.) Хвала.

Реч има др Драгана Баришић, повреда Пословника.

ДРАГАНА БАРИШИЋ: Захваљујем, уважени председавајући. Члан 108, о реду на седници Народне скупштине старате се ви. Још малопре сам имала право на реплику јер је моја уважена колегиница неуропсихијатар, али из супротног табора, из Ђиласовог тајкунско-љотићевског режима, рекла и имала нешто против што ја говорим по амандману, који имам право да поднесем и да га браним, и спомињем свој град.

Не стидим се тога да кажем да сам Српкиња, да долазим из Крушевца, мог вољеног Крушевца, и да говорим о граду у коме живим и у коме расту моја деца. Иначе, политика коју представљам јесте политика господина Александра Вучића и поносим се тиме и, за разлику од оних чије говоре пишу стране амбасаде и скупоцене бунде, говоре које излажем у овој скупштини пишем ја лично. У ствари, не пишем их, него их говорим из главе, јер је једноставно оно што је урађено у претходних неколико година видљиво и грађани то потврђују из избора у изборе.

Иначе, када чујем моју уважену колегиницу да каже да је „Олуја“ легитимна војна акција, ја се стидим што сам колегиница исте јер сматрам да је „Олуја“ најмонструознији злочин против српског народа. Зато је срамота да неко у овом дому било шта каже на ту тему а да не осуди злочин против српског народа.

Шта може да прича, да мисли боље овом народу, да се залаже за бољу Србију? Па њен покојни отац се преврће у гробу кад види с ким је сада и шта ради. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала.

Вјерица Радета, повреда Пословника.

ВЕРИЦА РАДЕТА: Члан 32.

Најпре, господине Маринковићу, ја не могу, реците госпођи Санди Рашковић Ивић, пошто ја по Пословнику говорим, тачно како треба, реците Санди Рашковић Ивић да ја не могу ни за шта да се „специјализирам“, ја могу да се специјализујем евентуално.

Истина је да ја нисам пребројавала њена крвна зрнца и њене деце, него је то радио њен тата. Ја сам само цитирала Јован Рашковића. То што он није жив заиста нема никакве везе. Знате, та флоскула „о мртвима све најбоље“, то је нешто што је апсолутно неприхватљиво; сви ћемо ми једног дана бити мртви и, наравно, о свакоме ће се говорити оно што је заслужио док је био жив, па тако и о мени, а богами и о Санди Рашковић Ивић. Памтиће генерације Срба да је она истом том Славену Летици у емисији рекла да је „Олуја“ легитиман чин усташке војске.

(Санда Рашковић Ивић: Лажеш.)

То је истина. Као што је истина да је њен тата Јован Рашковић рекао Фрањи Туђману и Летици да смо ми Срби луд народ.

Дакле, све је то апсолутно истина, све је то остало незабележено и заиста је јадно да се неко на овај начин пере и стиди свога оца. Ако је то рекао, рекао је. Ако је она... Али је проблем, већи проблем то што је она после свега оправдала „Олују“ као легитиман чин и што је рекла да је у Сребреници био геноцид.

Ја сам с њом била у једној емисији и доказала сам јој да је она све то рекла. Имала сам све црно на бело, па је она рекла – ја сам само поновила шта је рекао водитељ. Замислите! Рекао водитељ и она то поновила. И рекао Славен Летица, и она то поновила. Дакле, не може Санда Рашковић Ивић да се опере од онога што је рекла, може колико год хоће и може да се специјализира за шта год хоће, али њена специјалност је – неморална жена и народни посланик. Неморална.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

(Посланици опозиције: На шта ово личи?)

(Маја Виденовић: Опомену јој дај.)

(Посланици опозиције негодују.)

Ја још једном морам да позовем да ...

Ви очигледно имате исти сценарио као јуче. Јуче сте мобинговали Мају Гојковић, данас мене и колегу Арсића. Покушавате ...

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Не.)

Због немогућности да наставимо по овом амандману, дајем паузу, у складу са тачком 112, од пет минута.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Даме и господо народни посланици, настављамо са радом.

(Бошко Обрадовић: Реплика.)

(Санда Рашковић Ивић: Реплика.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик мр Игор Бечић.

Изволите, колега Бечићу.

ИГОР БЕЧИЋ: Поштовани председавајући, све маске су пале у ова два дана, јер овде је на сцени специјални рат против Србије. Последњи поступци Приштине представљају тешко кршење ЦЕФТА споразума, чиме се угрожава право на живот Срба на Косову и Метохији и, такође, регионална стабилност. Ослобађање злочинца Насера Орића и његове претње Вучићу, изјаве Хоџаја и његови позиви и притисци на стварање антисрпског пакта, припреме злочинаца у Приштини за формирање војске Косова 14. децембра и крајњи циљ – протеривање српског народа са Косова и Метохије јер му се онемогућава опстанак.

Месецима до сада била је празна сала прекопута, а онда је само једна транша долара и шака евра од Ђиласа и оних који желе Србију на коленима довољна да се сала напуни опозиционарима који су само једну реченицу научили из Ђиласовог програма и налога – мрзимо Вучића, мрзимо Србију.

Они који су избацивали целе посланичке групе из ове сале данас говоре о урушавању Парламента.

Чињеница је да је Србија, са председником Вучићем на челу, почела да постиже победе, спроводи успешно реформе, отвара радна места, озбиљно подиже свој међународни углед и постаје лидер у региону, фактор стабилности и постаје међународно утицајна, и то за резултат има отпризнавање косовске независности једне по једне земље.

Јасно је да због свега овога имамо да се удружују они који желе да виде Србију на коленима, лак плен да пљачкају и отимају. Они који сваки пут када је Србији тешко покушавају правећи хаос да дестабилизују Србију, они који најчешће нападају када крену напади, они који би желели да виде Србију на коленима не желе добро свом народу. Желе само да се додворе онима који највише плаћају, да ли је то Ђилас, да ли је Вук Јеремић, да ли су Американци, Британци, Хрвати, Албанци, нема везе, само да је у чврстој валути.

Под изговором да се боре за права грађана, српски опозиционари дела опозиције планирају да у Београду примене француски сценарио, који подразумева паљење државних институција и културних добара. Протестују у Народној скупштини због цена горива у Србији. Макрон мора да разговара и изађе у сусрет онима који су запалили пола Париза. Да ли ти то, Бошко, позиваш да се запали пола Београда? Идеја им је да палећи Београд, пљачкајући радње, без страха да ће изазвати крвопролиће, покушају да се докопају власти знајући да им на изборима то у скорије време неће поћи за руком.

Док говоре о томе да је Макрон морао да изађе у сусрет онима који су запалили пола Париза, Обрадовић заборавља да су сукобима у француској престоници страдале најмање три особе и на стотине су повређене. Да ли то желите у Београду? Изгледа да Бошко Обрадовић, коме није страшно да насрће на жене, разуме само језик насиља и не мари много за жртве.

(Бошко Обрадовић: Да ли си нормалан?)

На крају, не можете другачије да скупите људе на вашим скуповима па дајете наду хулиганима да ће, ако дођу на скуп, моћи да пале и пљачкају у Београду.

Да ли ћете, министре, да опорезујете ове добијене паре прекопута, бар да грађани Србије имају нешто користи од тога? Захваљујем се.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Бечићу.

Маја Гојковић има реч.

(Народни посланици негодују.)

Познато је ово нама све, не морате све на бис да радите, пустите нас да радимо и учествујте у раду најнормалније.

Маја Гојковић има реч.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Да ли смем или не смем? Мислим, да питам ову групу од 12-13 посланика који урлају већ два дана.

У чему је проблем? Мислим, не разумем вас уопште. Не знам, је л' сте ишли да спавате или је ово нешто ново данас, други чин „Умри мушки“, шта?

Поштовани председавајући, молила бих да се ви изјасните да ли могу да говорим о повреди Пословника или да се повучем под овим притиском силним. Ево, страшно сам се уплашила, од њих 13, 10 урла и ...

(Председавајући: Бранићу то ваше право до краја. Изволите.)

Хајде, хвала вам. Значи, само сам желела, ако колеге прихвате, 106, 108. Стварно немам никакву злу намеру осим да кажем да је ово ваше понашање стварно смејурија једна данас.

(Александра Јерков: Ви сте смејурија.)

Јесте, ја сам смејурија, али ви чезнете да будете као ја једног дана. Полако, полако, иде живот, још 20-30 година и биће нешто од вас. Није проблем. Само полако.

Значи, 106, није дозвољено добацивање, није дозвољено ометање говорника на други начин – значи, урлање није предвиђено Пословником, Константиновић заборавио да напише – као и сваки други поступак који угрожава слободу говора.

На шта је личило ово, председавајући, док је посланик Игор Бечић говорио, излагао и – читао?

Хоћете ли ви да му забраните да чита? Хоће ли демократска опција да забрани да се чита? Шта да читамо, то што сте ви припремали? Хајте, молим вас.

Значи, дужни сте, по члану 108, да примењујете, немојте да се бојите, само храбро. Они су храбри само када су у групи, када овде седе и урлају на вас, мисле да ћемо ми да умремо од страха и престанемо да примењујемо Пословник.

(Александра Јерков: Што ви не председавате?)

Не знам да ли знате да по оном року који је Веселји... А ви знате, то вам је другар, на скуповима се баш не буните, и Харадинај...

Немојте да негодујете, знамо како се понашате, не напуштате скупове због звездице, то је код вас већ решена ствар.

Значи, рекли су да Вучић мора да падне за толико и толико дана. Остало је још четрнаест дана. Лепо да одете нешто да поједете, да се пресвучете, равне ципеле, стајаћете дуже од четрнаест дана. Вучић пасти неће, зато што то не зависи од вас, него од грађана Србије.

И пошто Весели не може да га сруши из Приштине, не може да се приближи овамо, ви сте ту да правите хаос у Србији онда када јој је потребна подршка и када је потребна грађанима Србије који живе на територији Косова и Метохије, који су шокирани вашим понашањем, који зову овде Парламент Републике Србије, који су очекивали да ви данас стојите овде у име слободе њихове и њихових живота, а не да стојите овде због лажних повреда Пословника и зато што немате шта да кажете и хоћете да срушите последњи бастион одбране Републике Србије, а то је Александар Вучић.

Нама је јасно шта радите и само напред! Само напред, грађани Србије вас гледају.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

(Марко Ђуришић: Пословник.)

(Мариника Тепић: Пословник.)

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

(Марко Ђуришић: Пословник.)

(Александра Јерков: Пословник.)

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Знате шта, пошто они урлају на вас и пошто није лако водити седницу ...

(Радослав Милојичић: Два пута добија реч по Пословнику.)

Ево их, само камере нека покажу. Морам да вичем, јер урлају па ме не чују добро у преносу.

Да ли могу да завршим? Не чујем сама себе.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: И ја вас врло тешко чујем, али изволите.

Надам се да ће се уразумити.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Имам времена, није проблем, они немају времена. Дакле, када ми дозволе да вам одговорим, ја ћу одговорити. Не могу, знате колико сам потрошила у апотеци већ на оне пастиле да могу да говорим, јер сам промукла, надвикујем се са посланицима? Ево, сачекаћу.

(Марко Ђуришић: Пословник. Хоће овако сви добити по Пословнику?)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Тешко је, као и у Хашком трибуналу, данас рећи да или не, морам да објасним зашто не. Није лако рећи да или не.

(Маја Виденовић: Шта је ово? Како је добила реч?)

(Радослав Милојичић: Два пута заредом добија реч. Дајеш Маји да одговори и по повреди Пословника.)

Па не, само зато што ви...

Сачекаћу, борим се за реч. Слобода говора ми је угрожена.

(Марко Ђуришић: Пословник.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

(Радослав Милојичић: Пословник.)

(Александра Јерков: Пословник.)

Да ли мислите да ћете направити неки резултат овим?

По Пословнику, Маја Гојковић.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Па ја бих молила ако Бошко Обрадовић може да ми да један жути прелук?

(Бошко Обрадовић: председавајући, Пословник.)

(Народни посланици негодују.)

(Народни посланици причају углас.)

(Бошко Обрадовић: Није нормално да не даш људима да говоре. Само горе правиш.)

(Сандра Божић: Врати се на место.)

(Народни посланици причају углас.)

Знате како се ово завршава? Почну да вас туку. Доживела сам ја то, није проблем.

Значи, молила бих да ми дозволе да се изјасним.

(Александра Јерков: Пословник.)

Да ли могу да се изјасним, да ме чују, јако је важно због записника? Није седница регуларна ако се не изјасним.

Молим вас, председавајући, да направите ред у сали, да замолите Бошка Обрадовића да нама да жуте прелуке, јер нас малтретирају. Мислим, исто онако да га скине као што га је скинуо када је ишао на ручак. Не носи га стално, да да нама.

Да ли видите како то изгледа само када неко узме па их имитира? Само сам хтела да покажем како се понашају, ништа више.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам.

(Народни посланици причају углас.)

(Народни посланици негодују.)

Нећу вам апсолутно дозволити да тако делујете и да деструктивно делујете на рад Народне скупштине и ове седнице.

Настављамо са радом.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Милена Турк.

Да ли неко жели реч? (Не.)

(Радослав Милојичић: Пословник.)

(Народни посланици причају углас.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Томић.

Изволите, др Томић.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри, колеге посланици, мој амандман се односи на Централни регистар, који је електронски сервис за оперативно ... , пуштен за рад, који подразумева да сви грађани Србије могу у сваком тренутку да знају да ли су пријављени или одјављени код својих послодаваца и могу тачно да знају да ли је њихов радни статус дефинисан од стране послодавца.

Али ми данас имамо ситуацију у Парламенту да неки посланици не желе уопште да разговарају ни о овом закону и мислим да су, председавајући, у прилици да дају ширу тему, тј. да причамо и о буџету Србије и мислим да је овај амандман, као и сви амандмани мојих колега, у циљу побољшања закона који управо ради на дигитализацији Србије.

Када причамо о ценама горива, мислим да сте имали прилику да у присуству министра енергетике питате за цену горива, да видите да је цена горива мања него што је прошле године била, да цену горива дефинише цена сирове нафте и цена која се односи на део акциза условљена курсном разликом раста долара.

(Посланици опозиције добацују.)

(Председник: Извините, колегинице, ја се вама извињавам.)

Ништа, сада образлажем, председавајућа, да чујете који проблеми муче оне који желе овде да чују одговоре на питања кроз одређене повреде Пословника, а који не желе да кажу да ли се слажу с онима који уводе таксе од 100% Србима који живе у Косовској Митровици или сеprotиве томе, јер ће буџет Србије морати да подржи тај народ који живи на Косову и Метохији и да омогући нормалан живот људима тамо. Значи, буџет Републике Србије дефинише и давање из буџета Србима који се налазе на простору Косова и Метохије.

На посланицима је овде, свима, да се изјасне шта мисле о проблемима који су се десили у истом тренутку и код Срба који живе у Црној Гори, и оних који су у Македонији и оних који су у Републици Српској и како то да одједном преко ноћи пројекат „велике Албаније“ почиње да живи на овим просторима. То су све теме о којима можемо овде да причамо...

(Марко Ђуришић: Не можемо реч да добијемо, па зато причамо. Ко је гласао за Кадрија Веселија?)

... Па чак и када је у питању буџет Републике Србије, а поготово када је Централни регистар као...

ПРЕДСЕДНИК: Марко Ђуришић, опомена. Не можете овако да се понашате.

(Марко Ђуришић: Само ви мени дајте реч.)

Не можете да ометате колегиницу и да јој добацујете све време.

(Марко Ђуришић: Само ви мени дајте реч.)

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Захваљујем вам, председавајућа.

ПРЕДСЕДНИК: Оставите је да заврши свој говор и немојте да се понашате, нико се овде у Парламенту не боји.

(Марко Ђуришић: Само ви мени дајте реч.)

Хоће, само да заврши колегиница.

АЛЕКСАНДРА ТОМИЋ: Завршила бих на крају да се власт осваја на изборима, а не на улици, и никакви жути прслуци неће донети вама ни грађанима Србије нешто добро.

Према томе, план, програм, предлог, решења, извол'те, дајте нека грађани одлуче о томе на изборима.

ПРЕДСЕДНИК: Марко Ђуришић, имате минут и 49 секунди и то је ваше време.

(Марко Ђуришић: Дајте ми реч.)

Апсолутно покушавам, али када би вас колегинице које стоје иза вас пустиле да говорите.

(Посланици опозиције добацују.)

Да, само што сте сви пријављени.

То можете да причате неком другом.

Онда ћу их ја одјавити.

(Посланици опозиције добацују.)

Ко виче? Сви вичете.

Нисте сви, ипак има и неких код вас који не желе да се придруже овом циркусу.

(Марко Ђуришић: Да ли могу ја да добијем реч?)

Може свакако, нека се одјави Александра Јерков, нека се одјави Мариника Тепић итд., да направе простора. Немојте да се правите да не знате како функционише систем.

Хајте поново, изволите.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

Имам минут и 49 зато што немам петнаест сати, колико сте украли обједињујући расправу, али је више него довољно да прочитам вест од 7. септембра 2017. године – за председника парламента Косова изабран је Кадри Весели, за њега је гласала Српска листа.

Потпредседник парламента господин Симић, представник Српске листе, изјављује – идемо следећег дана на консултације код председника Александра Вучића да видимо да ли ћемо у владу.

Ко је овде Харадинајева војска у Србији? Ко је овде Тачијева војска у Србији? Да ли они који су Харадинаја изабрали за председника владе Косова или ми који смо били против тога? Можете да понављате те лажи колико год хоћете пута...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, прошло је ваше време.

(Марко Ђуришић: Ја имам минут и 49 секунди.)

Минут и 49, проверите у систему.

(Марко Ђуришић: После 47 секунди сте ми одузели реч!)

Добићете опомену сви, не можемо овако да радимо.

Немојте да урлате на мене. Нисам овде у Парламенту да бисте се ви иживљавали.

(Александра Јерков: Не, ми смо да бисте се ви иживљавали.)

Александра Јерков, немојте да добацујете, вас ама баш ништа нисам питала, ништа. Не комуницирам са вама.

(Маја Виденовић: Ви сте учитељица?)

Нисам ја учитељица, него водим седницу, а ви сте слика и прилика ваше политичке опције. Тако је.

Јако је ружно, господине Ђуришићу, ви сте у овом моменту напали Србе који живе на Косову и Метохији и ви њих осуђујете што се на свој начин боре за опстанак на тој територији. Јако је вама у центру Београда да држите придице и да се смејете посланицима Српске листе на Косову и Метохији. Ви нешто знате о њиховом животу?

Пауза пет минута, ово стварно... Превазишли сте сами себе. Превазишли сте сами себе данас.

(Марко Ђуришић: Шта сте рекли тамо? Ко је пријатељ Веселија?)

ПРЕДСЕДНИК: Свима ћу изрећи опомене, свима, за ово понашање.

Ваш задатак је да направите хаос у Србији. Неће вам успети. Нико се овде са ове стране неће ваљати у блату које сте сами припремили. То да вам буде јасно.

(Марко Ђуришић: Нису ово деведесете. Нико се вас не плаши. Минут један ми дајте да говорим.)

Тако је. Мене не може нико да се плаши, мене сте и физички тукли. Јуче сте ме вређали, брутално. То су жене, ваше посланице, свака вам част. Даме, које се смеју на увреду једној жени која се бави политиком 28 година. Срам вас било! Ниједна се није сетила да се извини овде данас, ниједна.

(Марко Ђуришић: „Срам те било“ није увреда? Ја сам добијао опомене за „срам те било“.)

Руком немојте да показујете на мене.

Да, да, Марко Ђуришић, све је јасно.

(Марко Ђуришић: Немојте да ме псујете. Зашто ме псујете?)

Ја сам вас опсовала? Срам вас било.

Тако је, само пуно оправдања за вашег министра културе. Само напред.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДНИК: Да ли желите да искористите ваше двадесет три секунде или не?

(Посланици опозиције добацују.)

Вас нисам питала, само Марка Ђуришића. Нема потребе да вас петнаесторо виче шта хоће.

МАРКО ЂУРИШИЋ: Хвала.

И те двадесет три секунде сасвим су довољне да кажем да сте ви ти који не водите бригу о Србима на Косову и Метохији. Ви који тајно преговарате са Тачијем у последње две године, ви који сте направили договор по којем ће неколико десетина хиљада Срба, ако се прогура договор о разграничењу, остати ван Србије.

То је онај који не брине о интересима грађана... (Искључен микрофон)

ПРЕДСЕДНИК: Ево, потрошили сте сада, имали сте и три секунде више.

Да ли реч жели Зоран Живковић? (Да.)

Ви имате време и у систему сте.

Изволите.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Колико имам времена?

(Председник: Укупно седам минута и четрдесет пет секунди, ако нико неће да говори из ваше групе.)

То је наша ствар.

Значи, наравно да је расправа о буџету најважнија након расправе о избору Владе. Пошто смо ту несрећу о избору Владе већ имали, ова расправа о буџету је дефинитивно ствар која је најважнија у парламентарном животу једне земље.

Председнице, неки урлају, па бих молио да ме заштитите. Урлају неки, као што ви кажете, па бих молио, ако могу, да чујем тишину.

Значи, треба се бавити чињеницама. Свака озбиљна расправа мора да буде заснована на чињеницама. Чињенице су врло јасне. Ја сам питао министра финансија, који је поново побегао, да ми каже колико је било запослених 4. марта 2003. године. Јуче и прекјуче бежи и не каже. Зашто? Зато што је тада било више запослених него данас, по свим релевантним подацима. Не по неком статистичком шибицарењу, него по подацима. То

је очигледан доказ, један од доказа, да је цео буџет превара која је направљена, да ли неко мали, да ли неко велики, у сваком случају, краде се максимално.

Чињеница је, такође, да је једна од претходница, госпођа Томић, ако се не варам, рекла у преподневном делу седнице да је Хилари Клинтон рекла да све власти на Балкану треба да буду срушене и да то сад ова екипа која овде стоји ради. Тако сте рекли, ако се не варам.

Само да вас подсетим новом чињеницом – да је Вучић Александар, председник ваше партије, био у изборном штабу Хилари Клинтон да јој да подршку кад је била на изборима против Трампа. На питање једног озбиљног новинара – а шта вам то треба, зашто сте тако одлучили, он је рекао – зато што сам паметан. И то је чињеница. Трамп је победио на тим изборима, и то је чињеница.

Чињеница је да сви они који причају да је решење у Србији да опозиција бојкотује Парламент, да је то највећа глупост. И ова два дана су доказ за то. Тако треба да се настави сваки дан – и они који нису дошли данас, а из овог су дела, да дођу сутра. Тако се боримо за Србију, за Србе и за све друге.

Чињеница је да је основно мерило у буџету који је пред нама превара и крађа. Ево, да вам кажем, везано за буџет, шта су амандмани које сам, између осталих, и ја потписао. Рецимо, да се Народној скупштини умањи 633 милиона и нешто за ставку – услуге по уговору, зато што је таква иста ставка, од 34 милиона, ево, и код председника Републике – услуге по уговору. То је мување увек. Имате то код председника Владе – 18 милиона; имате то у Министарству спољних послова – 12 милиона; имате то у свим министарствима. То му дође неких 15-16 милијарди, услуге по уговору. То је тамна страна. То не постоји нигде.

На сајту ЦИА, на сајту руске службе можете да нађете шта се за шта даје, колико пара, на сајту Пентагона. Само овде у Србији сајт БИА не постоји. То је велика тајна. То је страшно велика тајна, да ли се бирају плочице овакве или онакве, да ли су фуговане или нису, то не сме да зна српски народ.

Такође, по предлогу амандмана који смо дали, да се смањи за Канцеларију за односе са Русијом и Кином, да се сведе на нулу, пошто то не служи ничему. Не знам шта Томислав Николић ради, са којим знањем, образовањем, угледом, чашћу или било чиме може да ради такав посао.

Такође, да се преполове средства посебних намена, да се смање за четрнаест и нешто милијарди. То су ове паре које се бацају около, наводно за ново запошљавање, за које смо утврдили да га нема, а то је доказано тиме што министар бежи неколико пута, из истих разлога.

Чињеница је, такође, да нас овде прозивате да ми сарађујемо са непријатељима Србије и Срба. То нама кажете. Па чак и да је тако као што неки кажу, како тај ваш велики углед у свету, углед вашег председника, углед свих вас, није довољан да спречи тај зулум према Србима? Како то Вучић није средιο већ са Трампом, с којим се редовно виђа? Или са Путином, који га сваки други дан одликује? Или са Ангелом, која, да ли ће да оде, да ли неће, али је с наше стране због Вучића. Или са Харадинајем, с којим се он сликао? Ја не. Мој претходник не. Не знам никога од мојих наследника који су се сликали с њим. То су чињенице.

Ако сте ви толико моћни, па заштитите те јадне Србе доле по Косову, а не да их прво терате да уђу у парламент са ратним злочинцима, па да уђу у владу са ратним злочинцима, па да иду на прославе годишњице странака тих истих ратних злочинаца. Имате фотографије за све то.

А онда нас оптужујете. Где сте мене видели са било ким? Иде се по страним амбасадама? Да вам кажем, у Београду су иначе стране амбасаде, нема домаћих амбасада. То схватите једном, то је основа политике.

Чињенице су да је један посланик, ја вас позивам да ме чујете добро, цитирам, сам за себе рекао да је био магарац. То је чињеница. То је шеф ваше посланичке групе. Чињеница је да од магарца никад није постао човек, нигде. И то је чињеница, и по медицини, и по чудима, и по Црној Реци и по било чему. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала.

Реч има Маја Гојковић.

Изволите.

МАЈА ГОЈКОВИЋ: Некако се борим за своје право да говорим.

Ја бих по амандману на исти начин као мој уважени колега, али само једну реченицу ћу рећи по амандману, који је он добро образложио и треба размислити да ли да га прихватимо.

Да вам кажем да сте ви тренутно у коалицији, у том савезу за свашта нешто, за упропаштавање Србије углавном, са партијом која је била пре неки дан на прослави Дана заставе на територији Косова и Метохије, где су се церекали изнад албанске заставе и клељи једни другима на љубав и на уједињење.

(Мариника Тепић: Кажите, не измишљајте.)

Један политичар из Србије. Знате ви ваљда ко долази на састанке, с ким сте заједно и с ким овде наступате заједно, с ким сте јуче и стајали овде повремено, прекјуче, кад смо почели.

Ма, нећу ја да радим то што ви радите. Ја ћу да говорим онако како ја хоћу.

А шта сте све подстакли у ова два дана, не могу да вам објасним. И нећу се више јављати за реч. Ево, обећавам.

(Балша Божовић добацује.)

Балша, то ако остварите, ваше претње, можда никад више. Можда никад више. Није проблем.

Да вам прочитам шта ваш уважени колега, овако како сте подстакли ту мржњу и хајку, и уопште и према женама које се баве политиком, а камоли према председнику Парламента државе, а ипак седите у том парламенту... Овако каже ваш министар у сенци, уважени глумац, представник грађанске опције у овој држави, јер је данас опет полудео начисто због вашег церекања овде, што сам се ја жалила што ми се нисте извинили. Не знам да ли се дрогира, то је ипак оправдање. Не дрогира се он, он ово пише свесно. И то је слика Савеза за Србију.

(Мариника Тепић: Знате ви и друге који се дрогирају.)

„Извињавам се фуксама“... Мени је тешко ово да читам, али ово читам због жена у Србији које можда размишљају код куће да се баве политиком. „Извињавам се фуксама што сам их ставио у исту реченицу са Мајом Гојковић.“ То је од малопре.

(Мариника Тепић: А ви читате твитове?)

То је ваш колега. Ево, чека вас тамо на протесту, за који дан сликаћете се заједно, грлити и љубити. Немојте, Мариника Тепић, да ми добацујете, као бога вас молим, будите секунд пристојна жена, секунд један.

(Мариника Тепић: Што се бавите Твитером? Бавите се Скупштином.)

Вама је добацавање то што неко из вашег друштва и најближег окружења каже за председника Парламента да је фукса и не одустаје од тога, јер је вама то смешно, забавља вас и нисте смогли снаге да устанете и да кажете „извини“, или да се оградите од примитивца пар екселанс Србије, који је ваш страначки колега. Наставићу да читам даље због грађана Србије и због ових мојих колегиница. И немојте више да глумите да сте члан Женске парламентарне мреже, да држимо неке глупе конференције у којима сви, као – е, баш смо нешто постигле. Шта сте постигле? Мржњу Сергеја Трифуновића према женама у Србији.

И оставите ме да прочитам, јер ви нисте председавајући. И нећете то скоро бити, зато што народ неће гласати за жене које мрзе друге жене.

„Објасните ми само“, обраћа се мени уважени министар у сенци вашег савеза, „вама је дозвољено да нас вређате, називате ђубрадима, издајницима, да нас ударате штанглама за врат, а онда када узвратимо истом мером или сличном мером ви глумите моралисте и згражавате се.“ Па онда иде врхунац престакалука: „Па не може то тако, смрадино, пиздурино, фуксо и говно. Не може.“

(Дијана Вукомановић: На шта ово личи?)

И стварно не може. Ми представљамо пристојну Србију, а ви представљате овај олош овде.

(Радослав Милојичић: Ко представља олош?)

То је ваша слика. И ви стојите два дана и не можете да се издигнете из муља који сте јуче унели у овај парламент, да кажете – ми се ограђујемо од овог, Сергеј Трифуновић нам не треба, ово је простаклук и не сме овако у Србији да се понаша.

Можете сада да машете колико год хоћете, два дана је прошло, 48 сати, ви сте вашим понашањем подстакли мржњу, дивљаштво и цртање мете на мојој глави.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Маријан Ристичевић, по Пословнику.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Даме и господо народни посланици, рекламирам члан 103. и члан 106.

Под број један, требало је да добијем реч малопре. Број два, мој колега пољопривредник... Ево их, опет лупају...

(Народни посланици опозиције негодују лупањем о посланичке клупе.)

... Мој колега пољопривредник, мучен сељак, због пољопривредних радова помешао је дневни ред. Господине председавајући, на дневном реду је закон о Централном регистру осигураника. Он је говорио о буџету. Помешао је дневни ред, вероватно због тога што је претходно помешао пиће. Не знам да ли су уз пиће служили неке гљиве.

Он је говорио о шибицарењу, ви сте ћутали. Вероватно сте ћутали зато што се он у тај спорт најбоље разуме. Вероватно због тога.

Он је говорио о сајту ЦИА, шта пише на сајту ЦИА. Верујем да ви знате да он зна шта пише на сајту ЦИА. Тамо пише да за време док је он био министар унутрашњих послова, савезни, да су му убили премијера и да је захваљујући њему дошло до искључења камера.

Дакле, господине председавајући, убудуће мало више поведите рачуна о томе. Јесте да је зимско прскање, јесте да су зимски радови, јесте да имате за разумевање колеге пољопривредника, јесте да су други више галамили а он први добио опомену, шта ћете – мучен сељак. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.)

Душан Петровић, изволите.

ДУШАН ПЕТРОВИЋ: Члан 32. став 3, о овлашћењима потпредседника, пошто сам овде и лично поменут, а и огроман број неистина изнет о томе шта се у Шапцу дешава, не само када је господин Мартиновић говорио него и неки други посланици.

Прва ствар, чињеница је да у ревизорском извештају о коме се овде говорило стоји једна потпуно тачна ствар, која је неоторива – да буџет Града Шапца није оштећен ни за један једини динар.

(Бобан Бирманчевић: Где то пише? Па што је онда подигнута кривична пријава?)

Пише у извештају ДРИ.

А онда је настала невиђена хајка посланика СНС-а, министара СНС-а да градоначелник иде на суд, па га ослободио суд, па су онда напали на суд. Па где ћете него у Стразбур да браните своју државу и свој народ?

Данас на рачуну Града Шапца имамо 850.000.000 динара и Град Шабац је ушао у велике инвестиције. Град Шабац је у овој години оштећен за четири милиона евра, и о томе сам овде амандман ставио, као што је 145 градова и општина у Србији непримењивањем Закона о финансирању локалних самоуправа и Закона о буџетском систему оштећено за 116.000.000 евра. То је чињеница.

И чињеница је, што је било више пута речено овде, да је шеф посланичког клуба Српске напредне странке сам за себе рекао да је магарац, недавно. Ја само могу да кажем – није српски њакати. Хвала вам лепо.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање? (Не.) Хвала вам.

Реч има др Александар Мартиновић.

Изволите.

АЛЕКСАНДАР МАРТИНОВИЋ: Јесам ја, Шане, рекао да сам магарац, али, за разлику од тебе, нисам лопов. А ти си био и остао најобичнији лопов и криминалац и ништа се ниси променио од 2000. године па до данас.

У извештају ДРИ стоји да Градска управа града Шапца држи непријављена 72 стана и не наплаћује закуп за 72 стана која су у власништву Града Шапца. А само за дванаест локала – дакле, овде не причамо о становима, причамо о дванаест локала – у 2015. години је, пише у извештају ДРИ, Град Шабац остварио приходе буџета мање за 9.421.000 динара, колико износе приходи закупа пословног простора којим управља ЈП „Стан“ Шабац.

Дакле, ово је само део из извештаја ДРИ, у коме јасно стоји како Душан Петровић, Небојша Зеленовић и остали пљачкају грађане Шапца.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам.

(Душан Петровић: Реплика.)

Немате право, доста је с оваквим обраћањем и оваквим дискусијама.

(Душан Петровић: Како, па рекао ми је да сам лопов.)

Имам овлашћења у складу са чланом 27.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Јелена Жарић Ковачевић.

Изволите.

ЈЕЛЕНА ЖАРИЋ КОВАЧЕВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, мој амандман односи се на унапређење рада организација надлежних за регистрацију правних и физичких лица.

(Народни посланици опозиције негодују лупањем о посланичке клупе.)

У ове организације спадају: Агенција за привредне регистре ...

Када би ове колеге прекопута престале да лупају, можда би и чуле нешто о Предлогу закона, који очигледно нису прочитали па се зато деру овде данас цео дан.

Дакле, у ове организације и органе спадају АПР, Привредни суд, Адвокатска комора и оне организације и органи који су надлежни да воде регистре о лицима која обављају одређену делатност. Управо Централни регистар ће...

(Бошко Обрадовић: Доле Влада.)

Управо Централни регистар ће те податке из базе података користити те су, сходно томе, органи и организације дужни да на дневном нивоу шаљу те податке електронским путем у јединствену базу. Пошто ће Централни регистар користити те податке, биће дужан да обезбеди електронску повезаност свих регистара и база података оних органа и организација који воде регистар о лицима која се баве неком делатношћу која је регистрована.

За потребе социјалног осигурања, Централни регистар ће сваком кориснику доделити јединствени број.

(Бошко Обрадовић: Лопови.)

Тај јединствени број...

Ево, неко виче „лопови“ док ја причам. Није занимљиво.

Тај јединствени број ће бити увезан са јединственим матичним бројем грађана и са пореским идентификационим бројем. Да би све то функционисало беспрекорно, ја сам управо поднела амандман којим се залажем за унапређење рада организација и органа који су овлашћени да воде одређене регистре о којима сам управо говорила.

Централни регистар је електронски сервис, који је пуштен у рад 2013. године. Тај портал је намењен оним обвезницима који подносе пријаве на обавезно социјално осигурање, али је намењен и осигураним лицима, тако да је намењен заправо грађанима који користе тај портал.

Потребно је организовати ефикасно вођење овог регистра, обједињавање база података, стварање правног основа да Централни

регистар користи податке из других база података. Потребно је смањити трошкове администрације, успоставити ефикаснију контролу наплате доприноса за обавезно социјално осигурање. Зато је потребно донети закон који ће уредити оснивање, органе и делатност Централног регистра, као и организација обавезног социјалног осигурања, делатност органа и организација надлежних за регистрацију правних и физичких лица, органа који воде службене евиденције о личним статусима грађана и односе Централног регистра са другим правним субјектима.

Још сам желела да кажем да, захваљујући мерама фискалне консолидације од 2014. године, Србија иде узлазном путањом и бележи економски раст. Три године заредом имамо суфицит у буџету, дугови се враћају, привлаче се инвеститори и смањује стопа незапослености, и то до те мере да данас можемо да кажемо да постоји историјски тренутак када је незапосленост најмања.

Оно што је јако важно, а о чему је говорио пре неколико дана управо и министар Ђорђевић, који је овде, јесте да је Србија приступила фондовима Европске уније. Ми смо прва земља која је приступила РЕД фонду иако нисмо чланица Европске уније. Ми смо приступили и Социјалном фонду иако нисмо чланица ЕУ. Њега су земље западног Балкана потписале овде у Београду и добили смо подршку да можемо да учествујемо у пројектима са другим земљама које јесу чланице ЕУ.

Видите, ја сам говорила, образлагала сам амандман који сам поднела, и није било тешко јер сам прочитала Предлог закона на који сам поднела амандман. Мени је јако жао што се мржња са разних друштвених мрежа пренела овде у Парламент и што овде парламентарни представници Савеза за Србију покушавају да спроводе једну тортуру сваког председавајућег и посланика СНС-а на тај начин што се деру целог дана, што не учествују у расправи, што износе неистине о томе како се њима не дозвољава да се јаве за реч. Ради се о једној потпуно небулозној ситуацији, прво, због те наказне коалиције која има овде своје представнике а, друго, јер изгледа да овде лопове брине шта је са буџетом па се ваљда због тога деру целог дана. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

По амандману реч има Наташа (Спасоје) Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Јавила сам се, господине Маринковићу, и малопре по амандману колегинице Томић. Нисте ми дали реч иако сам без уке и буке четрдесет минута стрпљиво чекала. Увезаћу оба амандмана.

Колегинице Томић, везано за агенду Генералне скупштине УН и седаманест приоритета, пошто ови овде који покушавају и мене да ометају да говорим, из овог „СИС“, што би рекла Вјерица, „савеза за издају

Србије“, не знају о чему се ту ради... Дакле, ради се о веома озбиљној ствари којом би се Србији омогућило да се смањи сиромаштво, да се изврши потребна регистрација и евиденција свих оних којима је помоћ потребна. А да бисмо то урадили, потребно је да имамо могућност да помогнемо нашим сународницима на Косову и Метохији.

Морате да схватите, и то није никаква теорија завере, овде су министри из Владе Републике Србије, ту су колеге народни посланици, да је ово веома озбиљан тренутак за земљу.

Ово што они урличу, вичу и лупају о клупе, то је нешто што је њихово право и то мени не смета, али то не би било ништа спорно да то није синхронизована акција с онима који нам отимају Косово и Метохију.

Ви сада да питате Санду Рашковић Ивић, било кога од њих овде, шта представља та агенда, они појма немају. Она можда зна како се врши регистрација избеглица, јер је за то ставила у свој џеп 500.000 динара. Жена је била на челу Комесаријата па каже – дао ми је ОЕБС. Наравно да измишља. Зато се она и удружила са Бошком Обрадовићем, који на исти начин отима, пљачка из буџета Републике Србије, пере новац. Све то раде, и ово ништа није случајно, будите сигурни у то, у тренутку када једном од посланика, колеги Остоји Мијаиловићу, и кошаркашима КК „Партизан“ Шиптари не дозвољавају да уђу на Косово и Метохију.

Ја говорим по амандману, наша посланичка група има деветнаест минута. А ви се мало умирите, господине Маринковићу, јер о регистрацији правних лица и о вама ћу да говорим на крају свог излагања. Дакле, што се тиче њих и њихове политике, ја не знам зашто ви уопште... То је ваш начин, добро, браните се и браните власт. Али када би неко из Србије требало од оваквих да се брани, па, знате, они су једна шака оних који су изгубили све оног тренутка када су пали с власти.

Ја се сећам и овог Живковића и свих ових ликова овде. Знате, он је пао с власти на основу аргументације Српске радикалне странке о лоповлукима, о издаји, о криминалу, о злоупотребама, о отпуштању радника. И сада, да неки такви ремете нешто, да говоре нама о демократским процедурама? Да једна Санда Рашковић Ивић, која је била потрчко Јеремића и Тадића и свих да би била амбасадор, да би била на функцијама, каже Вјерици Радети да она њу не треба да хвали јер би то за њу била увреда?! Па увреда је да ви то урадите, госпођо, јер Вјерица Радета, за разлику од вас и ваше породице... А имамо све шта је ваш отац говорио у кабинету Фрање Туђмана; ваљда није знао да се снима па је Фрањи говорио да је диван човек, коме се он диви, па треба да изађе на изборе 1990. године у Србији, а Срби су, знате, агресивни, ми овде, Србијанци. Дакле, ја се у томе препознајем јер сам из Шумадије.

(Народни посланици опозиције лупају о клупе.)

Дакле, такви људи покушавају нама нешто да спочитавају и ја морам онда и на то да се вратим.

Знате, ако се једном злоупотреби положај који имате, ако се опљачка буџет, као што је дотична госпођа урадила, манипулацијом са избеглицама са Косова и Метохије, то ћете да радите увек. И онда ви кажете – знате, једна Вјерица Радета, она тако прича јер је у договору с неким и она брани власт и тако нешто.

Вјерица Радета је часна Српкиња из Ливна, где су усташе, којима је Санда Рашковић Ивић рекла да је легитимна окупација Републике Српске Крајине, 1941. године убиле њеног деду Стеву солунца и 1.600 Срба у Ливањском пољу. Ви ми тада нисте дали могућност да говорим.

Дакле, господине Маринковићу, ја мислим да ви уопште нисте ни у овом тренутку сконцентрисани да пратите ни амандман колегинице Томић, ни амандман Јелене Жарић Ковачевић. Јер да јесте, ви бисте се запитали, такође код евиденције и регистрације физичких лица, предузетника (је л' тако, колегинице Ковачевић) и правних лица, како је могуће да на Вишој предузетничкој школи, на којој ви радите, а тамо ваљда морају да се плаћају доприноси за обавезно социјално осигурање, Расим Љајић, председник странке у којој сте ви још увек, а ваљда претендујете да будете председник те странке када њега ови отерају или када поднесе оставку, што није досад урадио, може да ради као предавач и сарадник у настави, то стоји на званичном сајту Агенције за борбу против корупције, и да прима плату од 75.000 динара. Објасните ми како један човек, Расим Љајић, може као лекар, који није завршио ни магистарске ни докторске студије, да ради у настави на школи у којој сте ви предавач, и један од ваших колега из посланичке групе.

Све су то питања на која ви немате одговор. Зато вам озбиљно говоримо, СРС никоме ништа не заборавља. Све ћемо до детаља да говоримо о злоупотребама, о махинацијама, а пре свега о плјачки државе и народа и вашој неодлучности да заштитите Србе на Косову и Метохији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

(Балша Божовић: Повреда Пословника!)

(Мариника Тепић: Повреда Пословника!)

(Санда Рашковић Ивић: Реплика!)

Даћу реч и по Пословнику и аконто свих права када престанете да вичете.

(Бошко Обрадовић: Дајте право на реплику Санди Рашковић Ивић.)

На тај начин нећете, рекао сам вам на почетку, ништа постићи.

(Дејан Николић: Одустали смо сви, дајте реч Санди Рашковић Ивић.)

(Горан Ћирић: Одустали смо сви, дајте реч Санди Рашковић Ивић.)

Можете викати, можете лупати, ударати, покушавати да дођете овде, можда и ...

(Балша Божовић: Одустали смо сви, дајте реч Санди Рашковић Ивић.)

Шта ћете да пробате, ја то не знам, али када будете обезбедили да можемо нормално да радимо...

(Маја Виденовић: Одустали смо сви, дајте реч Санди Рашковић Ивић.)

Молим вас за центлменски договор и за правила понашања у Народној скупштини, у складу са Пословником и у складу са Законом о Народној скупштини.

(Александра Јерков: Одустали смо сви, дајте реч Санди Рашковић Ивић.)

(Балша Божовић: Повреда Пословника!)

Покажите то грађанима и свима нама, да можемо нормално да радимо. Стварно не знам чиме сам ја то заслужио и било ко, поготово министри који су данас овде да дискутују о буџету. Стварамо једну јако лошу слику о Парламенту, али добро, грађани ће то оценити.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Милосав Милојевић.

Изволите.

МИЛОСАВ МИЛОЈЕВИЋ: Уважени потпредседниче Народне скупштине, цењени министри у Влади Републике Србије, даме и господо посланици, на основу члана 161. став. 1. Пословника Народне скупштине Републике Србије, поднео сам амандман на Предлог закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања. Предлажем да се у члану 1. Предлога закона дода став 2, који гласи: „Овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на унапређивање приватног сектора“. У том смислу, овим амандманом додатно се дефинише предмет овог закона.

Република Србија је претходних година спроводила низ реформи са циљем модернизације државног система управе. Тај тренд се наставља...

(Народни посланици Балша Божовић, Санда Рашковић Ивић, Александра Јерков, Радослав Милојичић, Дејан Николић, Мариника Тепић, Мирослав Алексић, Бошко Обрадовић, Маја Виденовић прилазе столу председавајућег.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Прекидам рад Народне скупштине и наговештавам посланицима да, у складу са Пословником, не смеју да прилазе председавајућем. Молим народне посланике да то не раде како се не бих позвао на Пословник. Хвала унапред на разумевању и молим вас да нам обезбедите да наставимо да радимо, због грађана Републике Србије.

Не желим никога да слушам, имате седишта, места, јавите се слободно, није никакав проблем. Парламент је демократски, јавите се.

Дајем паузу.

Ја вам само говорим да, у складу са Пословником, немате право да прилазите. Хвала.

Пауза је петнаест минута. Хвала.

(После паузе.)

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Санда Рашковић Ивић, реплика на излагање Наташе Јовановић.

САНДА РАШКОВИЋ ИВИЋ: Хвала, госпођо председнице. Ову реплику сам заиста јако дуго чекала.

Заиста је мени лично јако тешко да слушам оволику количину увреда од стране колегиница, морам тако да их назовем јер су део овог парламента, из Српске радикалне странке, не само на мој рачун него и на рачун мог покојног оца. То није уперено само према мени, него је уперено према свим женама овде, које могу да буду вређане и чији родитељи, очеви и мајке могу да буду провлачени кроз бласто и кроз лаж.

Ове две госпође из Српске радикалне странке – морам да се реферишем на Наташу Јовановић, јер за њу сам и добила реплику – најгорим речима су оцрниле мог покојног оца, који је, као што сам већ рекла, био и остао икона крајишких Срба, и не само крајишких Срба. Мој отац је био човек мира, човек договора и ја сам уверена да многи људи данас, па и они који припадају Српској напредној странци, сматрају – да је слушан мој отац, а не неки други, а не Милошевић и они који су му дували под крила, а то је био Шешел, данас би Срби били на својим местима, били би у Крајини и не би дошло до оволике муке, несреће и крвопролића.

Још нешто да кажем, овде се мој отац у дискурсу госпође Јовановић малтене показује као издајник, као сарадник Хрвата и хрватске службе. Међутим, ја бих њима одавде препоручила књигу...

(Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Време. Захваљујем.

(Санда Рашковић Ивић: А не дате?)

Не да не дам, ово сам у консултацији са својим уваженим колегама урадила, да покажем како неко заиста треба да добије реплику, а како немате солидарност када се вређа нечији отац, а није неког од вас и када се вређа жена у овом парламенту, а није неко од вас.

(Бошко Обрадовић: Повреда Пословника.)

Сада идемо даље зато што је стварно било доста.

Да, на Твитеру, то је ваша слика, да имате оправдање за бљувотине које се износе на мој рачун, ја ћу то поновити, на мој рачун, зато што се црта мени мета на челу, што се на мој рачун износе морбидне оптужбе и свако на улици после тога што је изнето на мој рачун може да ми приђе и уради шта год хоће због хајке коју водите два дана против мене.

(Мариника Тепић: Повреда Пословника.)

Нема Пословника и нема више хаоса у овом парламенту. Ако вам је до хаоса, погрешили сте зграду парламента.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Јован Палалић.

Да ли је Јован Палалић овде?

Да ли неко други ко има време за расправу жели да расправља?

(Бошко Обрадовић: Да.)

Само да проверим да ли имате време за расправу.

Зоран Живковић први има време од пријављених.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Ја сам потпуно изненађен вашом констатацијом да сте угрожени и позивам све надлежне службе, било да су то људи из полиције, из тајне службе или неких других специјалности, да вам помогну, јер ниједна жртва нова, ма каква била, не би била било коме пријатна међу нама. Али бојим се да имате погрешну представу и да поново правите циркус ни око чега и сигуран сам да је ваше здравље на добром месту, а ваша безбедност потпуно заштићена.

Што се тиче буџета, буџет је лоповски, преварантски, напредњачки...

ПРЕДСЕДНИК: Ово није по амандману, уважени колега. Водићемо седницу онако како је требало од почетка. Ово није по амандману.

Да, наравно да сам ја здрава.

Немојте да кварите микрофон. Издржали сте двадесет секунди да радимо како треба да се ради.

На члан 1. амандман је поднео посланик доц. др Михаило Јокић.

ЗОРАН ЖИВКОВИЋ: Ја вас молим да угасите микрофон, осећам се непријатно с упаљеним микрофоном.

ПРЕДСЕДНИК: Реч има народни посланик Михаило Јокић.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Молим вас, поштована председавајућа, поштовани министре, хоћу да кажем да је у овом тренутку најважније да буџет за 2019. годину обезбеди ценовну и финансијску стабилност. Мислим да сте ви овим буџетом то постигли. Ја ћу анализирати оно што је најважније, а то је макроекономска политика која је предвиђена за 2019. годину.

Оно што је ново, што сте ви технички урадили у овом буџету, јесте да сте извршили артикулацију бруто домаћег производа. Ја вам у име свих нас посланика захваљујем, јер БДП показује све, мада ћу после тога

говорити и о томе да треба тај бруто домаћи производ заменити бруто националним производом.

Ви сте овде констатовали да ће лична потрошња бити иста. Значи, упоређујемо буџет у 2018. и 2019. години, да ће лична потрошња, што представља један сабирак у БДП-у, бити иста, да ће државна потрошња са 0,6 процентних поена у 2019. години бити 0,3 процентна поена, што значи да ће државна потрошња бити мања. Шта то истовремено значи? Да они који су рекли да је овај буџет изборни ...

(Бошко Обрадовић: По амандману.)

Молим вас. Молим вас, тише мало.

По амандману, да.

(Председник: Молим посланика Јокића да се обраћа мени која водим ову седницу.)

Извињавам се. Молим вас да ми омогућите концентрацију.

(Председник: Добрацавање занемарите.)

Молим.

Значи, државна потрошња је смањена, не долази у обзир квалификација или обележје да је буџет изборни. Мислим, то је смешно.

Даље, дефлатор БДП-а, пазите, врло важан показатељ, био је 2,4; ви предвиђате у 2019. години 3,3, што је врло битно, креће се у оним границама 3 плус минус 1,5%.

Даље, салдо домаћег рачуна, односно текућег државног рачуна, а то је разлика између увоза и извоза, био је 5,2 индексна поена, сада ће бити минус 5 поена, али тај минус ми покривамо, што сте ви лепо написали, директним инвестицијама, што ћемо учинити и у 2019. години јер ће то бити 5,7 процентних поена.

Оно где сте ви исувише скромни и конзервативни – имамо фискални резултат плус 0,6 у 2018. години, да ли је тако, а ви предвиђате минус 0,5 у 2019. години. Значи, постоји неки обзир да неће бити, али ја мислим да ће резултат бити много бољи у 2019. години.

Оно што желим да кажем јесте да је бруто домаћи производ америчка категорија, која је измишљена за земље у развоју, да се заштите мултинационалне компаније. Ми и остале земље, значи ван Америке, морамо се борити да своје пословање исказујемо у бруто националном дохотку, јер бруто домаћи производ садржи и оно што се произведе у Србији а не остаје у Србији. Због тога, морамо се сконцентрисати на бруто национални доходак. Да бисмо то постигли, морамо целокупно своје трговинско пословање, све своје трговинске и економске односе са земљама у окружењу, са земљама у Европи и свету везати за националну валуту. Долар је, ја сам то једном приликом рекао, сад ћу да поновим, највеће зло које је задесило свет.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, време сте потрошили.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК: Време сте потрошили, посланиче. Захваљујем.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Па кад ћу имати ја довољно времена да кажем? Никад немам времена. Мислим, стварно... Ево, ни пола нисам рекао што сам мислио.

ПРЕДСЕДНИК: Посланиче, ја бих вас молила да барем ви не вичете на мене.

МИХАИЛО ЈОКИЋ: Не, далеко било. Извињавам се.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

Од пријављених, Бошко Обрадовић има време за амандман.

И надам се да сте прочитали амандман.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Користим време посланичке групе. И, да напоменем, апсолутно сам против овог амандмана колеге Јокића. Сматрам да овај амандман само говори о томе да ако нисмо досад могли да се уверимо да владајућа већина говори истину, не знам како сада да вам верујемо на реч.

Овде сте својевремено обећавали да ћете донети закон о испитивању порекла имовине, па га нисте донели. Овде сте својевремено обећавали да ће јавни извршитељи да направе не знам какав квалитет у нашем правосудном систему, а јавни извршитељи пљачкају грађане Србије. Овде сте у своје време причали да ћете помоћи домаћу привреду и пољопривреду, а помажете искључиво стране фирме и стране банке. Банке у Србији деру кожу с леђа грађана Србије. Кренули сте чак и да распродајете наша природна и привредна богатства. Продали сте ПКБ, продали сте РТБ Бор, продали сте Аеродром Београд. Ко после свега тога вама може било шта да верује? Све што сте рекли и обећавали пре избора, слагали сте.

Коначно, ево, данас је објављена и вест да је фирма Тонија Блера расписала посебан конкурс у Београду за два саветника, јер му треба помоћ за саветовање председника Владе Србије и председника државе, што је доказ да се и даље Тони Блер налази на месту саветника Александра Вучића. Постављамо питање министру финансија – да ли се Тони Блер финансира из буџета и са које ставке или се Тони Блер финансира на неки други начин, и колико се плаћа Тони Блер као саветник?

Да ли иједна држава на свету узима за саветника ратног злочинца који ју је бомбардовао, да ми наведете још један пример такве државе која је нешто слично урадила?

Или, да ми наведете и одговорите на питање зашто још увек нисте изашли из владе Рамуша Харадинаја. Зашто посланици Српске напредне странке седе у тој влади, седе у тој скупштини... (Искључен микрофон.)

ПРЕДСЕДНИК: Молила бих вас, о амандману, ово није у складу са предложеним амандманом. Мислим да сте помешали тачке дневног реда. Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела посланица Душица Стојковић.
(Михаило Јокић: Реплика.)

Није вас споменуо.

Реч има народни посланик Душица Стојковић.

Изволите.

ДУШИЦА СТОЈКОВИЋ: Захваљујем, председнице Гојковић.

Уважени министри са сарадницима, драге колеге народни посланици, ја ћу се вратити на тему данашњег дневног реда, а то је расправа о Предлогу закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања.

Поднела сам амандман на члан 1. овог закона који се односи на основне одредбе. Мој амандман иде у правцу унапређења услова осигураних лица. Могу вам рећи, иако је овај Закон о Централном регистру усвојен још 2010. године, Централни регистар је 2013. године почео са радом, у пракси је заиста било бројних потешкоћа, бројних недоумица и отуда потреба за овим новим законом, да се просто све оне потешкоће које су постојале у пракси уклоне.

Доношење новог закона о Централном регистру вишеструко је значајно за превазилажење бројних проблема који прате систем наплате доприноса за социјално осигурање с обзиром на то да контрола наплате доприноса није била довољно ефикасна.

Ја сам неко ко долази из града Београда и могу вам говорити о наплати доприноса за социјална давања, како је то било за време претходне власти. Године 2013, када је Српска напредна странка преузела одговорност за вршење власти у Граду Београду, бивши градоначелник Града Београда оставио нам је дуг у износу од 1,2 милијарде евра. Структура тог дуга је била таква да је претходни градоначелник, та перјаница и лидер опозиције, био дужан и свој деци, породиљама, трудницама у главном граду. Структура дуга Града Београда за време Драгана Ђиласа била је таква да је износила 662.000.000 евра за кредит, са каматама, које ће сви Београђани исплаћивати до 2036. године.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, време.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Снежана Петровић.

Да ли жели реч?

СНЕЖАНА ПЕТРОВИЋ: Захваљујем, председнице.

Уважени министре, поштоване колеге народни посланици, успостављање и вођење централне базе података у којој ће бити

обједињене различите базе података за исте групе корисника у области социјалног осигурања, у најкраћем, могло би се дефинисати као разлог за доношење предложеног закона.

Како би повезивање и обједињавање вођења разних видова евиденција постало доступније корисницима и олакшало извршење јавних служби, указала се потреба за увођењем електронске управе, односно компјутеризације постојећег тзв. папир система, чији је циљ увођење нових стилова управљања и одређивање стратегија при обављању послова и достављању важних информација.

Развојем модерних информационо-комуникационих технологија јавиле су се различите идеје о примени нових технолошких достигнућа са циљем организованијег живота корисника различитих административних услуга. Произилази да су замисли, идеје и планови, једном речју пословање различитих субјеката са базама података, незамисливи без информационо-комуникационих технологија.

Развијене земље су одавно употребом нових технологија прешле у еру електронског пословања и на тај начин у много чему помогле својим грађанима. Захваљујући одговорној Влади Републике Србије, која се стара о праћењу и имплементацији нових технологија и светских трендова, дошли смо до времена када је и код нас почела имплементација електронске управе у циљу ефикаснијег и безбеднијег функционисања јавних служби, а све са циљем помоћи грађанима и привредним субјектима у обављању разних административних послова.

У дану за гласање подржаћемо предложени закон. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео посланик Горан Николић.

Да ли жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео посланик Огњен Пантовић.

Изволите.

ОГЊЕН ПАНТОВИЋ: Хвала.

Даме и господо народни посланици, уважени министри са сарадницима, Предлог закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања је наставак спровођења политике ове владе о дигитализацији јавне управе.

Влада Србије улаже велике напоре на пољу дигитализације, а посебно дигитализације јавне управе. Циљ је да Србија добије што економичнију, транспарентнију и ефикаснију јавну управу, а средство за постизање тог циља је модерна и свима доступна електронска управа. Нове технологије олакшавају живот грађанима, убрзавају процедуре, али такође олакшавају посао и службеницима у институцијама Републике, покрајине, градова и општина. Данас имамо ситуацију да се фирме

отварају за 24 часа, грађевинске дозволе се много брже добијају, могуће је користити електронски потпис, електронски печат. Донесен је Закон о електронској управи.

И овај Предлог закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања је одличан корак на овом путу. Централни регистар је електронска база података и електронски сервис који се заснива на савременим ИТ технологијама. Овај предлог закона обезбеђује законски основ за повезивање са другим регистрима, како би се омогућио бржи и ефикаснији рад.

Позивам све колеге да у дану за гласање подрже овај предложени закон. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео посланик Милан Кнежевић.

Изволите.

МИЛАН КНЕЖЕВИЋ: Поштована председнице, уважени министри, даме и господо народни посланици, поштовани грађани Србије који гледате овај пренос, поднео сам овај амандман на први члан Предлога закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања.

Моје колеге су већ поменуле да је сврха доношења овог закона ефикаснија контрола наплате доприноса за социјално осигурање, затим, смањење трошкова администрације и ефикасније функционисање система социјалног осигурања, као и повезивање овог регистра социјалног осигурања са Пореском управом.

Али ја бих хтео да подсетим на нешто што наши суграђани знају и посланици сигурно – постојала је у овој држави једна служба која се звала Служба друштвеног књиговодства (или СДК). У време док је она функционисала није могао ниједан динар, да ли је лични доходак, хонорар, ауторски хонорар, било каква исплата није могла да буде обављена без уплате доприноса, у складу са законом државе Србије.

Она је наравно функционисала, можда не на одговарајући начин, али је била веома значајна. Међутим, она је 2003. године, у време када су кренуле те приватизације, укинута и онда су се појавили проблеми. Укинута је зато што је вероватно тај део новца одлазио у нечије туђе руке. Зато су се појавили они проблеми да су људи имали неуплаћен пензијски стаж, неуплаћене доприносе за здравство, па је било потребно да се повезује пензиони стаж, па нису могли да иду на преглед...

Значи, један систем је био урушен у претходном, ДОС-овском режиму. Сада је ово успостављено, наравно на једној више електронској и дигитализованој...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала, време.

Захваљујем.

На члан 1. амандман је поднела посланица Ана Чарапић.

Да ли жели неко реч?

Изволите.

АНА ЧАРАПИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Поштовани министри са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, данас расправљамо о Предлогу закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања, о одличном законском решењу, које подразумева јединствену базу података осигураника, осигураних лица и евиденције обвезника доприноса.

Дакле, Предлогом закона предвиђа се база података која је компатибилна са Пореском управом, Агенцијом за привредне регистре, Националном службом за запошљавање, ПИО фондом и Републичким фондом за здравствено осигурање.

Законско решење ће у потпуности донети пуне ефекте обједињене наплате. Подсетићу, обједињена наплата је најбољи реформски подухват Владе Републике Србије, Владе Александра Вучића, и у примени је од 1. јануара 2014. године. Управо је обједињена наплата допринела фантастичним резултатима у наплати доприноса. Зато је у 2019. години предвиђен 35 милијарди динара већи пензиони фонд него у 2012. години. То су значајно велика средства с обзиром на то да никада нисмо имали стабилнији девизни курс и никад нижу стопу инфлације. Значи, у потпуности ћемо поправити и положај наших пензионера и у наредном периоду.

Подсетићу грађане Србије, овим законским решењем се успоставља контролна функција наше државе над токовима новца и над обрачунатим и плаћеним порезима и доприносима, коју је наша држава изгубила 2003. године када је бивши режим угасио Завод за обрачун и плаћање, који је био најбоље организована институција у нашој држави, Завод који је штитио интересе грађана и у потпуности контролисао новчане токове.

Након тога, Република Србија, значи од 2003. године, креће путем пљачкашке приватизације, где је од 3.017 државних предузећа 2.000 предузећа у потпуности престало да ради, а хиљаду је на ивици егзистенције.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео посланик Верољуб Арсић.

Да ли желите реч?

ВЕРОЉУБ АРСИЋ: Даме и господо народни посланици, господо министри, расправљамо о овом обавезном регистру социјалног осигурања и заиста ме изненадило да ниједан од мојих колега посланика није дао одговор одакле се пуни фонд социјалног осигурања, али знају да кажу моје колеге како порезима и акцизама пљачкамо грађане. Акцизе на моторна

горива нису повећаване од 2011. године и гориво је данас јефтиније него што је било 2011. године, у номиналном износу.

Значи, проблем је, изгледа ми, у томе да сада када се сваки динар од пореза, акциза и других фискалних оптерећења на овај или онај начин враћа грађанима нико од колега посланика бившег режима неће да каже да се из пореза и доприноса примају плате у здравству, примају плате у просвети, примају плате у полицији, примају плате у војсци, изграђују се ауто-путеви, праве се школе. И највећи је проблем то што грађани могу данас да виде сваки динар где је утрошен, зато је толики отпор. Зато се и прави нека сцена као што је била у Француској, зато што, за разлику од бившег режима, где се данас новац троши, то се види, не завршава ни на Сејшелима, ни на Девичанским острвима, нема потребе да се носе ...

ПРЕДСЕДНИК: Хвала. Време.

На члан 1. амандман је поднела Ана Караџић.

Да ли желите реч?

АНА КАРАЏИЋ: Поштована председнице, поштовани министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на Предлог закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања јер желим да истакнем важност дигитализације као једног од приоритета које Влада Републике Србије спроводи. Дакле, Влади је важно да грађани буду у фокусу и да је систем управо окренут ка грађанима и дигитализација је начин да се то и постигне. Чула сам скоро податак да 500.000 сати људи годишње чекају у редовима. На овај начин, то ће аутоматски бити спречено, уштедеће се и новац и време. Централни регистар такође дигитализацијом омогућава да се подаци размењују између Министарства финансија, ПИО фонда, здравственог осигурања, Пореске управе итд.

Ових дана разговарамо о буџету и о томе како поред развојног имамо и социјални аспект, а то је повећање плата и пензија и смањење незапослености. Такође, постоји податак да смо 2013. године имали више од 25% незапослених људи, данас је то око 11,5%. Дигитализација и овај правац којим се Владе креће омогућавају да се направи један транспарентан систем где ће сви моћи да виде где се новац улаже, како се новац троши. На тај начин смо омогућили долазак нових инвеститора, отварање нових фабрика, нових радних места и на тај начин имаћемо реализоване те социјалне аспекта буџета, значи повећање плата, повећање пензија и смањење незапослености.

Ја вас молим да у дану за гласање подржите овај амандман. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела посланица Александра Јевтић.

Да ли неко жели реч?

АЛЕКСАНДРА ЈЕВТИЋ: Захваљујем, председавајућа.

Поштовани министре са сарадницима, уважене колеге, буџет општине Врњачка Бања за 2019. годину, као и буџет Републике Србије, представља развојни буџет јер је базиран на пројектима и инвестицијама.

С обзиром на то да се ради о Врњачкој Бањи и да је то туристичко место, потребно је више улагати, наравно, у инфраструктуру града, пре свега због великог прилива гостију јер је број присутних гостију свакога дана све већи и дуплиран у односу на становништво.

Очекујем наравно, као и до сада, подршку Владе и њених ресорних министарстава, да подрже квалитетне пројекте који су донети и да се помогне, уколико има могућности, Општини пошто смо одрадили први део градње базена, односно улаже се у тренажни центар за ватерполо, који ће имати великог утицаја на развој спорта у Србији. С обзиром на то да постоје овако капитални пројекти, молим вас да помогнете да се приведе крају управо тај ватерполо центар, да би наша ватерполо репрезентација могла да тренира, наши златни делфини.

Наравно, желим да вам се захвалим и да вас замолим, уколико сте у могућности, да се у неком тренутку изврши анализа трансферних средстава која иду са виших нивоа на ниже нивое, јер се Врњачка Бања тренутно налази на јако ниском нивоу што се тиче тих трансферних средстава, односно на годишњем нивоу то износи око 89.000.000 динара. Ја вам се захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Душко Тарбук.

Немате више времена, потрошили сте време групе.

(Александра Јерков: Пословник.)

ДУШКО ТАРБУК: Захваљујем, председавајућа.

ПРЕДСЕДНИК: Дуго сте издржали да будете фини. Није ничим повређен Пословник.

(Марко Ђуришић: Не можете ви да знате то.)

Господине Тарбук.

ДУШКО ТАРБУК: Поштовани министре са сарадницима, уважени грађани Србије, доношење закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања вишеструко је значајно за превазилажење бројних проблема који прате систем наплате доприноса за социјално осигурање. Самим тим, контрола наплате доприноса биће још ефикаснија.

С обзиром на то да ће Централни регистар установити редовне месечне анализе и усаглашавање података из базе Централног регистра о обвезницама уплате доприноса – послодавцима и осигураницима у погледу уплате доприноса за обавезно социјално осигурање, обавештаваће се Пореска управа о свим уоченим неправилностима ради даљег

поступања. Може се засигурно постићи висок ниво наплате доприноса за обавезно социјално осигурање и унапредити ниво извршавања законских обавеза. Месечни извештај на нивоу осигураника огледа се у обезбеђивању потребних података како би се много брже идентификовали несавесни послодавци и избегле ситуације да доприноси остану неплаћени, чиме ће радници и њихова радна права бити заштићени. Мислим да је ово одличан закон за радне људе у овој земљи.

Молим своје поштоване и уважене колеге да у дану за гласање подрже овај закон. Наравно, ако буду имали снаге и времена, и мој амандман. Захваљујем.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео посланик Бојан Торбица.

БОЈАН ТОРБИЦА: Поштована председнице, цењени министри са сарадницима, колеге народни посланици, разлози за доношење закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања садржани су у потреби организовања ефикасног облика за обављање послова успостављања и вођења централне базе података, у којој ће бити обједињене различите базе података које се воде за исте групе корисника у области социјалног осигурања. Увођење централне базе података о обвезницима доприноса за социјално осигурање, послодавцима и осигураницима између осталог треба да обезбеди ефикаснију контролу наплате доприноса за социјално осигурање, смањење трошкова администрације и ефикасније функционисање система социјалног осигурања.

Амандман којим сам предложио предвиђа да се у члану 1. Предлога овог закона дода став 2. који гласи: „Овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на ефикасност установа социјалне заштите“.

Социјална заштита је делатност којом се обезбеђује одређени степен социјалне сигурности сваком човеку и задовољавање различитих потреба социјалне заштите грађана и њихових породица. Зато се и оснивају установе социјалне заштите с циљем остваривања права и пружања услуга у области социјалне заштите, као и ради обављања развојних, саветодавних, истраживачких и других стручних послова у социјалној заштити и остварења других утврђених интереса. Изузетно је важно да и предлогом овог закона, колико је могуће, утичемо на њихову ефикасност. Пошто се установе социјалне заштите оснивају и раде као установе за децу и младе или као установе за одрасле и старије кориснике, тј. служе за остваривање права и пружање услуга у области социјалне заштите свим генерацијама, од оних најмлађих до оних најстаријих, изузетно је битна њихова што већа ефикасност у раду, јер ћемо само

максимално ефикасним установама социјалне заштите успети да у потпуности задовољимо потребе њихових корисника. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднела посланица Соња Влаховић.

СОЊА ВЛАХОВИЋ: Захваљујем, поштована председнице.

Уважени министри, колеге и колегинице, поштовани грађани Србије, већ данима слушамо расправу о најважнијем закону, закону о буџету наше земље. Већ данима слушамо дискусије наших колега из опозиције, појединих, и схватила сам да су они постали опозиција не само власти и владајућој коалицији, они су ...

(Председник: Посланице, будите љубазни, само о амандману.)

Један од реформских закона, који је веома битан за буџет, из сета финансијских закона, поштована председнице, што обезбеђује и позитивне оцене ММФ-а, Европске комисије, Светске банке. После тешких економских реформи и фискалне консолидације дошли смо до маркоекономске стабилности. Поносна сам што сам посланица Српске напредне странке, поносна сам на Владу Републике Србије, зато што су видљиви резултати. Привредни раст је 4,5%, јавни дуг нам се смањује, инфлација је 2,3%, суфицит уместо дефицита у буџету, смањена незапосленост, а чули смо да није тачна информација, 11,9% нам је смањена незапосленост. Запослили смо 370.000 људи, цена рада нам је повећана, туризам нам је у порасту, животни стандард наших грађана је бољи. Повећали смо плате, пензије.

Не очекујем од посланика опозиције да воле Владу Републике Србије, да воле председника Александра Вучића, али очекујем да воле нашу земљу Србију. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео посланик Ђорђе Комленски.

Изволите.

ЂОРЂЕ КОМЛЕНСКИ: Захваљујем, председавајућа.

Другарице и другови, даме и господо, поштовани министри, заиста, компонента социјалне равноправности, социјалне правде јесте јако важан елемент, који јесте уграђен у овај закон, али мислим да његово истицање у општим одредбама и прихватање овог амандмана може да донесе само на квалитету у примени овог закона, као и у доношењу будућих подзаконских аката који треба да пропрате реализацију свега овога.

Наиме, питање социјалне равноправности свих грађана кроз стварање Централног регистра је врло јасно профилисано интересом сваког од нас да свако према својим приходима, равномерно, благовремено буде оптерећен, буде обавезан, плати порезе и доприноси држави које је дужан да да, јер само апсолутним обухватањем свих

корисника, који треба да буду обавезани и пропраћени да ли поштују своје обавезе, терет давања може да буде правично распоређен, сразмерно приходима које грађани имају. Ширење обухвата и благовремено праћење једноставно ће обезбедити да пореске обавезе, социјална давања која су сви обавезни кроз приходе које имамо да уплаћујемо држави буду смањена, да ми лично будемо мање оптерећени, а да терет буде равномерно подељен.

Оно што је проблем, то је што ми овај систем, који смо некад имали јако добро разрађен, не овако, у електронском облику, брзом и ефикасном, какав овај треба да буде... Нажалост, после осамнаест година од разарања тог система крећемо поново испочетка, али боље икад него икад.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео посланик Младен Лукић.

Изволите.

МЛАДЕН ЛУКИЋ: Захваљујем, председнице.

Уважени министри са сарадницима, колегинице и колеге народни посланици, доношењем овог реформског закона правимо здрав темељ за напредак друштва и повећање животног стандарда.

Разлози за доношење овог закона садржани су у потреби увођења централне базе података о обвезницима доприноса за социјално осигурање, послодавцима и осигураницима.

Циљ закона је обезбеђивање ефикасније контроле наплате доприноса за обавезно социјално осигурање, смањење трошкова администрације и ефикасније функционисање система социјалног осигурања. Основна сврха и разлог јесте регулисање размене података у погледу уплате доприноса за обавезно социјално осигурање која је успостављена између Централног регистра и Пореске управе, а која је у потпуности реализована успостављањем обједињене наплате пореза и доприноса по одбитку.

Како је Централни регистар пре свега електронски вођена база података и електронски сервис који се заснива на ИТ технологијама, неопходно је било обезбедити и законски основ за повезивање са другим регистрима и евиденцијама у Републици Србији како би се омогућило ефикасније и брже остваривање права и испоштовали захтеви у погледу електронске размене података државних органа, односно развоја е-управе, а све у циљу повећања ефикасности како Централног регистра тако и других органа и организација, корисника података из Централног регистра.

С обзиром на то да Централни регистар представља јединствену базу података свих осигураника и осигураних лица, овим законом преузимају се надлежности у погледу вођења регистра запослених,

изабраних, именованих, постављених и ангажованих лица. Захваљујем на пажњи.

ПРЕДСЕДНИК: Поштовани посланици, само да вас обавестим о допису Радио-телевизије Србије да за који минут неће више бити у могућности да прате заседање Скупштине Србије због преузетих обавеза преноса утакмице Европског првенства у рукомету за жене.

На члан 1. амандман је поднео посланик Ненад Митровић.

НЕНАД МИТРОВИЋ: Поштована председнице, господо министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднео сам амандман на члан 1. Предлога закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања.

У члану 1. Предлога закона уређују се оснивање, органи и делатност Централног регистра обавезног социјалног осигурања, односи између Централног регистра обавезног социјалног осигурања и организација обавезног социјалног осигурања, органа надлежног за послове јавних прихода, органа и организација надлежних за регистрацију правних и физичких лица, органа који воде службене евиденције и регистре о личним статусима грађана и података који су од значаја за обвезнике уплате доприноса, односи Централног регистра обавезног социјалног осигурања са другим правним субјектима, као и друга питања од значаја за рад Централног регистра обавезног социјалног осигурања.

Предлог закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања између осталог треба да обезбеди ефикаснију контролу наплате доприноса за социјално осигурање, смањење трошкова администрације и ефикасније функционисање система социјалног осигурања.

Позивам колеге народне посланике да у дану за гласање подрже Предлог закона. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК: На члан 1. амандман је поднео посланик Верољуб Матић.

Да ли жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео...

Извињавам се, Маријан Ристичевић.

МАРИЈАН РИСТИЧЕВИЋ: Не, па ја сам следећи.

Даме и господо народни посланици, јављам се по свом амандману.

Дакле, љубав према храни је најискренија љубав. Џаба вам злато и дијаманти кад нестане хране и воде. Пољопривредници су, без обзира на то што производе храну и што на такав начин људе одржавају у животу, постали најсиромашнији слој грађана. Мислим да је дуг за ПИО и дуг за здравствено осигурање земљорадника око двеста милијарди, заједно са каматом. Молим господина министра да ово саслуша, јер се мора наћи решење за дугове пољопривредника, који износе преко двеста милијарди

и приближавају се износу од две милијарде евра. Мислим да би требало разговарати и не кажњавати оне који су то већ редовно плаћали. Треба разговарати да се за одређен проценат дуга прода пољопривредницима тај дуг, рецимо, да измире то за 5–10% обавеза које дугују и камате, и да на такав начин, с једне стране, приходимо и, с друге стране, решимо пољопривреднике дугова, да и они могу да оверавају здравствене књижице и да могу да буду збринуте, и на пензијски начин и на начин да ће бити здравствено осигурани.

Предлажем да пољопривредници, који су ове године добили значајно већа средства... Овај тамо што приговара, у народној ношњи, што глуми домаћина, каже да је четрдесет једна и по милијарда мало, а кад је он добијао од Душана Петровића новац деветнаест милијарди је било пуно, а исти курс евра је био.

Дакле, ми захваљујемо на томе што смо добили седам милијарди и шестсто више као пољопривредници, али молимо Министарство финансија да размисли о томе да се дугови пољопривредника, који за ПИО и здравствено осигурање износе преко двеста милијарди, на одређен начин компензују – или субвенцијама или да им се то прода за пет посто од стварног дуга. На тај начин решићемо њихов проблем а показати онима који су досад плаћали ПИО осигурање да њих не кажњавамо, јер је износ камата далеко већи него што је износ дуга. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Владимир Маринковић): Хвала, колега Ристичевићу.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Станија Компировић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има Станија Компировић.

СТАНИЈА КОМПИРОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, грађани Србије, да се земља гради, ради и напредује говори и сет закона и Предлог буџета који се налазе испред нас и који су на дневном реду. Пад незапослености, која сада износи 11,3%, који јесте приоритет Владе, повећање плата и пензија, све то ћемо добити усвајањем буџета за 2019. годину, а све захваљујући политици нашег председника Александра Вучића; ми остварујемо и отварамо фабрике, изграђујемо путеве.

Политика мира коју он води, питање Косова и Метохије, које је тешко и комплексно, зато наш председник чини све да се не угрози мир и стабилност на тим просторима... Већ петнаест дана на просторима Косова и Метохије мирним путем се боримо против терора албанске власти која је на робу из Србије увела таксе од 100%. У 21. веку неко жели да нам ускрати основно право, право на живот, храну, воду, право на лечење,

право на учење, управо на постојање на тим просторима Косова и Метохије. Неће нас уништити, храбро и мирно одговарамо на те мере, наши студенти, мајке, жене, излазећи и показујући жељу за опстанком на нашим огњиштима. Захваљујући економски јакој Србији, и ми смо на просторима Косова и Метохије јачи и јединственији. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Жарко Богатиновић.

Изволите, колега Богатиновићу.

ЖАРКО БОГАТИНОВИЋ: Захваљујем, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министре са сарадницима, основна сврха оваквог предлога закона јесте регулисање размене података у погледу уплате доприноса за обавезно социјално осигурање која је успостављена између Централног регистра и Пореске управе, а која је у потпуности реализована успостављањем обједињене наплате пореза и доприноса по одбитку.

Овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на побољшање заштите пољопривредних осигураника.

Искористио бих прилику да се осврнем на Програм подршке спровођењу мера равномерног регионалног развоја кроз учешће државе у економско-финансијским подстицајима за земљораднике и пољопривредне задруге у 2018. години на целокупној територији Републике Србије. На основу овог програма расписан је јавни конкурс, а циљ Програма је системско унапређење пословања задруга као и квалитета живота у руралним срединама кроз равномернију расподелу дохотка и повећање економских могућности у склопу равномерног регионалног развоја. Реализацијом Програма унапређује се задружни систем и повећава конкурентност али се обухвата и аспект друштвених и социјалних промена, у којима су задруге значајни актер.

Са територије града Лесковца на јавни конкурс пријаве са прописном документацијом доставило је девет земљорадничких и пољопривредних задруга, а бесповратна средства по Програму одобрена су за четири задруге, и то за: 1. Земљорадничку задругу „Професионал СМС“ Доње Трњане, 2. Пољопривредну задругу „Кумови плус“ Вучје, 3. Земљорадничку задругу „Петровић“ Горње Крајинце и 4. Земљорадничку задругу „Градац–воће“ Градашница. По Програму, укупно одобрена средства за четири задруге са територије града Лесковца за 2018. годину износе 36,4 милиона динара. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, уважени колега Богатиновићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Никола Јоловић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Дубравка Филиповски.

Изволите.

ДУБРАВКА ФИЛИПОВСКИ: Захваљујем, председавајући.

Суштина овог закона је брига о сиромашнима. Агенда о одрживом развоју до 2030. године има за циљ искорењивање сиромаштва и усмеравање друштва ка одрживом инклузивном развоју. Србија је усвојила ову агенду и обавезала се на реализацију ових циљева. Предлог закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања наставак је реализације ове агенде али је ово и реформски закон, од чије ће примене корист имати грађани јер ће администрација бити бржа и ефикаснија.

Дакле, циљ овог закона је већа транспарентност, ефикаснија контрола исплате социјалних давања али и боља међусекторска координација институција. Циљ овог закона је висок ниво наплате доприноса за обавезно социјално осигурање, као и да се унапреди ниво извршења законских обавеза.

Оно што је Влада Републике Србије успела за време мандата Александра Вучића и сада Ане Брнабић јесте да реформским процесима у исто време смањи стопу незапослености али и повећа број запослених.

Амандман који сам поднела на предлог овог закона додатно дефинише закон. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Филиповски.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик др Десанка Репец.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Јовица Јевтић.

Да ли неко жели реч?

Изволите.

ЈОВИЦА ЈЕВТИЋ: Поштовани председавајући, уважени министре са сарадницима, поштоване колеге народни посланици, на члан 1. предложеног закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања подносим амандман у смислу додавања става 2, који прецизније дефинише повезаност предложеног законског решења са равномерним развојем Републике Србије.

Иначе, чланом 1. Предлога закона прописана је област која се уређује законом, а то је, пре свега, оснивање, органи, делатност Централног регистра, као и његов однос с осталим органима у систему функционисања социјалног осигурања. Усвајањем овог закона обезбедиће се јединствена база података о обвезницима доприноса за обавезно социјално осигурање, осигураницима и осигураним лицима у коју се подаци уносе и у којој се чувају и дневно електронски ажурирају.

Како је Централни регистар пре свега електронски вођена база података и електронски сервис који се заснива на ИТ технологијама, неопходно је било обезбедити законски основ за повезивање са другим регистрима и евиденцијама у Републици Србији како би се омогућило ефикасније и брже остваривање права и испоштовали захтеви у погледу електронске размене података државних органа, односно развоја електронске управе, а све у циљу повећања ефикасности како Централног регистра тако и других органа и организација, корисника података из Централног регистра.

Основна сврха и разлог јесте регулисање размене података у погледу уплате доприноса за обавезно социјално осигурање која је успостављена између Централног регистра и Пореске управе, а која је у потпуности реализована успостављањем обједињене наплате пореза и доприноса по одбитку.

Одговорна социјална политика, а свакако је предложено законско решење део те политике, утиче на равномерни развој Републике Србије у свим областима друштвеног живота, па је подношење амандмана један вид подршке тој идеји, а већ сам и раније наглашавао да у свим законским предлозима морамо дати подршку идеји равномерног развоја читаве земље. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Јевтићу.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Оливера Пешић.
Изволите.

ОЛИВЕРА ПЕШИЋ: Захваљујем.

Уважени министре са сарадницима, поднела сам амандман како бих додатно указала на значај доношења овог закона. Овим амандманом акценат се пре свега ставља на остваривање социјалне равноправности.

Усвајањем закона омогућиће се ефикаснија контрола наплате доприноса за обавезно социјално осигурање, смањење административних трошкова и уопште ефикасније функционисање система социјалног осигурања.

Циљ Владе Републике Србије и нашег председника Александра Вучића је да Србија буде једна модерна земља. Ово је свакако један од закона који ће допринети томе да Србија буде модернија земља јер је пре свега фокусиран на остваривање, односно омогућавање бољих услуга за све грађане Србије.

На остваривање социјалне равноправности утицаће такође буџет за 2019. годину, јер је буџетом за 2019. годину предвиђено 33 милијарде више средстава у односу на 2018. годину за повећање плата у јавном сектору, тако да ћемо имати повећање плата 7–12%, при чему ће највеће повећање зарада у Србији имати медицинске сестре и техничари – 12%,

повећање од 10% имаће лекари, 9% установе социјалне заштите, просвета, војска, полиција, 7% остали буџетски корисници.

Такође, на остваривање социјалне равноправности у Србији утицаће и повећање минималне цене рада, односно повећање минималне зараде у Србији од 1. јануара. Свакако, на остваривање социјалне равноправности утицаће и повећање пензија, као и једнократна помоћ коју су наши пензионери добили у претходним данима. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Србислав Филиповић.

Изволите, колега Филиповићу.

СРБИСЛАВ ФИЛИПОВИЋ: Хвала, председавајући.

Даме и господо народни посланици, могу слободно да кажем – и грађани Србије, јер ће у одложеном преносу или у снимку они које интересује ова дискусија имати прилику да чују шта смо ми говорили када је део опозиције који је данас овде правио циркус изашао из сале, хоћу да кажем да смо ми посланици Српске напредне странке и део опозиције који је овде остао показали да је заиста за нас мера патриотизма то како наши грађани живе, какво је стање у нашој државној каси. Оно чиме можемо да се похвалимо јесте бољи стандард наших пензионера и наших запослених у јавном сектору али, наравно, и оних људи који раде у приватном сектору.

У Србији је стање све боље. Плате и пензије расту на реалним основама. СНС и Влада Републике Србије су, могу да кажем, одлучно и снажно посвећене томе да решавају проблеме и најугроженијих слојева нашег друштва. Сматрам да ту у наредној години има простора, и биће уколико привредни и економски раст и стање у друштву и финансијама дозволе, да још више помогнемо, можда и мало равноправније, оним људима који имају нижа примања од двадесетак хиљада динара, како бисмо њихов ниво и стандард живота колико-толико покушали да приближимо животу и стандарду људи који живе боље од њих. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Филиповићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Зоран Бојанић.

Изволите.

ЗОРАН БОЈАНИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Господине министре, колегинице и колеге, пред нама је један врло квалитетан предлог закона. Уложио сам амандман на члан 1, на члан који се тиче општих одредаба у овом закону, управо у циљу да појачам напоре председника Републике, Владе Републике Србије и ове скупштинске већине у економском и одрживом развоју Републике Србије. Па и овај добар закон управо креће у том правцу. Да је то тако, рећи ћу вам на основу једног простог примера.

Ми имамо сада великих проблема код оних наших суграђана који су се деведесетих година бавили неким приватним бизнисом, значи од 1990. до 1994. године. Сва документација која се тичала њихових социјалних давања, односно пореза, доприноса, водила се у некадашњем ЗОП-у, односно Служби друштвеног књиговодства. Од 1994. године то је већ преузела Пореска управа и ту нема проблема, ти подаци постоје, али за све оне људе који су до 1994. године имали неке своје приватне – у то време то су биле већином СТР или можда неке апотеке – за већину је проблем наћи документацију и остварити... Ево, сад већини њих стиже 65 година старости или 40 година стажа и покушавају да остваре своје пензије – нису у могућности за тај период. Служба друштвеног књиговодства, која је 2000. године уништена и угашена, не постоји. И Трезор... Проверавао сам у Трезору, не постоји архива из тог периода. У Пореској управи опет не постоји, јер Пореска управа није ни била у обавези да такву документацију има.

На овај начин, ми ћемо потврдити управо да се старамо о економском и одрживом развоју, да мислимо о будућности. Значи, нико у будућности, захваљујући оваквим мерама и оваквим законима, неће имати те проблеме које наши суграђани у овом тренутку имају. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Бојанићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик проф. др Марко Атлагић.

Изволите, проф. Атлагићу.

МАРКО АТЛАГИЋ: Поштовани потпредседниче, господине министре, овај закон и амандман придонеће бољој контроли наплате доприноса за социјално осигурање, што ће се одразити на убрзану модернизацију Републике Србије, а мотор убрзане модернизације Републике Србије је председник Републике Србије господин Александар Вучић.

Бивши режим, оличен у Драгану Ђиласу званом Ђики Мафија, Вуку Јеремићу званом Вук Потомак, Саши Јанковићу званом Сале Прангија, није водио рачуна о социјалном осигурању и централном регистру, јер за време њиховог режима без посла је остало 575.000, ово је тачан податак, радника по разним основама, али је зато господин Ђилас наместио петсто милиона својим приватним фирмама.

Поштовани потпредседниче, Јеремић ових дана замуцкује на суду у Њујорку ухваћен у петљањима са белосветским лоповима Патриком Хоом и шеиком Тидијаном Гадиоом. Ту је одмах до њега и Саша Јанковић, Сале Прангија, који ових дана рони крокодилске сузе због дебакла Приштине за пријем у Интерпол. Толико туге нису показивали ни представници покровитеља тзв. независности Косова.

Поштовани министре, њима није циљ унапређивање социјалног осигурања и Централног регистра, него, преко сатанизације председника Републике Србије, његовог брата, његовог сина и родитеља, омаловажити улогу и личност председника Републике Србије Александра Вучића док чини надљудске напоре у тражењу трајног, компромисног и одрживог решења за нашу српску покрајину. Заборавили су једно: што га више блате, што више просипају лажи о њему, што више сатанизују њега и породицу, он је све јачи, све снажнији, све чвршћи, чвршћи од стене, несаломив. Знате зашто? Зато што преко њега грађани Републике Србије претачу своју енергију зарад будућности наше деце и наше отаџбине.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, проф. Атлагићу.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Живан Ђуришић. Да ли неко жели реч?

Изволите.

ЖИВАН ЂУРИШИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министре са сарадницима, поштовани народни посланици, амандман који сам поднео гласи: „У члану 1. Предлога закона додаје се став 2, који гласи: 'Овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на монетарну политику'.“

У члану 1. Предлога закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања, који носи наслов Опште одредбе, набројане су области на које се односи овај закон и које се уређује овим законом: оснивање, органи и делатност Централног регистра, као и његов однос са организацијама обавезног социјалног осигурања, органом надлежним за послове јавних прихода и другим организацијама које су надлежне за регистрацију правних и физичких лица, органима који воде службене евиденције и регистре о личним статусима грађана, однос са институцијама које воде регистре о подацима који су од значаја за обвезнике уплате доприноса, као и однос са другим правним субјектима.

Овај закон, један у сету закона које сада доносимо, а пре свега закон о буџету за 2019. годину, допринеће даљем развоју Републике Србије као и даљем успешном вођењу монетарне политике, заједно с осталим законима који су на дневном реду ове седнице Народне скупштине.

Република Србија излази из процеса консолидације фискалног и монетарног система, што је омогућило да курс динара у 2018. години буди стабилан и са контролисаним и минималном инфлацијом, што ће овим законима, пре свега законом о буџету за 2019. годину, бити омогућено и остварено и у 2019. години. Колико је ово значајно за читав привредни и друштвени развој земље, као и за бољи живот грађана, знају они који се сећају како је било онда када је курс динара био нестабилан, са хиперинфлацијом која је уништавала привредне субјекте а огромну

већину грађана доводила на руб сиромаштва. Монетарна и фискална политика, са реформом политичког и економског система, програмски су задаци Српске напредне странке, на челу са председником Александром Вучићем.

Због свега овога, позивам народне посланике да гласају за овај закон.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Ђуришићу.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Станислава Јаношевић.

Изволите, колегинице Јаношевић.

СТАНИСЛАВА ЈАНОШЕВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Поштовани министри са сарадницима, колеге посланици, у основи регистра обавезног социјалног осигурања је база података обвезника, осигураника, послодаваца, што је наравно логично, међутим, у оваквој формацији, у овако развијеном регистру имаћемо апсолутан преглед наплате доприноса за социјално осигурање. Најбитније је да имамо константну размену података, адекватну, истиниту, између Пореске управе и Централног регистра.

База података Централног регистра умногоме се наслања на информационе технологије. Драго ми је да сте то препознали у многим корацима раније када сте формирали и увели у примену електронску управу.

Од октобра 2018. године, желим да нагласим, развијена је и пуштена у примену инфо-линија, где грађани Србије контактирајући с људима који раде на тој инфо-линији могу да дођу до података коју је то документацију потребно обезбедити да би могли да омогуће лечење деце или одраслих у иностранству, да виде докле је тај поступак стигао, као и када ће доћи само решење.

Републички фонд за здравствено осигурање у Зрењанину ради апсолутно добро, са својим испоставама у Новој Црњи, Новом Бечеју, Житишту и Сечњу. Републички фонд за здравствено осигурање је пребукиран у данима када корисници долазе, односно у делу дана када долазе да би оверили своје упуте зарад лечења ван матичне филијале. Драго ми је да је побољшано стање по питању љубазности и ефикасности рада људи који омогућавају оверавање тих упута.

По питању здравства, велики је искорак начињен у граду Зрењанину и болница „Ђорђе Јовановић“ опремљена је ангиосалом, рендгенима. Ова установа је акредитована, уложено је сто милиона динара у болницу „Ђорђе Јовановић“ и јако ми је битно да кажем да оно што нам недостаје јесте магнетна резонанца, како не бисмо слали болеснике на дијагностику ван матичне филијале. Хвала вам.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала вам пуно.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Студенка Ковачевић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Тања Томашевић Дамњановић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик др Светлана Николић Павловић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Изволите.

СВЕТЛАНА НИКОЛИЋ ПАВЛОВИЋ: Хвала, поштовани председавајући.

Уважени министре са сарадницима, даме и господо народни посланици, поднела сам амандман на први члан Предлога закона којим се додатно дефинише предмет овог закона, где посебно указујем на сагледавање проблема унапређења медицинских установа.

Предлог закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања представља одговор на потребу за стварањем обједињеног, ажурног и електронског регистра података о становништву Републике Србије. У том смислу, одредбом члана 1. Предлога закона предвиђено је формирање централног регистра становништва, односно успостављање, вођење, садржина, начин коришћења, као и друга питања од значаја за успостављање и вођење централног регистра становништва Републике Србије.

Разлози за доношење овог закона садржани су потреби организовања ефикасног облика за обављање послова успостављања и вођења централне базе података, у којој ће бити обједињене различите базе података које се воде за исте групе корисника у области социјалног осигурања.

Све то улази у опис одговорног деловања председника Александра Вучића, Владе Републике Србије, руководства које спроводи програм Српске напредне странке. Управо такво, ефикасно и транспарентно, деловање ствара услове за развој Републике Србије.

Овај предлог закона и остали који су на дневном реду уклапају се у амбијент у коме се Србија налази, а таква акта, стабилан буџет и рад искључиво у интересу грађана Републике Србије омогућавају унапређење основних области за бољи квалитет живота, а то су пре свега образовање и здравство. Тако укупан буџет Министарства здравља за 2019. годину износи 18.712.691.000 динара. Предлог буџета Министарства здравља за 2019. годину већи је за 7,6% у односу на буџет за 2018. годину.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Оливера Огњановић.

Реч има народни посланик Оливера Огњановић.

Изволите.

ОЛИВЕРА ОГЊАНОВИЋ: Захваљујем.

Уважени министре са сарадницима, предложени амандман додаје став 2. у члану 1. предложеног закона о Централном регистру социјалног осигурања и додатно дефинише подстицај развоја Републике Србије и финансијску стабилност.

Циљ закона јесте да обезбеди контролу наплате доприноса за социјално осигурање, смањи трошкове администрације, постигне ефикасније функционисање система социјалног осигурања.

Разменом података у погледу уплате доприноса за обавезно социјално осигурање која је успостављена између Централног регистра и Пореске управе и реализована успостављањем обједињене наплате пореза и доприноса постиже се боља контрола и, засигурно, висок ниво наплате доприноса за обавезно социјално осигурање и унапређује ниво извршавања законских обавеза. Ово је још један из сета закона који ће унапредити не само квалитет живота грађана већ и сигурност и стабилност.

Пре неколико дана смо чули да је у Србији забележен историјски минимум незапослености, који износи 11,3%. Шта то значи? То показује да ова влада, на челу са председником Вучићем, води одговорну политику, политику која води привредном расту и економском напретку, политику која доводи и која ће довести инвеститоре у Србију да отворе фабрике и нова радна места. Сваки запослени грађанин значи да ће једна породица живети финансијски стабилније, уз гарантовану социјалну заштиту, односно материјалну безбедност и здравствену заштиту, а сваки нови инвеститор ће допринети већем развоју наше државе.

Запослено је 370.000 људи више него 2014. године. То је одличан резултат и ја вам честитам на томе. Ми данас настављамо са реформама које ће допринети јачању економије и привредном расту и, што је такође јако битно, подизању угледа наше земље у свету као стабилне државе, погодне за инвестирање. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Миодраг Линта.

Реч има народни посланик Миодраг Линта.

МИОДРАГ ЛИНТА: Ја сам већ више пута у Скупштини говорио о једном проблему који мучи 530 избегличких и других породица чији су станови изграђени средствима италијанске владе. Познато је да у Србији

има више хиљада стамбених јединица које су изграђене средствима међународних организација, али нажалост само ових 530 породица нема право откупа својих станова. То је било предвиђено Меморандумом Владе Србије и Владе Италије из 2003. године. Међутим, за време министра Велимира Илића, 2006. године, опција откупа је укинута и ових 530 породица су дискриминисане пуних десет година. Дакле, ради се о 530 породица у седам локалних самоуправа, у питању су Ниш, Ваљево, Краљево, Чачак, Крагујевац, Панчево и Стара Пазова.

Већ више година покушавам да помогнем тим породицама да се реши то питање, да се исправи неправда према њима. Имали смо више састанака у надлежним министарствима. Имао сам састанак и са премијерком Аном Брнабић и њеним саветником. Апелујем још једном и на кабинет премијерке, на надлежно Министарство за грађевинарство, саобраћај и инфраструктуру да то питање ставимо на дневни ред, да се коначно тим породицама омогући право откупа њихових стамбених јединица. Неприхватљиво је да међу више хиљада избегличких породица има једна категорија која нема то право. Надам се да ћемо коначно то питање решити у наредном периоду и да све избегличке породице чији су станови и друге стамбене јединице изграђене средствима међународних организација буду изједначене у својим правима. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Линта.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Наташа Ст. Јовановић.

Реч има народни посланик Наташа Ст. Јовановић.

НАТАША СТ. ЈОВАНОВИЋ: Захваљујем, уважени председавајући.

Поштовани министри, колеге народни посланици, јуче и данас смо видели на делу како се то, по српској народној, успех не прашта. А успех је евидентан и неспоран. Ми се поносимо великим државником Александром Вучићем, који враћа углед Србији. И што Србија постаје успешнија и што Србија има све више пријатеља у свету, то има више букача који дириговано причају једно те исто, као мантру, толико лажи, бестидно вређање наше председнице Скупштине, дестабилизовање земље сада када треба да будемо јединствени око веома битне ствари.

Пошто је буџет одличан и не може му се ништа замерити, пошто је суфицит трећу годину заредом, то показује и да је опозиција поднела само 175 амандмана на буџет. Пуно смо се наслушали лажи и глупости јер, како је рекао Алберт Ајнштајн – људска глупост и свемир су бесконачни, за ово друго нисам сигуран.

Председавајући, вас и друге председавајуће замолила бих да увек када опозиционе колеге стоје и ометају рад Скупштине седница траје до

поноћи, и то без паузе, јер интересно је видети ко ће од посланика опозиције остати на ногама.

Такође видимо да се тотално разједињена опозиција напоскон сложила око једне ствари, а то је мржња према Александру Вучићу и Српској напредној странци. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Јовановић.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Маја Мачужић Пузић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Драган Вељковић.

Да ли неко жели реч? (Да.)

Реч има народни посланик Драган Вељковић.

Изволите.

ДРАГАН ВЕЉКОВИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри са сарадницима, даме и господо народни посланици, одредбом члана 1. предложеног закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања прописана је област која се уређује законом, а то је пре свега оснивање, органи, делатност Централног регистра, као и његов однос са организацијама обавезног социјалног осигурања. Предложеним амандманом додатно се дефинише предмет овог закона, а амандман се односи на укупан развој Републике Србије, с посебним акцентом на права расељених лица.

Расељена лица су најрањивија категорија становништва у Републици Србији, чији се проблеми испољавају у свим сферама живота, од решавања стамбених потреба, статусних питања, запошљавања, као и остваривања права из пензијског, здравственог и социјалног осигурања. И након протекла две деценије од окончања сукоба расељена лица не уживају загарантована права предвиђена међународним документима, а то је пре свега право расељених да се слободно врате у своје домове и да им се врати имовина одузета током раздобља расељења или да буду обештећени за имовину која им не може бити враћена.

Полазећи од оваквог негативног фактичког стања, Влада Републике Србије својим активним мерама потврђује чврсту решеност и политичку вољу, заједно са осталим државним органима, да на целовит и транспарентан начин свим избеглим и расељеним лицима понуди помоћ и конкретна решења да би могла самостално и на најбољи начин да донесу одлуку о својој будућности.

Најбоља илустрација оваквог поступања Владе Републике Србије је и предложени буџет о коме ових дана расправљамо, а којим је опредељено близу милијарду и по динара у циљу подршке повратку и опстанку на територији Косова и Метохије. Предвиђена средства омогућиће

реализацију Програма изградње и реконструкције стамбених и пратећих јавних и инфраструктурних објеката, који се превасходно односи на реконструкцију транзитних кућа за колективни смештај повратника, изградњу и реконструкцију кућа за повратнике и социјално угрожене категорије становништва, помоћ у грађевинском материјалу за реконструкцију, адаптацију, доградњу и завршетак започетих кућа.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Александра Мајкић.

Реч има народни посланик Александра Мајкић.

Изволите.

АЛЕКСАНДРА МАЈКИЋ: Захваљујем се, председавајући.

Даме и господо народни посланици, поштовани министри са сарадницима, амандман сам поднела на члан 1. Предлога закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања. Овај члан се односи на предмет овог предлога закона.

Предлог овог закона је, за разлику од већине закона који су данас на дневном реду, потпуно нов закон, али регулише она питања која су нас дуго мучила у прошлости а која се тичу електронске управе, односно електронског вођења база података.

Овај предлог закона односи се на све организације обавезног социјалног осигурања, како на организације у вези са пензијским и инвалидским системом организације које се односе на случај незапослености, али такође и за здравствено осигурање. Оно што је најзначајније, по мени, у овом закону јесте то што он уводи један свеобухватан централни регистар, односно централну базу података у којој ће бити обједињене различите базе података, а у вези са свим обвезницима социјалног осигурања. Значи, овај предлог закона не само што обухвата све организације обавезног социјалног осигурања него обухвата и све послодавце и све осигуранике. Јасно је како ће он на овај начин утицати на повећање ефикасности локалне самоуправе, али такође на повећање ефикасности целокупне државне управе. Овај закон је у складу с једним од битних приоритета програма наше владе, а то је приоритет да наша управа треба да буде добра, да буде електронска и у служби свих грађана. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колегинице Мајкић.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Љибушка Лакатош.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Радован Јанчић.

Изволите.

РАДОВАН ЈАНЧИЋ: Захваљујем, господине председавајући.

Поштоване даме и господо народни посланици, уважени министре, Република Србија је пример успешно спроведених економских реформи после најтеже ситуације у српској економској историји, у коју су нас одвели неодговорни лидери бившег режима. Реформе су за резултат дале привредни раст и интензивни економски напредак, који су, што је најважније, подигли животни стандард наших грађана. Након спроведених мера фискалне консолидације и успостављања економске стабилности, постављени су здрави темељи за даље унапређење свих области нашег друштва, повећање инвестиционих циклуса, убрзани развој и даље смањење незапослености.

Предлог буџета Републике Србије за 2019. годину, који је апсолутно уравнотежен, којег истовремено карактерише социјални и развојни аспект, свакако ће заједно значајно унапредити рад свих локалних самоуправа које смо у Војводини 2016. године преузели потпуно девастиране, са празним, презадуженим и опљачканим општинским касама. Готово да није било локалне самоуправе без дугова већих од једногодишњег буџета општине, што је био случај и општине Нови Кнежевац, из које ја долазим, не узимајући у обзир неповољна кредитна задужења која сада ми отплаћујемо.

Ако се таквој слици дода стопа незапослености, у многим локалним самоуправама и већа од 25,2%, слободно се може рећи да је, поред криминалног деловања бившег режима, владало опште незнађе и хаос. Данас када је стопа незапослености више него преполовљена и сведена на историјски минимум, у светлу бројних реформских закона Влада је препознала неопходност доношења и закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања.

Закон о Централном регистру обавезног социјалног осигурања у дану за гласање безрезервно треба подржати, а посебно треба подржати закон о буџету Републике Србије за 2019. годину, као и сет реформских закона који су на дневном реду ове седнице. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Владимир Петковић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Радмило Костић.

Изволите, колега Костићу.

РАДМИЛО КОСТИЋ: Хвала, председавајући.

Уважени министри, на основу члана 161. став 1. Пословника Народне скупштине, на Предлог закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања који је поднела Влада поднео сам амандман, који

гласи: „У члану 1. Предлога закона додаје се став 2, који гласи: 'Овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на унапређење пословања'.“

Амандманом се додатно дефинише предмет овог закона. Социјално осигурање као облик социјалне политике и социјалне заштите којим се запосленима и члановима њихових породица гарантује материјално обезбеђење и здравствена заштита у себи садржи здравствено осигурање, пензијско осигурање, инвалидско осигурање и осигурање за случај незапослености.

Систем социјалног осигурања у Пироту заузима значајно место у смислу обима и уређења, поштујући уставне одредбе у оквиру људских и мањинских права и слобода, преко националних прописа, кроз законску и подзаконску регулативу. Наравно, Пирот као део правног система Републике Србије, у којој су општеприхваћени принципи и правила међународног права и међународни уговори, заузима своје место. У Пироту постоје филијале републичког ПИО и Завода за здравствено осигурање, које раде максимално у корист свих грађана поштујући законске прописе, што уједно утиче и на унапређење пословања свих привредних субјеката у Пиротском округу. Захваљујем.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега Костићу. Увек добро репрезентујете свој регион и град.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик примаријус др Милован Кривокапић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Радослав Цокић.

Изволите.

РАДОСЛАВ ЦОКИЋ: Поштовани председавајући, поштовани министри, говорим о закону који регулише Централни регистар обавезног социјалног осигурања. На тај закон ја сам поднео амандман: „У члану 1. Предлога закона додаје се став 2, који гласи: 'Овим законом подстиче се свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на буџетску стабилизацију'.“

Имали смо доста проблема у овој области и овај закон регулише сада проблеме, пре свега, око плаћања доприноса за социјално и здравствено осигурање. Значи, он обезбеђује ефикасну контролу наплате доприноса обавезног социјалног осигурања, смањује трошкове администрације, омогућава ефикасније функционисање система социјалног осигурања.

Ми у овој расправи говоримо о више закона, један документ свакако је најважнији, а то је документ о буџету, о коме говоримо. Мислим да је нови министар финансија на најбољи начин са Владом и осталим

министрима овде пред нас доставио предлог буџета, који обезбеђује потпуно функционисање Републике Србије сходно приходима које имамо. Имамо овде констатацију да доста људи одлази, да су мале плате. Иако имамо много инвестиција које су поправиле буџет, циљ је да имамо још више, да све људе упослимо, да незапосленост буде нулта, како би онда плате расле.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Славиша Булатовић.

Да ли неко жели реч? (Не.)

На члан 1. амандман је поднела народни посланик Вера Јовановић.

Изволите.

ВЕРА ЈОВАНОВИЋ: Поштовани председавајући Маринковићу, министре Мали са сарадницима, колеге посланици, претходних дана у обједињеној расправи нашао се и Предлог закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања.

Циљеви новог закона о Централном регистру обавезног осигурања су обезбеђивање ефикасније контроле наплате доприноса за обавезно социјално осигурање, смањење трошкова администрације, ефикасније функционисање система социјалног осигурања.

Мој амандман на члан 1. додаје став 2. и гласи да се овим законом подстиче раст привреде.

Прописана је област која се уређује овим законом, објашњено је значење појединачних израза, као и начела којима се Централни регистар руководи у обављању послова.

Централни регистар је електронски сервис који је оперативно пуштен у рад 2013. године. Портал Централног регистра намењен је како обвезницима подношења пријаве на обавезно социјално осигурање, тако и осигураницима, односно грађанима. Централни регистар преузима вођење регистра запослених, изабраних, именованих, постављених и ангажованих лица код корисника јавних средстава, а све у циљу побољшања квалитета података, односно контроле над истим. Морам да нагласим да Централни регистар води јединствену базу података осигураника, осигураних лица и евиденцију обвезника доприноса.

Овај закон, који ћемо усвојити ових дана, неминовно ће утицати на раст привреде и у будућности ће пружити огромну помоћ и привредним организацијама и запосленима у њима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала пуно.

На члан 1. амандман је поднела народни посланик др Љубица Мрдаковић Тодоровић.

Изволите, докторка Тодоровић.

ЉУБИЦА МРДАКОВИЋ ТОДОРОВИЋ: Хвала, председавајући.

Поштовани министри, колегинице и колеге народни посланици, обавезно социјално осигурање је законска обавеза послодаваца и запослених да уплаћују доприносе у одговарајуће фондове као што су ПИО фонд, здравствени фонд итд.

Када говоримо о Предлогу закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања, поднела сам амандман који се односи на свеукупни развој Републике Србије, с посебним освртом на побољшање услова у здравству. Сходно томе, желим да истакнем да је укупан буџет Министарства здравља за 2019. годину 18.712.691.000 динара и да је предлог буџета за Министарство здравља већи за 1.332.592.000 динара у односу на буџет за 2018. годину.

Поменућу само најзначајније пројекте и активности у буџету Министарства здравља за 2019. годину, а то су: Буџетски фонд за лечење обољења, стања или повреда које се не могу успешно лечити у Републици Србији; затим, здравствена заштита осигураних лица оболелих од ретких болести; изградња и опремање здравствених установа у државној својини чији је оснивач Република Србија; под четири, развој здравства – додатно финансирање, нови пројекат из кредита Међународне банке за обнову и развој; затим, успостављање Националног програма за пресађивање органа у Републици Србији итд. О другим активностима и програмима у оквиру Министарства здравља говорићу по следећим амандманима.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Владимир Орлић.
Да ли неко жели реч?

Изволите, докторе Орлићу.

ВЛАДИМИР ОРЛИЋ: И овај закон, даме и господо, на који сам поднео амандман представља важан допринос општој модернизацији наше државе самим тим што обједињава више различитих база података и омогућава да електронски доступно, дакле у најбоље могућем маниру квалитетне е-управе, ти подаци буду на располагању.

Као што смо такође рекли, буџет о ком говоримо је одличан корак у правом смеру. Тај буџет доноси између 7% и 12% веће плате у јавном сектору. По речима председника Уније послодаваца, такав буџет, односно та мера повећања стимулисаће и кретања у приватном сектору, јер кроз повећање конкурентности изазива последично и повећање плата у том сектору. Овај буџет, наравно, поседује и ресурсе за исплату пензија већих између 8% и 13% у односу на нивое из 2014. године. То су све саме добре ствари.

Захваљујући томе што се државом руководило озбиљно и одговорно, ми имамо и овакве законе и овакав буџет за 2019. годину. Али

захваљујући таквом поступању, држава је имала снаге и ресурсе да помаже и нашем народу на Косову и Метохији. У последњем периоду само изграђени су, потпуно нови: две школе, једно обданиште, један факултет, једна студентска поликлиника, потпуно нова болница, потпуно нов дом здравља, 889 станова и кућа, а биће и више од 1.100 захваљујући насељу „Сунчана долина“; реновирано је шеснаест школа, седам обданишта, један факултет, двадесет амбуланти, једна болница; опремљено је око стотину школских и високошколских објеката, обезбеђена потпуно нова медицинска опрема за све болнице, уз значајна средства за инфраструктуру и исплаћивање свих плата и свих пензија, са косовским додатком.

У периоду када се наш народ на Косову и Метохији налази пред великим недаћама и великим искушењима нама је потребна слога, нама је потребно народно јединство. Последње што је потребно овом народу у овом времену је немир, последње што је потребно су улични нереди и последње што је потребно ...

(Председавајући: Хвала.)

Последња реченица, господине председавајући.

... Последње што је потребно јесу некакви жути прслуци, какви су најављени за ову суботу. Србија заслужује много боље од тога. Хвала.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Звонимир Ђокић.

Реч има народни посланик Звонимир Ђокић.

Изволите.

ЗВОНИМИР ЂОКИЋ: Захваљујем, поштовани председавајући.

Поштована господо министри, поштовани народни посланици, поднео сам амандман на Предлог закона о Централном регистру обавезног социјалног осигурања. Сматрам да је закон добар, да га треба усвојити и он ће свакако допринети већем и бољем развоју наше државе и електронске управе у њој.

Разлози за доношење овог закона су били вишеструки. Истаћи ћу неке: први је успостављање централне базе података; други је да ћемо у тој централној бази података објединити различите базе података који су били у различитим државним органима; затим, вођењем јединственог регистра за све у јавном сектору, мисли се на сва запослена, изабрана, именована, постављена и ангажована лица, створићемо правни основ за повезивање са другим регистрима и тиме допринети развоју електронске управе.

Шта ћемо још добити? Добићемо ефикаснију контролу наплате доприноса, смањићемо трошкове администрације, ефикасније ће функционисати систем социјалног осигурања, електронска размена

података државних органа (е-управа) ће профункционисати и добићемо повезаност са Пореском управом, тј. смањиће се злоупотребе.

Битно је истаћи да ће надзор над спровођењем овог закона и радом читавог Централног регистра вршити министарство надлежно за послове финансија, што нам на одређен начин даје гаранцију да ће то бити и спроведено.

На крају желим да нагласим своје незадовољство односом дела опозиције према овом закону, према буџету и уопште према сопственој држави. Само ћу рећи једну реченицу – да сте којим случајем припадници албанске националне мањине и да живите на Косову, због оваквог понашања вас би појео мрак. Срећан сам што живим у Србији.

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала, колега.

(Бошко Обрадовић: Повреда Пословника.)

Реч има народни посланик Бошко Обрадовић, повреда Пословника.

БОШКО ОБРАДОВИЋ: Господине председавајући, не знам да ли сте приметили да је посланик владајуће већине поменуо да ће некога из опозиције да поједе мрак? Једног је замало појео мрак пре десетак дана када је у Крушевцу била трибина Савеза за Србију и када је физички премлаћен не само Борко Стефановић, један од лидера Савеза за Србију, него и два његова саборца која су била с њим. Оно што сте заборавили, тада је пребијен чак и полицајац који је покушао да их заштити од пребијања деветорице насилника и батинаша, којима до дана данашњег нису објављена имена и не зна се ко су налогодавци тог напада. Не заборавите, напад се десио испред сале где се одржавала трибина Савеза за Србију. Значи, политички је мотивисан.

Дакле, сада сте имали поновљену ту формулацију – да смо ми на Косову и Метохији као опозиција, до сада би нас већ појео мрак. Он жали због тога што нас до сада није појео мрак и позива се на пример шиптарске опозиције, коју ваљда поједе мрак ако другачије мисли од њихове власти.

Да ли да нас поједе мрак, господине Ђукићу, као што је Оливера Ивановића појео мрак? Јесте ли можда на то мислили? Хоћете ли да наставите са пребијањем, као што је било у случају Борка Стефановића?

Господине председавајући, ако ово није за вашу реакцију, ако ово није скандал над скандалима, да неко тражи да опозицију поједе мрак и да каже да се чуди што се то још увек није десило, па шта ми сви овде да помислимо после пребијања Борка Стефановића, покушаја његовог убиства, пребијања два члана Левице Србије и оваквих најава? Данас нам је претио Александар Мартиновић. Сада нам директно господин Ђукић каже да ће нас појести мрак и жали што нас још није појео мрак. Па зар то све није разлог да у суботу, од 18 часова, Студентски плато, протест против ове власти, до пада Александра Вучића?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Хвала.

Могу да се сложим с вама да је колега Ђокић користио прегрубe речи и неспретно формулисао своју реченицу. Сигуран сам у то.

Да ли желите да се Народна скупштина изјасни у дану за гласање?
(Да.) Хвала.

На члан 1. амандман је поднео народни посланик Радослав Јовић.

Није ту.

На наслов изнад члана 2. амандман је поднела народни посланик Вјерица Радета.

Изволите, колегинице Радета.

ВЈЕРИЦА РАДЕТА: Ми српски радикали на овакву врсту члана, који заправо и није правна норма, редовно подносимо амандмане и не прихватам ово образложење на који начин је то урађено.

Генерално имамо примедбу и на ову седницу, и о томе смо говорили, али и на чињеницу да сте данас у једном периоду држали седницу док није било телевизијског преноса, па су онда ови што их предводи овај координатор, а, видим, нема више прслука, променио је гуму, изашли одавде и сада су се опет вратили. Није требало да дозволите такву представу. Просто, треба да се ради пред очима јавности, поготово када је у питању закон о буџету.

И колико год ви, председавајући, покушавали да нам скренете пажњу да не говоримо о буџету зато што није тренутно на дневном реду, то једноставно није могуће, поготово јер је и овај закон о којем сада говоримо и који јесте на дневном реду заправо један од начина пуњења буџета.

Када је у питању пуњење буџета, увек се појављује и питање начина коришћења буџета. Ми свакако о томе говоримо и говорићемо и убудуће, и када су у питању представници власти и када су у питању представници опозиције. Знате, да ли је морално трошити паре које из буџета добије политичка партија из које је неко изабран као народни посланик, а у међувремену променити једну, две или не знам колико политичких партија? Мало пре се појавила једна симпатична слика на Твитеру, пошто смо се нешто данас бавили Твитером, ове четири даме (даме, условно речено), пише – четири жене, тринаест странака. Толико о њиховом моралу. И онда покушавају овде да скрену пажњу да неко други није довољно моралан...

(Марија Јањушевић добацује.)

Само ви циктите и вриштите, али слику о себи не можете променити. Ви јесте слика и прилика онога како у Србији, односно у Народној скупштини не треба да се ради, јесте слика и прилика онога како у Народној скупштини не треба да се краду мандати.

Некад сам се можда питала како је то ова Санда Рашковић отишла код Вука Јеремића и онда сам схватила, пошто сам ја писала предговор за Шешељевоу књигу „Викиликс ми јавља (други део)“, и онда сам тамо прочитала пуно ових депеша Викиликса које се односе на Вука Јеремића. Између осталог, кажу како је Вук Јеремић долазио на Факултет политичких наука, тамо држао нека предавања и онда се извињавао. Амерички амбасадор је увек слао некога да слуша шта се тамо прича и шта говоре ти људи који су, као, предавачи. А, иначе, бирали су Факултет политичких наука, кажу, том групом младих људи се најлакше манипулише зато што су знатижељни, зато што доста читају, зато што знају шта се дешава у свету, и онда су управо тај факултет изабрали ови из Америчке амбасаде. Вук Јеремић је тада човеку кога је послао тадашњи амбасадор рекао да он поздравља амбасадора, извињава му се што у јавности мора да говори другачије од онога што он заправо ради.

Исто то је Јован Рашковић рекао Фрањи Туђману. Каже – говорим им врло често, Србима, и оно што они хоће, а што ја не бих волио. Дакле, имам у овом стенограму много тога још, вероватно ће бити прилике.

Али, с обзиром на овај предлог закона и овај амандман, питамо – оде Маринковић, мислила сам баш њега да питам – да ли Виша предузетничка школа где он предаје уредно пуни буџет, да ли плаћа све доприносе и колике доприносе плаћају за Расима Љајића, који тамо предаје незнано шта и незнано на основу чега и, наравно, добија солидну плату?

(Наташа Михаиловић Вацић: Тема.)

Тема је Расим Љајић, његов криминал и Влада Републике Србије и Александар Вучић, који морају да се ослободе Расима Љајића ако желе да нормално наставе да функционишу. Хвала.

(Бошко Обрадовић: Повреда Пословника.)

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ (Верољуб Арсић): Захваљујем, колегинице.

На члан 2. амандман је поднела народни посланик Наташа Јовановић.

Изволите, колегинице Јовановић.

НАТАША СП. ЈОВАНОВИЋ: Хвала, господине Арсићу.

Господине министре, можда је сада прилика, пошто је крај календарске године, да разговарамо о проблему неповезаног радног стажа и о немогућности људи који треба да иду у пензију а нису им уплаћени обавезни доприноси за социјално осигурање. Они неће, наравно, да се нађу ни у овом регистру, јер многи нису ни нашли ново радно место; тако тумарају, раде нешто, углавном, људи се сналазе, преживљавају тако што их издржавају деца или један од супружника. У питању су људи из фабрика „Застава аутомобили“, „Застава камиони“, „Гоша“ Смедеревска

Паланка, „Прва петолетка“, „14. октобар“, њих је заиста пуно. Да ли можете да ми дате информацију? На основу њихових правоснажних решења, не постоји још увек могућност да се из стечајне масе ових пропалих предузећа... Знате, у фабрици „Застава камиони“ прво долазе велики повериоци, тамо формално постоји још директор и дванаест запослених. Али за све те људе нема могућности да се из те масе исплате та њихова дуговања. Многи који имају врло мали тај вакуум од броја година и радног стажа до одласка у пензију сада то не могу да ураде.

Како је до тога дошло и како је уопште уништена српска индустрија, коју ви покушавате сада да опорављате? Пре свега, злочиначким НАТО бомбардовањем. Зато не могу да верујем да неко попут Бошка Обрадовића и целе ове „жуте“ клике може да се појави, рецимо, у Лучанима на предстојећим изборима. Једино тамо су успели. То их је Бошко наговорио и рекао – аха, ја тамо имам неку подршку. Знате ли колико пута су зликовци из НАТО-а бомбардовали Лучане, сравнили са земљом? И они сада имају уопште образа да се тамо појаве! Све су опљачкали, уништили, та „жута“ лоповска ДОС-овска власт, људи остали без посла.

Сада је ово стварно проблем. Док они овде урличу, ударају и све то раде на основу те уплате... Ма не, какав Ђилас, то су уплате од ових са Запада, чија су они продужена рука, да праве хаос и неред у Србији. Ми сада заиста имамо проблем, господине Мали, јер ти људи очекују одговор и до краја године многи од њих треба, на основу својих година живота и стажа који је остварен у тим фабрикама (само сам неке од њих напоменула), да иду у пензију, али једноставно нема могућности. Шта Влада Србије може или хоће да учини да се тим људима помогне?

ПРЕДСЕДАВАЈУЋИ: Захваљујем, колегинице Јовановић.

Овим бисмо завршили са данашњим радом. Настављамо сутра у 10 часова.

(Седница је прекинута у 19.20 часова.)